

EDİTÖRDEN

Tacettin ÇETİNKAYA - Eğitimci

Her şey derslane tartışmasıyla gün yüzüne çıktı. Rüşvet ve yolsuzluk iddialarıyla devam etti. Paralel yapılanmaya kilitlendi. "Sahi derslane işi ne oldu?" diyecekken Derslane yasa tasarısı bir gece yarısı Meclis'e geldi.

Asıl adıyla "Milli Eğitim Temel Kanunu İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ya-salaşarak yürürlüğe girdi.

Yasa, Milli Eğitim'de şekil olarak bir dizi düzenlemeleri içeriyor.

Yurtdışına gönderilecek öğrenci seçimi ile aday öğretmen ve yönetici atamalarında mülakat usulü getiriliyor.

Talim Terbiye Kurulu; karar organı olmaktan çıkarılıp danışman statüsüne düşürülüyor. Eğitim politikalarını belirleme işi bakanlıktaki ilgili hizmet birimlerine devrediliyor.

Teşkilat yasasında değişiklik yapılarak; Müsteşar dışındaki bütün merkez teşkilatı yöneticileri ile 81 il Milli Eğitim Müdürleri, 4 yıldır görev yapan okul müdürleri ve müdür yardımcıları herhangi bir işlem yapılmaksızın kanunun yürürlüğe girdiği tarihte görevleri sona eriyor. Niçin buna ihtiyaç duyuldu anlamak mümkün değil. Ömer Dinçer zamanında, yani geçtiğimiz yıl aynı uygulama yapılmış, tüm yönetici kadroları sil baştan değiştirilmişti. Aynı hükümet, Bakanlar farklı ama bir önceki Bakanın getirdiği kadroların işine son veriliyor. Şu anda Bakanlığın tüm yönetim kademeleri vekaleten yürütülüyor.

Özel dershanelerin faaliyetleri belirlenen süre sonunda bitecek, dershanelerin okula ve eğitim kurumlarına dönüşümü desteklenecek.

MEB şekilden ziyade eğitimin özü ve ruhuyla ilgili düzenlemelere daha fazla önem vermelidir.

Müfredatları materyalist felsefeden arındırıp maneviyatçı bir ruh giydirmeli, "Önce Ahlak ve Maneviyat"ı Milli Eğitim sistemimizin temel düsturu haline getirmelidir.

Öğretmenlerimizin yeterliliklerini ve milli şuurlarını artırmak için bütçeden daha fazla pay ayrılmalı, öğretmen eğitimlerine daha çok özen gösterilmelidir. Eğitim ortamlarının nitelikleri artırılmalıdır. Böylelikle ahlaki ve manevi değerlerimize bağlı, şuur sahibi nesillerimizin yetişmesi sağlanmalıdır.

Merhum Erbakan Hocamız ve Prof. Dr. Nurettin Topçu üstadımız eğitim meselemizi "MAARİF DAVAMIZ" olarak ifade etmişlerdir. Bu nedenle Milli Eğitim meselesi topyekûn bir seferberlik halinde hep beraber, milletçe ele alınması gereken bir davadır. Bakanlık, iş dünyası, vakıflar, dernekler, eğitim sendikaları, sivil toplum kuruluşları, öğrenci velileri... hep birlikte eğitimin düzelmesi için elele vererek Maarif Davamıza sahip çıkmalıdır. Milli Eğitim meselesi sadece Milli Eğitim Bakanlığına ve bakana bırakılmayacak kadar önemli bir milli davamızdır.

Milli Eğitim meselesi günlük politikalara ve günlük siyasi gelişmelere kurban edilmemelidir. Çünkü nesillerimiz tehlikeye giriyor. Geleceğimizi inşa edeceğimiz gençliğimizi bu eğitim sistemi yetiştiremiyor. Ülkemizin geleceğinin inşası; gençlerimizin milli ve manevi değerlerimize bağlı olarak yetişmesi ile mümkündür. Bu da "Önce Ahlak ve Maneviyat" prensibinin uygulanması ile olur.

Sayın Bakan'dan; MEB'i çekişme ve çatışmalar-dan uzak tutmasını, şekille uğraşmamasını, öze dönük uygulamalarla şuurlu, vatanını, milletini seven, dinine ve değerlerine bağlı, değerleri uğruna fedakârlık yapabilecek nesiller yetiştirebileceğimiz düzenlemelere önem vermesini bekliyoruz.

SAHİBİ
ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
Genel Başkan İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR
Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU
Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN

Dr. Nuh SAVAŞ

Hayati ÜNLÜ

Mustafa AYDIN

Nizamettin KARS

Mecit DÖNMEZBİLEK

Nizamettin KARS

Mustafa ALKAN

İbrahim PÜR

Abdurrahman ERBAŞ

Döne ELALDI KOÇ

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Ömer Faruk ÖZDEMİR

GRAFİK TASARIM
KARAME TE TANITIM TASARIM
Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88
Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
15 Mart 2014

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği
yayıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları
Milli Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak göster-
ilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Milli Şuur
Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar.
Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına
aittir.

İçindekiler

İslamca Eğitim	5
İnsan Ve Eğitim Merkezlibelediyecilik	10
Yerel Yönetimlerde Eğitim.....	13
Kur'an'dan	15
İnşaat Ameleleri Ve Okul İdarecileri Ne İş Yaparlar?	16
Türkiye'de Eğitimin Çerçevesi.....	18
Hadis	21
Modern Okulun Sınırlılıkları Ve Başarısızlıkları	22
İmam Hatip Lisesi Meslek Dersi Kitapları	
Ne Kadar Doğru?.....	26
Yeni Meb Tasarısının Olumlu Ve Olumsuz Yönleri	28
Siyonistlerin İnanca Dönüştürdüğü Teori: Darwinizm...32	
Eğitim Ve Dünyalar Kazanmak – 5	
Dikkat! Okullar Cahil Yetiştiriyor	36
Tarihi Dizilerden Öğrenmek veya Şuursuzluk Hali	
Üzerine.....	38
Belediyecilik Ve Milli Görüş Kadrolarının Başarıları.....	40
Fedakâr, Mücahid, Muallim	44
Sözün Özü	47
İngilizce Kılıflı İşgal Ve Türkçe Kılıflı Sömürgecilik.....	48
Diziler Sigaradan Daha Zararlı.....	51
Müslüman Gençliği Allah'a Yaklaştırmanın İpuçları.....	54
Haber Karmaşasına Müslümanca Bakış.....	58
Hayatın Sivil Anlamı.....	60

05

İslamca Eğitim

İsmail Hakkı AKKİRAZ

10

İnsan ve Eğitim Merkezli Belediyecilik

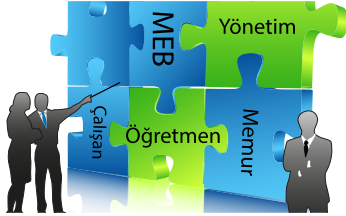
Şakir Tarım

13

Yerel Yönetimlerde Eğitim

Fatma Tuncer

16

İnşaat Ameleleri Ve Okul İdarecileri Ne İş Yaparlar?

Yaşar Şahir

18

Türkiye'de Eğitimin Çerçevesi

Hüseyin Mutlu

22

Modern Okulun Sınırlılıkları ve Başarısızlıkları

Yazan: Prof. Yusuf Progler

Çeviren: Zeynep Mollaoğlu Demir

26

İmam Hatip Lisesi Meslek Dersi Kitapları Ne Kadar Doğru?

İbrahim Halil Er

32

Siyonistlerin İnanca Dönüştürdüğü Teori: Darwinizm

Nizamettin Kars

36

Dikkat! Okullar Cahil Yetiştiriyor

Mustafa Aydın

38

Tarihi Dizilerden Öğrenmek veya Şuursuzluk Hali Üzerine

Ömer Erdeve

40

Belediyecilik Ve Milli Görüş Kadrolarının Başarıları

Birol Duman

44

Fedakâr, Mücahid, Muallim

Halil İbrahim KABAK

48

İngilizce Kılıflı İşgal Ve Türkçe Kılıflı Sömürgecilik

Yunus YAĞMUR

51

Diziler sigaradan daha zararlı!

Abdullah İKİNCİ

54

Müslüman Gençliği Allah'a Yaklaştırmamanın İpuçları

SoundVision | Cuma, 27 Nisan, 2001
Tercüme-İbrahim PÜR

58

Haber Karmaşasına Müslümanca Bakış

Nurullah ÖZKUL

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İSLAMCA EĞİTİM

İsmail Hakkı AKKİRAZ - ÖĞ-DER Genel Başkanı

Alemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim, hesap gününün sahibi, kullarına İslam'ı bir nizam olarak gönderen, Allah (c.c) a hamd, mualimimiz, liderimiz, Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve ashabına salât ve selam ederiz.

İslam'a dayanmayan hiçbir işten hayır gelmez. Hz. Aîşe validemize peygamberimizin ahlakını sormuşlar. O'da cevaben: **"O'nun ahlakı Kur'an'dır"** demiştir. Peygamberimizin, hayatı Kur'an idi. Kur'an'sız ve Sünnetsiz yaşanan hayatlardan hayır gelmez. Peygamberimiz iman ve cihad önderi idi. İmansız ve cihatsız tüketilen ömürler karanlık geceler gibidir; sahibini aydınlığa götürmez. İslamsız ilimden, eğitimden de hayır gelmez, hayır gelir diyenler, yalan söylüyorlar. Böyle bir şey olsaydı, bugün biz toplum olarak, iflasın eşiğine gelmiş olmazdık. Gençliğin yarından fazlası gusûl abdesti nedir bilmiyor ve

cünüp geziyor. Okullarımızın, üniversitelerimizin hali ortadadır. Batıcılar, Kur'an'sız ve Sünnetsiz bir Türkiye inşa etmeye çalışıyorlar. Fıkıhsız bir toplum istiyorlar. Peygamberimiz: **"Allah, kimin hayrını murat ederse onu dinde fıkıh ve anlayış sahibi kılar"** buyuruyor. Din İslam'dır. İslam Allah'tandır ve bir hayat nizamıdır. Fıkıhsız İslam yaşanmaz. Eğitimin temel gayesi, İslam fıkının öğrenilmesi ve öğretilmesi olmalıdır. Batıcı eğitim, İslam ve fıkının öğrenilmesine ve öğretilmesine karşıdır. Batıcılar, aydınlanma adına toplumu İslam'dan uzaklaştırmanın mücadelesini veriyorlar. Batıcılar, bu mücadeleyi insanlığa iyilikte bulunalım diye yapmıyorlar. Batıcılar bunu, hak batıl mücadelesinin doğal bir gereği olarak, taraf oldukları batılın hak karşısında üstün gelmesi için yapıyorlar. Batıcılar, bu eğitim sistemini Allah'ın nurunu söndürmek için yürütüyorlar ki, insanlar o nura meyledip saadet bulmasınlar.

Çünkü izinden gittikleri şeytanları böyle istiyor. Batıcıların ve inkârcıların bu halini Kur'an bize haber veriyor: **TEVBE 32: "Allah'ın nurunu ağızlarıyla (üfleyleyip) söndürmek istiyorlar. Hâlbuki kâfirler hoşlanmasalar da Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez."** **SAF 8: "Onlar ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Hâlbuki kâfirler istemeseler de Allah nurunu tamamlayacaktır."** İslamca olmayan bir eğitim, insanı helak olmaya götüren bir süreçtir. Bu sürecin sonunda insan yaratan, yaşatan, yöneten Allah ile bütün münasebetlerini koparmış bir varlık olarak yetişiyor. Kazanmıyor, kaybediyor.

İslamca olmayan bir eğitim, insanı helak olmaya götüren bir süreçtir. Bu sürecin sonunda insan yaratan, yaşatan, yöneten Allah ile bütün münasebetlerini koparmış bir varlık olarak yetişiyor. Kazanmıyor, kaybediyor.

■ İSLAMCA EĞİTİMİN ESASLARI

Tevhit esası: İslamca eğitimin birinci esası tevhit esasıdır. Peygamberimiz: "Konuşmaya başladığında, çocuklarınıza öğreteceğiniz ilk söz LAİLAHEİLLALLAH MUHAMMEDÜN RESULÜLLAH kelimesi olsun" buyurmuştur. Bir insan, yaratıcısını tanımadan işe başlamamalıdır. Çünkü tevhit kelimesi, yaşanılan hayat için bir program ve istikametdir. Mevlit yazarı Süleyman Çelebi: *"Allah adın zikredelim evvela, her işi asân eder Allah ona"* derken bu hakikate işaret etmiştir. Allah'ı bilmeyi, tanımayı esas almayan bir eğitim anlayışı boşuna bir çabadır. Peygamberimiz (s.av): *"Bismillahirrahmanirrahim ile başlamayan her işin sonu beterdir, hayrı kesiktir"* buyurmuştur. *"Rahman ve rahim olan Allah'ın adıyla başlıyorum"* demek faziletlerin en büyüğüdür. Allah'ı bilmek ve tanımak, bir insan için çok önemlidir. Buna Marifetullah denir. Allah'ı bilmek ve tanımak, sıfatlarını, isimlerini, sünnetullahı, yani onun fiillerini bilmekle olur. Allah, zannedilmekle bilinmez. Bu-

nun için, İslamca eğitimin birinci maddesi Tevhit dersi olmak zorundadır. Batıcı eğitim sistemlerinde bu dersin yerine Felsefe dersi konmuştur. Felsefe dersi nesillerin tevhid inancından koparılıp, inkârcı olmalarını sağlamak için okutulan bir derstir. İslamca eğitimin içinde felsefe diye bir dersin yeri yoktur. Tevhid veya Kelam dersi vardır. Bu derslerde Allah, bütün sıfatları, isimleri ve fiilleri ile tanıtılır ki, insanlar yaratıcıları konusunda cahil olmasınlar ve ona gereği gibi kulluk yapabilsinler. Rabbimiz buyuruyor: **ALAK 1-5: "Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir aşılarmış yumurtadan yarattı. Oku! Rabbin, en büyük kerem sahibidir. O Rab ki kalemle (yazmayı) öğretti. İnsana bilmedikleri şeyi öğretti."** Okumak, Allah'ı bilmek ve tanımak için olmalıdır.

İnsan esası: İslamca eğitimin ikinci esası, marifetünnefs, yani insan bilgisi yani onu ne olduğunun doğru bir şekilde kavranması esasıdır. İnsan nedir, kimdir, ne yapar, niçin yapar, nasıl yapar? sorularının cevabı, bu eğitim içinde detaylı olarak verilir. Böylelikle insan kendisini tanır, yanlış yollara sapmaz, yaratılmış olduğu maksat istikametinde, belirlenmiş vakte kadar sorumluluklarını yerine getirmeye çalışır. İnsan Allah'ın kulu ve halifesidir. Rabbimiz buyuruyor: **ZARİYAT 56: "Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım."** Kulluk insan için önemli bir mertebedir, bu mertebenin kıymetini bilen insanlar, Allah'ın kulluğunu ciddiye alırlar ve gereğini yapmak için çaba gösterirler. İnsanın dünya hayatı, Allah'ın dilemesi sonucu yaşamak zorunda olduğu bir hayattır. İnsanı yaratılmışların en şerefli olanı olarak yaratan Allah, ona verip de, başka varlıklara vermediği nimetler sebebiyle onu, bu dünya hayatında imtihan etmektedir. Hayat ve ölüm bu imtihan için planlanmıştır. **MÜLK 2: "Allah ki, ölümü ve hayatı, hangisinin işin en güzelini yaptığını sınamak ve imtihandan geçirmek için yaratmıştır..."** İnsan tabii tutulduğu bu imtihanda, ya kazananlardan olacak veya kaybedenlerden olacaktır. Bu imtihanı kazanmak, Allah ve Resulünün emir ve yasaklarına teslim olmakla mümkündür. **ASR 1-3: "Asra yemin ederim ki, İnsan gerçekten ziyan içindedir. Ziyandan ancak, iman edenler, salih amel işleyenler, hakkı tavsiye edenler**

ve sabrı tavsiye edenler kurtulacak ve saadet bulacaklardır.” Bunun için saadet arayan insanın bu hayatı İMAN ve CİHAD olarak kavraması gerekir. Batıcılar ve inkârcılar, insanı tanımakta ve tanımlamakta acze düşmüşlerdir. Tanımadıkları için de eğitim anlayışları sakattır. Batıcı eğitim anlayışı, bu özelliği ile de insanı köle insan olarak yetiştirmektedir. Uydurulan hurafeler, **işe yaramamıştır. Neticede insan onların iddia ettikleri gibi Darwin’in maymunu olmayı hiçbir zaman kabul etmemiştir. Çünkü insan Darwin’in maymunu değil, Allah’ın kuludur.**

Kur’an ve Sünnet Esası: İslamca eğitimin üçüncü esası, İslam’ın kaynaklarına dayanması esasıdır. İnsanın kulluk görevini yerine getirmesi ancak bütün davranışlarında Allah’ın rızasını gözetmesine bağlıdır. Allah’ın rızası ise, ancak bize gönderdiği kitaplardan öğrenilir. Son Kitap Kur’an’dır. Allah, Kur’an’ı, Peygamberimize indirmiş, Peygamberimiz de, bu kitabı bizlere bildirmiş ve ahkâmını öğretmiştir. Böylelikle biz Allah’ı razı etmeyi, şükreden bir kul olmayı, bütün esasları ile Kur’an ve Sünnet’ten öğreniyoruz. Bu bakımdan bizim için Kur’an, apaçık bir nur ve tek doğru yoldur. Kur’an, insanlığın gerçek saadetini temin edecek her türlü esası ihtiva eder. Peygamberimiz buyuruyor: “Hiçbir peygamber yoktur ki, onlara kendi zamanlarındaki insanların inandıkları kadar mucize verilmiş olmasın. Mucize olarak bana verilen ise, ancak Allah’ın bana indirdiği Kur’an’dır... ” (Buhari) Kur’an bir mucizedir. **İSRA 88: “De ki, bu Kur’an’ın benzerini meydana getirmek için insanlar ve cinler bir araya gelseler ve hatta birbirlerine yardım da etseler, onun gibisini meydana getiremezler...”** Kur’an ve sünnete itibar etmeyen eğitim, insanı ârif değil cahil yapar. Kur’an’sız **kâinatı kavramak imkânsızdır.** Kur’an’sız coğrafya, astronomi, hayat bilgisi, kimya, fizik, fen bilgisi, tarih, sosyal bilimler, sağlık bilgisi, biyoloji olmaz. İlim ve fen bilimleri Kur’an’a muhtaçtır. Batıcıların görüleni biliyor olmaları gerçeği değiştirmez. Batıcıların görüleni anlamaları ve ondan bir netice çıkarmaları yine Kur’an sayesinde olmuştur. Çünkü Kur’an, kâinat kitabını tercüme etmiş, insanlara anlatmıştır. Bizler bugün, elimizdeki hazinenin kıymetini bilmemenin sıkıntısını çekiyoruz. Kur’an, insanların ruhlarını terbiye etmek, kalplerini imanla, akıllarını ilim ve irfanla kemale

erdirmek, onlara hakiki hikmet dersini vermek, toplumu hatalı yollardan çevirmek ve hidayet yolunu göstermek üzere gönderilmiştir. Gerçek ilim, yani gerek insanların, gerek diğer varlıkların yaratılış gayeleri ve görevleri konusunda, en doğru bilgi Kur’an ayetlerinden alınabilir. Çünkü bu ayetler, varlıkları yaratanın kelâmıdır. Kur’an, bütün varlıkların yaratılış gayelerini ve görevlerini öğretmesi cihetiyle bir hikmet kitabı olduğu gibi, hem şahsi, hem de toplum hayatımıza dair emir ve yasakları bildirmesi yönüyle de, bir şeriat kitabıdır. Kur’an’ı anlamak ise sünnet ile mümkündür. Peygamberimiz, bir Kur’an muallimidir.

Gerçeklilik Esası: İslamca eğitimin dördüncü esası gerçeklilik esasıdır. Gerçek olan sünnettullahıdır. Sünnettullahın dışında bir gerçeklilik yoktur. İlim ise sünnettullahın işleyiş kurallarıdır. Kâinatta bulunan bütün kanunlar Allah’ındır. Yerçekimi, suyun kaldırması, denizlerde, göllerde donmanın dipten değil, yüzeyden başlaması, yağmurun yağması, yağın yağmurun sabit bir hızla yeryüzüne inmesi gibi kanunları Allah koymuştur. Talim ve terbiyenin kurallarını koyan da, Allah’tır. Peygamberimizin: “*Beni Rabbim terbiye etti ve terbiyemi de güzel etti*” sözü bu hakikatın beyanıdır. **RAHMAN 1-4: “Rahman olan Allah Kur’an’ı öğretti. İnsanı yarattı. Ona beyanı öğretti.” Bu ayetler, talim ve terbiye kurallarının Allah tarafından konulmuş kaideler olduğunun delillerindendir. İnkârcı batı dünyasının ve işbirlikçilerinin “Gerçek olan maddedir, maddenin dışında gerçek yoktur”** kabulleri bir anlam ifade etmez. **ALİ İMRAN 60: “Gerçek, Rabbinden gelendir. Öyle ise şüphecilerden olma”** ayeti batıcı anlayışı bir anda asılsız ve mesnetsiz bırakmaktadır. Zaten hiçbir konuda onların bir dayanakları yoktur. Erbakan hocanın şu tespiti konumuza ışık tutmaktadır **“İslam’ın dışında, hiçbir hak ve hakikat kaynağı yoktur. Fen ve hikmet, sanat ve sanayi dahi, İslam’ın içindedir ve onun bir şubesidir. İlhamını Kur’an’dan almayan hiçbir ilim ve teknik asla hayırlı ve faydalı olamaz, şerden ve zarardan arınmış sayılamaz...”** İslam Allah’tan olduğu için gerçeğin ta kendisidir. Batıcı eğitimin salih insan yetiştirememesinin temelinde İslam gerçeğini inkâr etmesi bulunmaktadır.

Hakkı Üstün Tutma Esası: İslamca eğitimin beşinci esası hakkı üstün tutmasıdır. Hak değişmez gerçeklerdir. İslam Allah'tandır ve üstündür, O'na hiçbir şey üstün gelemez. İslamca eğitim, hak olanı batıl olandan üstün tutan bir eğitimidir. Bu eğitimde insan için lüzumsuz hiçbir şeye yer verilmez. İslamca eğitime hâkim olan anlayış "İlmi Nafi" faydalı bilgi anlayışıdır. Peygamberimiz faydasız bilgidan Allah'a sığınmıştır. Bu eğitim, inkârcılığı, münafıklığı, şirki, fiski ve fücuru içermez. **HAC 74: "Onlar, (Bu aciz putları Allah'a ortak koşmak suretiyle) Allah'ın kadrini hakkıyla bilemediler. Hiç şüphesiz Allah, çok kuvvetlidir, çok üstündür."**

Maneviyatçılık Esası: İslamca eğitimin altıncı esası materyalist değil, maneviyatçı olmasıdır. Bizim dünya hayatımız geçici bir hayattır. İnsanın ebedi hayatı ahiret hayatıdır. Dünya hayatı ahiret hayatının ekenegidir. İnsan ahiret saadetini dünyada kazanır veya kaybeder. İslamca eğitim, dünyanın bu gerçeğinden hareketle insanı ahiret saadeti için de hazırlamaya çalışır. Bunun için, bu eğitimin temelinde sevgi, şefkat ve ahiret inancı bulunur. **LOKMAN 16: "(Lokman, eğitimine devamla şöyle demişti:) Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır."** Bu ayet maneviyatçılık esasının en önemli delillerinden birisidir.

İslahçılık esası: İslamca eğitimin yedinci esası ifsatçı değil, ıslahçı olmasıdır. İslah, bozulanı düzelmektir. İnsanı yaratıldığı fitrat istikametinde eğitmek ve onu bütün zararlı işlerden sakındırmaktır. Bunun delili şudur: **LOKMAN 17: "Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir."** Batıcı eğitim, bunun aksine ifsatçı bir anlayışa sahiptir.

Ahlak ve Adalet esası: İslamca eğitimin sekizinci esası ahlak ve adalet esasıdır. Bu "Hiç biriniz, kendisi için istediği bir şeyi, kardeşi için de istemedikçe tam iman etmiş sayılmaz" esasını eğitimin merkezine yerleştirmektedir. Haklara riayet, başkalarının saadetini istemek ve başkalarına yararlı olmak, adaleti gözetmek İslamca eğitimin

insana kazandırdığı şeylerdir. Bunun Kur'an'dan örneği ise şudur: **LOKMAN 18-19: "Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünüp duran kimseleri asla sevmez. Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkeplerin sesidir."** Bu anlayışa başka hiçbir eğitim sistemi sahip değildir.

Dirayet ve Şecaat Esası: İslamca eğitimin dokuzuncu esası dirayet ve şecaat esasıdır. Bir kimsenin hidayet, feraset, dirayet ve şecaat sahibi olması önemli bir özelliktir. Bu özelliği insan, İslamca bir eğitimle elde edebilir. İslamca eğitim, zalim karşısında boyun eğen, pısırık, korkak, ürkek, bencil kimse değil, haktan yana, batılın ve zulmün karşısında olan ve hakkın hâkim olması için mücadele eden, samimi ve inançlı insanlar yetiştirir. Öğrenci şayet cihat şuuruyla yetişmezse kimliksiz olur. Kalite çokluktan önemlidir. İslamca eğitim tek çıkar yoldur.

Dil esası: İslamca eğitimin onuncu esası, dil esasıdır. Bizim ilim dilimiz Kur'an'ın dili olan Arapça olmuştur. İlim mefhumlarından ibarettir. Biz yıllarca ilim dili olarak Arapçayı, Edebiyat dili olarak Farsçayı, konuşma dili olarak Türkçeyi kullanmışız. Konuştuğumuz dil, Kur'an'ın mefhumlarına uyumlu hale gelmiştir. Batılılar, İslam düşmanlığının bir gereği olarak Latinceyi, İslam'ı engellemek için ilim dili olarak inşa etmeye çalışmışlardır. Ülkemizde Latincenin eğitim ve ilim dili olarak kabul edilmiş olması, toplumu İslam'dan uzaklaştırmaya yöneliktir. Bu değişim bizi ileri değil geri götürmüştür. Biz, tekrar ilim dili olarak Arapçaya, eğitim dili olarak Türkçeye dönmek zorundayız. Kurtuluşumuz buna bağlıdır. Ülkemizde yaşanan eğitim krizinin sebeplerinden birisi de Latince'dir. Aslımıza ve özümüze dönmekten kendimiz gibi olamayız.

■ ÇÖZÜM MİLLİ GÖRÜŞ

İslamca eğitim, ancak Milli Görüş ile sağlanabilir. Batıcılık İslamca eğitime karşıdır. Milli Görüşe sarılmaktan başka çıkış yolumuz yoktur. Milli Görüşün tek temsilcisi SAADET PARTİSİ iktidarında eğitim, yukarıda sayılan on esasa göre yeniden düzenlenecektir. Ve bu düzenleme bütün insanımızın saadetini sağlayacaktır. Ancak bu değişim, Milli Görüş sahiplerinin cihadıyla gerçekleşecektir. Zafer inananlarındır ve zafer yakındır vessalam.

Müşteri memnuniyetinde bir numaralı piliç, Erpiliç!

2013 yılı Türkiye Müşteri Memnuniyeti
Endeksi'nde et ve tavuk ürünleri sektörünün
1 numarası olduk. **Bizi bu onura layık gören
herkese teşekkür ederiz.**

T M M E
Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi

Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi (TMMME), KalDer-Türkiye Kalite Derneği ve Ka Anketleri Limited Ortak Girişimi tarafından ACSI-American Customer Satisfaction Index, CFI-Claes Fornell International, National Quality Research Center ve Michigan Üniversitesi İşletme ve Proje Destekliyle yürütülmektedir. Erpiliç, TMMME 2013, Et ve Tavuk Ürünleri markaları arasında 91 puanla birinci olmuştur.

KalDer **ka** **ACSI** **CFI Group** **MICHIGAN**
Claes Fornell International RICH SCHOOL OF BUSINESS

www.tmmme.org.tr

**KURU
YOLUM**

Türkiye'de ilk!*

*Geleneksel usullere uygun,
el değmeden kuru
yolum.

erpilic.com.tr

İnsan ve Eğitim Merkezli BELEDİYESİ

Şakir TARIM -Eğitimci-Yazar

İnsan, çok farklı özelliklerle donatılmış bir varlıktır. Diğer varlıklar, onun hizmetine verilmektedir. Hayatını yaratılışındaki tabiiyetle sürdürebilmesi için ibadet etme, meslek edinme, geçimini sürdürebilme, eğitim, barınma, giyinme, sağlık ve diğer ihtiyaçlarının giderilmesi için yaşadığı yerlerin imarı gerekmektedir. İmarın amacı, hayatı yaşanabilir hale getirmektir. Sosyal anlamda mahallî hizmetlerin yürütülebilmesi ihtiyacından belediyecilik doğmuştur.

Belediyecilik hizmetlerinin merkezinde “**insan**” vardır. Belde halkı, problemlerini omuzlayacak bir başkana belediyeyi “**emanet**” eder. Başkan, o beldenin emniyetli kişisidir. Bu yüzden, Osmanlı döneminde şehrin belediye başkanına “**şehir emini** - **şehrin güvenilir kişisi**” denirdi. Yani, başkan

beldenin sahibi değil, emanetçisidir. Görevlerini “**emanetçi**” hassasiyetiyle yapması gerekir.

İnsan, düşünen ve devamlı gelişme halinde olan bir varlıktır. Bu özelliğinin mahallî idarelere de yansması kaçınılmazdır. Merkezî yönetim daha çok genel problemlerle meşgul olur. Bu yüzden, mahallî yönetimler, hizmetini yüklediği insanların eğitim ve kültürel ihtiyaçlarını da dikkate almak zorundadır. Çünkü, belediye çalışanları ve beldenin halkı iç içe yaşamaktadır. İdareciler, halkın problemlerini yakından bilmektedirler. Halkla beraber hareket edilip hizmetlerde katılımcılığın en fazla sağlanabileceği kurumlar belediyelerdir.

1989 yılına kadar, Türkiye’de belediyecilik bu anlayıştan uzaktı. Başkanlar, bildikleri kadar hal-

ka hizmet etmeye çalışırlardı. Bu hizmetler daha çok şekilden ibaretti. Proje ve hizmetlerle meşgul olamayan yönetimler, partizanlık ve siyasi rakiplerine ithamlarda bulunarak vakit geçirirlerdi. Karşılıklı inatlaşma şehir halkının huzurunu kaçırır, hizmet üretilmesini önlerdi. Kaynaklar israf edilir, çok kere belediyeler rüşvet ve yolsuzluk iddialarıyla çalkalanırdı.

■ ZİHNİYET DEĞİŞİKLİĞİ OLDU

Refah Partisi, 1989 Yerel seçimlerinde Konya, Şanlıurfa, Van, Kahramanmaraş ve Sivas illerinin belediye başkanlıklarını kazandı ve belediyelerde zihniyet devrimi yaşandı. Hizmeti esas aldı. Hizmetlerde siyasi parti farkı gözetmedi. Halka sevgi ve şefkatle yaklaştı. Partizanlığa izin vermedi. Halkın verdiği görevi “emanet” olarak gördü. Emanete sahip çıktı.

Türkiye’de gözler bu 5 belediyeye çevrildi. Halk, hizmetteki farkı görmeye başladı. Millî Görüşçü belediyeler hizmetlere halkın katılımını da sağladı. Halkla beraber belediye hizmeti yürütenin önünü açtı. Beyaz Masa uygulaması başlatarak, halkın kendi belediyelerini denetlemesi sağlandı. Halk meclisleri ile şikâyetler dinlendi, halkın talepleri dikkate alındı. Hizmetlerin daha güzel bir noktaya ulaşması için halkla istişare edildi.

Eğitimciler, “katılımcılık”ın başarıya olan yansımaları çok iyi bilirler. Halka değer veren belediyeçilik anlayışına, halk da ilgisiz kalmadı. Belediyelerine sahip çıktı. Maddî ve manevî destek verdi. Hatta, göz yaşartıcı olaylar yaşanmaya başladı. 1994’te Refah Partisi’nin, İstanbul’un Kâğıthane ilçesinde belediyeyi kazanması halkta büyük heyecan oluşturdu. Samimi ve halkı kuşatan hizmetler sebebiyle, halk sokakların temizlenmesi konusunda belediye ile işbirliği yaptı. Belediye’ye destek amacıyla çöp toplayan insan görüntüleri basına yansıdı.

Belediye başkanları halkın problemlerini yerinde dinledi. Problemlere hızlı, gerçekçi ve isabetli çözümler sundu. Belediyelere astıkları, “Rüşvet alan da, veren de mel’ündür.” levhaları ile rüşvetin kökünü kuruttu. Kimse, rüşvetin adını bile ağzına alamaz duruma geldi. Halk ve belediye yönetimi birbiriyle kaynaştı. Sevgi, kardeşlik ve güven duygusu gelişti. İnsanlar birbiri için

yaşamaya başladı. Şehirlerin alt yapı sorunları tek tek çözüldü. Halk, belediyeçiliğin ne olduğunu gördü. Şehirlerimiz dünyada örnek gösterilmeye başladı.

■ HİZMET GENİŞLİYOR

Refah Partisi’nin 1989’da kazandığı 5 il belediyesinde efsanevî hizmetler yapmasından sonra, Türkiye halkı aynı hizmetleri kendi yaşadıkları yerlerde de görmek istedi. Bu sebeple, 1994 yerel Seçimlerinde, İstanbul, Ankara başta olmak üzere, halkın yüzde 65’inin yaşadığı yerlerdeki belediyeleri Refah Partisi kazandı. Çünkü, Refah Partisi vaad etti ve vaadlerini tek tek yerine getirdi. Halk, aleyhte yapılan propagandalara aldanmadı.

Yaşananlar gösterdi ki, belediye başkanı idare ettiği halkın yapısını çok iyi bilmelidir. Halkın değerlerine sahip çıkmalı, halkın desteğini almaya çalışmalıdır. Bu da halk psikolojisini bilmeyi gerektirir. İşin burasında eğitim devreye girmektedir. Başarılı olmak isteyen bir belediye başkanı eğitimin gücünden haberdar olmalı veya iyi yetişmiş eğitimcilerle birlikte çalışmalıdır. Halkı ve çalışanları robot olarak gören bir anlayış etkili bir belediyeçilik hizmeti ortaya koyamaz.

Belediye başkanı idare ettiği halkın yapısını çok iyi bilmelidir. Halkın değerlerine sahip çıkmalı, halkın desteğini almaya çalışmalıdır. Bu da halk psikolojisini bilmeyi gerektirir. İşin burasında eğitim devreye girmektedir. Başarılı olmak isteyen bir belediye başkanı eğitimin gücünden haberdar olmalı veya iyi yetişmiş eğitimcilerle birlikte çalışmalıdır. Halkı ve çalışanları robot olarak gören bir anlayış etkili bir belediyeçilik hizmeti ortaya koyamaz.

Belediye başkanı, beldesinin kültürel dokusunu iyi tanımalı, millî ve manevî değerleri göz ardı etmemelidir. Elde bulunan güzellikleri, birleştirici unsurları korumaya ve geliştirmeye çalışmalıdır. Mesela, bulunduğu yerdeki maneviyat büyükleri kendisine güç, hız ve çalışma azmi kazandırır.

■ YENİ HİZMETLER İÇİN

Türkiye, 1989 - 2004 arasındaki 15 senede Millî Görüşçü belediyecilik hizmetleriyle tanıştı. Mahallî idarelerin önemini kavradı. Madde ve mânânın bütünleşmesiyle yapılan hizmetler meyvesini verdi. Milletimizin ufku açıldı. Bu, milletimizin inancı, tarihi, özü ve aslını temsil eden Millî Görüş bereketiydi.

Mahallî idarelerin önemini kavradı. Madde ve mânânın bütünleşmesiyle yapılan hizmetler meyvesini verdi. Milletimizin ufku açıldı. Bu, milletimizin inancı, tarihi, özü ve aslını temsil eden Millî Görüş bereketiydi.

Erbakan Hoca, Millî Görüş hareketinin başlangıç yılları olan 1973'te Erzurum'da verdiği "Maârif Davamız" konferansında ancak madde ve mânâ bütünlüğü ile ilerleyebileceğimizi anlatıyordu: "Maârifte gayemiz, manevî kalkınmamızın sağlanması ve milletimizin muasır medeniyetin her bakımından üzerine çıkabilmesi ve örnek bir medeniyet kurabilmesi için büyük ve şanlı tarihimizele iftihar eden; mazarına bağlı, an'ane ve örflerini hürmet ve saygı ile muhafaza ve her türlü taklitçilikten uzak, millî şahsiyetini müdrik, her gün bir öncekinden daha ileri olma iman ve azmi ile şahlanan bir şura sahip yeni nesiller yetiştirmek maârifte gayemiz olacaktır."

Böyle bir şuur ve azme sahip olan Kendirli Belediye Başkanı Salih Uzun, 2 Şubat 2014 günü Ankara'da yapılan Saadet Partisi Belediye Başkan Adayları'nı tanıtma toplantısında Millî Görüş-

çü adaylara şöyle seslendi: "Siz ilk defa belediye başkanı seçilseniz bile, taşıdığınız inanç ve aldığınız eğitim sebebiyle, diğer başkanlardan 50 sene önde bulunuyorsunuz."

■ ÖLÇÜLERİ OLAN BAŞKANLAR

Millî Görüş'ün tek temsilcisi Saadet Partisi'nin ambleminde yer alan 5 yıldız, hizmetin de 5 yıldızlı olmasını sembolize etmektedir. Buradaki 5 yıldızın açılımı şöyledir:

Sevgi, şefkat, huzur: **BARİŞ**;

Herkesin en geniş anlamda insan hak ve hürriyetlerine sahip olması: **HÜRRİYET**;

Hürriyetleri kullanırken çatışma olursa, adalet sınırının korunması: **ADALET**;

Herkesin ihtiyacını kolayca karşılayabilmesi: **REFAH**;

Herkese izzet, itibar, saygınlık kazandırılması: **İZZET**.

Mahallî yönetimlerin en büyük ihtiyacı, insan ve eğitim merkezli bir belediyecilik anlayışıdır. Buna Millî Görüş Belediyecilik Modeli diyoruz. Millî Görüşçü bir başkanın başlıca hizmet ölçüleri şunlardır:

1. Önce ahlâk ve maneviyat.
2. İbadet anlayışıyla hizmet etmek.
3. "İnsanların hayırlısı, insanlara faydalı olandır." anlayışıyla herkese hizmet götürmeyi amaçlamak.
4. Taklitçilik değil, millî çözümlere yönelmek.
5. Hizmetlerde halkın katılımını da sağlamak.
6. Verilen görevin bir "emanet" olduğunu bilmek, emanet konusunda titizlik göstermek.
7. Ehil ve liyakatli kadrolarla çalışmak.
8. Halkın menfaatini gözetmek.

Milletimiz, kendi görüşü olan Millî Görüş zihniyetiyle inanılmaz hizmetlere öncülük ettiği gibi, dünyada da büyük başarılarla imza atmıştır. Bu, tarihte böyleydi, bundan sonra da böyle olacaktır. Tılsım Millî Görüş'tedir. Millî Görüş Çalışma Modeli, belediyecilikte Türkiye'ye yeni açılımlar kazandıracaktır.

YEREL YÖNETİMLERDE EĞİTİM

Fatma TUNCER -Aile Danışmanı-Yazar -Eğitimci

Beytül Hikme kurulduğu tarihten itibaren İslam toplumlarında birçok ilmî çalışmaya öncülük etmiş ve hizmet insanının ilham kaynağı olmuştur. Osmanlı ve Selçuklu döneminde ağırlıklı olarak medreselerde tahsis edilen ilmi ve kültürel çalışmalar, günümüzde yerel yönetimlerin de ilgi odağı haline gelmiştir. Belediyeler bünyesinde hizmet veren Bilgi evleri, yapısı itibarıyla halka daha yakın bir noktada durmakta ve önemli bir boşluğu doldurmaktadır. Belediyeler bu merkezleri işleterek, çocukların eğitimine katkı sağlamakta, sosyal aktiviteleri genişletmektedir. Çalışmalar kapsamında, sportif faaliyetler, sosyal amaçlı çalışmalar, etüt çalışmaları, sanatsal faaliyetler üzerinde duruluyor ve özgün bir hizmet modeli ortaya koyulmaya çalışılıyor. Ama bu çalışmalar beklediğimiz sonucu ortaya koymıyor.

Yerel yönetimler halkın kendini rahatça ifade edebildiği ve destek aldığı kurumlardır. Ancak alışageldiğimiz belediyeçilik faaliyetlerinin halkla ilişkisi ekseriyetle maddi yardıma dayandığından ya da siyasi kadrolaşmanın getirdiği kutup-

Ancak alışageldiğimiz belediyeçilik faaliyetlerinin halkla ilişkisi ekseriyetle maddi yardıma dayandığından ya da siyasi kadrolaşmanın getirdiği kutuplaşmalar hizmet alanını kısıtlayarak bir noktadan sonra tıkkıyor. İnsanlar, çocukların eğitim ve okul masraflarından kira yardımına kadar her türlü sıkıntılarını ifade edebiliyor ve bu kurumların işlevini sadece bundan ibaret görüyor.

YEREL YÖNETİMLERDE EĞİTİM

laşmalar hizmet alanını kısıtlayarak bir noktadan sonra tıkıyor. İnsanlar, çocukların eğitim ve okul masraflarından kira yardımına kadar her türlü sıkıntılarını ifade edebiliyor ve bu kurumların işlevini sadece bundan ibaret görüyor. Fakat bu tek başına yeterli değil. İnsanlarımıza maddi ihtiyaçlarının dışına çıkmayı ve öğrenmeyi, araştırmayı ve bilgiye olan talebi kuvvetlendirmeyi bir şekilde vermek zorundayız. Maddi yardım için belediyelerin kapısını çalan insanlarımıza çocukların korunması, eğitimi ve refah bir hayata ulaşmaları için taleplerde bulunmalı ve projeler üretebilmelidir.

Değişen dünyada insanlar; okumak, yeteneklerini geliştirmek ve varoluşunu aktif şekilde ortaya koyma ihtiyacı içindedir. Yerel yönetimler bu ihtiyacı giderebilmek için projeler üretmeli ve faaliyetlerini ağırlıklı olarak eğitim alanına taşımalıdır.

Değişen dünyada insanlar; okumak, yeteneklerini geliştirmek ve varoluşunu aktif şekilde ortaya koyma ihtiyacı içindedir. Yerel yönetimler bu ihtiyacı giderebilmek için projeler üretmeli ve faaliyetlerini ağırlıklı olarak eğitim alanına taşımalıdır.

Bugün yerel yönetimler kendi kaynaklarını kullanarak, birtakım çalışmalar yapıyor ancak bu çalışmalar hiçbir şekilde halkımızın ihtiyacını giderecek yeterliliğe ulaşamıyor. Bunda, yerel yönetimlerdeki tarafsızlığın ve ehil olmayan kişilerin, başkanın ya da üst düzey kişilerin desteği ile belli mevkileri işgal etmelerinin büyük etkisi var. Yerel yönetimlerdeki üst düzey kişi hangi siyasi görüşe mensup olursa olsun halkın talebini ne kadar karşılayabileceğini hesap etmeli ve işi ehline vermelidir.

■ BİLGİ EVLERİ KAPSAMINDA YAPILABİLECEK EĞİTİM ÇALIŞMALARI

1. Dinî eğitim: Bilgi evleri bünyesinde ilahiyat mezunları, eğitimciler, psikolog, sosyolog istihdam edilmeli ve çocuklara doğru bir bakış açısı kazandırılmalıdır. İlahiyatçılar gözetiminde, Arapça, ilmihâl, ahlak ve adap konusunda temel manevi eğitim verilmelidir. Çalışmaların bir ayağında eğitim olmalı ve bu kapsamda yapılan çalışmalar halkın ihtiyacını karşılamalıdır.

Çocuklarımız için tasarlanan tuzakların ardı kesilmiyor ve onları yolun bir kavşağında kaybediyoruz. Gençlerin büyük bir kısmı madde bağımlılığına yakalanıyor ve suça eğilim artıyor, gençlerin büyük bir kısmı değerlerine yabancı kalıyor. Çocukları bu tuzaklardan korumak için manevi eğitimden geçmelidirler. Son yıllarda diyanet dinî eğitime ağırlık vererek bu ihtiyacı karşılamaya çalışıyor, yerel yönetimler diyanetle işbirliği yaparak ders de verebilirler.

2. Etüt çalışmaları: Yerel yönetimler bünyesinde oluşturulan kurslar, çocukları bir araya toplayarak, birlikte ders çalışma, araştırma ve tartışma fırsatı buluyor. Çocuklar birlikte iş yapma becerisi kazanıyor ve arkadaş ilişkilerini geliştiriyorlar. Bu durum çocuğun okul başarısını destekleyerek aileye büyük bir katkı sağlayacaktır.

3. Çocuğu tanıma: Gelişmiş ülkelerde çocukların yetenekleri erken yaşlarda tespit edilerek, ilgili branşlara yönlendiriliyor. Yerel yönetim bünyesinde bu çalışmalar aktive edilerek çocuklar yeteneklerine uygun mesleklere yönlendirilebilir.

4. Sanatsal faaliyetler: Edebiyat, tiyatro, resim, hat, matematik....vb kurslar üzerinde ciddiyetle durularak, yazar, ressam, hattat...vb yetişmesine zemin hazırlanabilir.

5. Mahallenin, semtin siyasi ictimai ahlaki yönelişine göre ayrı müfredat uygulanarak çoğulculuk esas alınabilir. Her etnik ve dinî grubun talepleri dikkate alınabilmelidir.

6. Hanımlara; ev ekonomisi, el becerileri ve vakti değerlendirme bilinci kazandıracak çalışmalar yapılabilir.

7. Gençlere yönelik yarışmalar, okuma - tartışma programları ve taleplerini dillendirebilecekleri ortamlar oluşturularak dışarıdan gelecek tehlikelere karşı önlem alınabilir.

8. Ahlaki değerler başlığı altında, gençlerin empati, adalet, hakkaniyet ve merhamet duygularını geliştirecek çalışmalar yapılabilir.

9. Tiyatro vasıtasıyla önemli dinamiklerimizin hayatı gençlere aktararak model almaları sağlanabilir.

10. Yerel yönetimler, halkın eğitim seviyesini yükseltme noktasında eğitim camiası ile iş birliği yaparak mevcut imkânlarını değerlendirmelidir. Ancak bu konuda tarafsızlık ve liyakatsizliğe yer verilmemelidir. Aksi takdirde, yapılan çalışmalar fayda yerine zarar getirebilir.

İSLAM TEK HAK DİNDİR

Allah insanlığa Adem (a. s)'dan kıyamete kadar tek bir din göndermiştir. Bu dinin adı hep İslam olmuştur. İslam Allah'ın rızasıdır. Müslüman Allah'ın teklifi olan İslam'dan başka hiçbir yola iltifat etmez ve yapılan teklifleri kabul etmez.

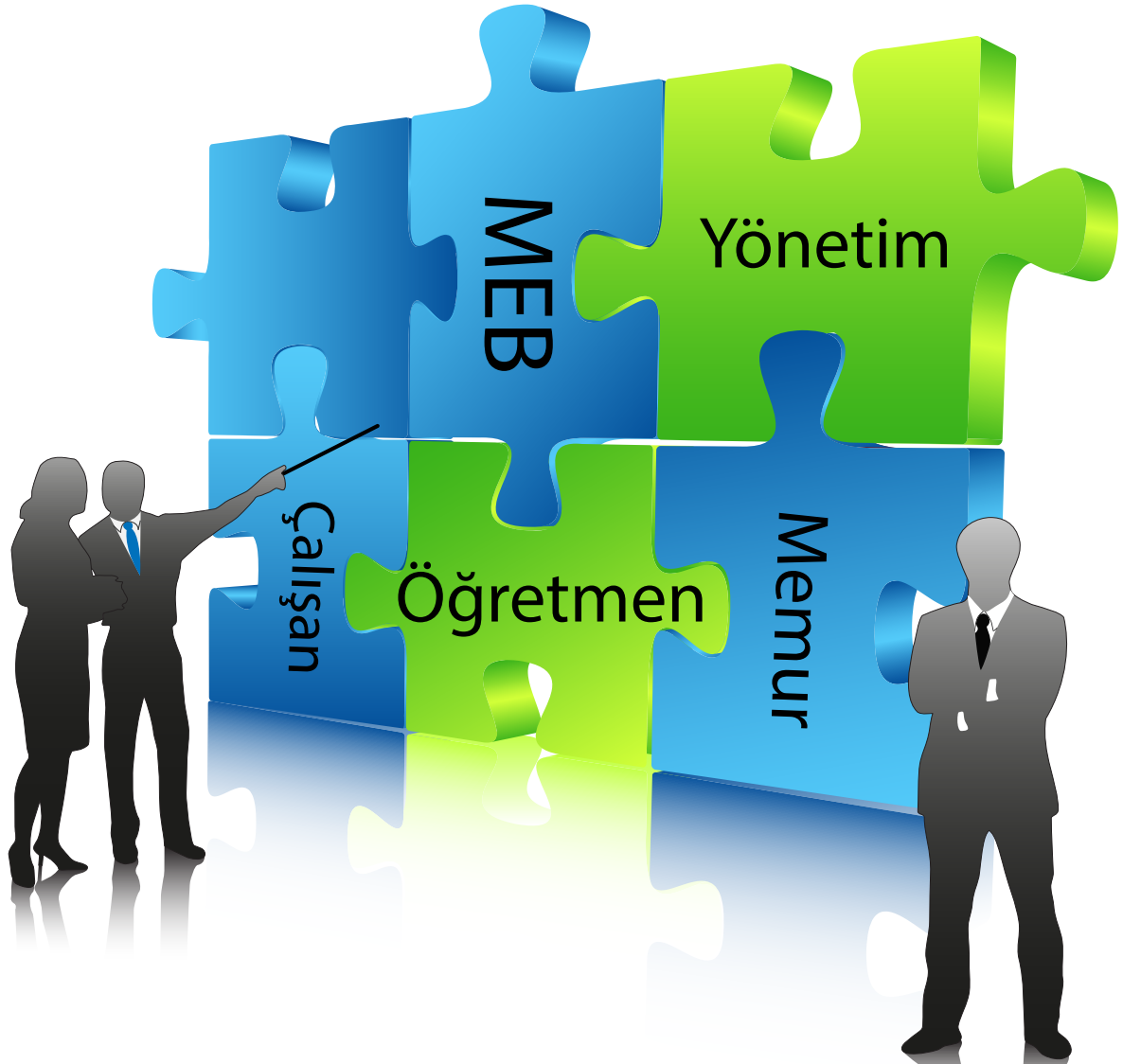
Rabbimiz buyuruyor:

BAKARA 135- 143: "(Yahudiler ve Hristiyanlar Müslümanlara:) Yahudi ya da Hristiyan olun ki, doğru yolu bulasınız, dediler. De ki: Hayır! Biz, Hanif olan İbrahim'in dinine uyarız. O, müşriklerden değildi. Biz, Allah'a ve bize indirilene; İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve esbata indirilene, Musa ve İsa'ya verilenlerle Rableri tarafından diğer peygamberlere verilenlere, onlardan hiçbirisi arasında fark gözetmeksizin inandık ve biz sadece Allah'a teslim olduk" deyin. Eğer onlar da sizin inandığınız gibi inanırlarsa doğru yolu bulmuş olurlar; dönerlerse mutlaka anlaşmazlık içine düşmüş olurlar. Onlara karşı Allah sana yeter. O işittendir, bilendir. Allah'ın (verdiği) rengiyle boyandık. Allah'tan daha güzel rengi kim verebilir? Biz ancak O'na kulluk ederiz (deyin). De ki: Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz olduğu halde, O'nun hakkında bizimle tartışmaya mı girişiyorsunuz? Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da size aittir. Biz O'na gönülden bağlananlarız. Yoksa siz, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve esbatın Yahudi yahut Hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı? Allah tarafından kendisine (bildirilmiş) bir şahitliği gizleyenden daha zalim kim olabilir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir. Onlar bir ümmetti; gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerine, sizin kazandıklarınız da size aittir. Siz onların yaptıklarından soruguya çekilmezsiniz. İnsanlardan bir kısım

beyinsizler: Yönelmekte oldukları kiblelerinden onları çeviren nedir? Diyecekler. De ki: Doğu da batı da Allah'ındır. O dilediğini doğru yola iletir. İşte böylece sizin insanlığa şahitler olmanız, Resul'ün de size şahit olması için sizi mutedil bir millet kıldık. Senin (arzulayıp da şu anda) yönelmediğin kibleyi (Kabe'yi) biz ancak Peygamber'e uyanı, ökçeleri üzerinde geri dönenen ayırt etmemiz için kible yaptık. Bu, Allah'ın hidayet verdiği kimselerden başkasına elbette ağır gelir. Allah sizin imanınızı asla zayi edecek değildir. Zira Allah insanlara karşı şefkatli ve merhametlidir."

BAKARA 159-163: "İndirdiğimiz açık delilleri ve kitapta insanlara apaçık gösterdiğimiz hidayet yolunu gizleyenlere hem Allah hem de bütün lanet ediciler lanet eder. Ancak tövbe edip durumlarını düzeltenler ve gerçeği açıkça ortaya koyanlar başkadır. Zira ben onların tövbelerini kabul ederim. Ben tövbeyi çokça kabul eden ve çokça esirgeyeyim. (Ayetlerimizi) inkâr etmiş ve kâfir olarak ölmüşlere gelince, işte Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların laneti onların üzerinedir. Onlar ebediyen lanet içinde kalırlar. Artık ne azapları hafifletilir ne de onların yüzlerine bakılır. İlahınız bir tek Allah'tır. O'ndan başka ilah yoktur. O, rahmandır, rahimdir."

İNŞAAT AMELELERİ VE OKUL İDARECİLERİ NE İŞ YAPARLAR?

Yaşar ŞAHİN -Eğitimci

Eğitimde Fatih Projesi pilot uygulamaları çerçevesinde Bakanlığı temsilen bir arkadaşımla beraber Samsun'dayız. Amacımız, bu ildeki pilot okul olarak seçilen üç lisedeki akıllı tahta, tabletler ve bu cihazlar ile iletişimi sağlayacak altyapı ve diğer teknik hususlara ilişkin, gelinen aşamayı tespit ederek raporlamak. Planlamamız gereği, ilk ziyaretimizi Samsun'da bir Anadolu Lisesine yapıyoruz. Oldukça oturmuş bir lise olduğu binaya adımımızı attığımızda anlaşılıyor. Duvarlarda asılı bulunan camekanlar içinde-

ki kupa, plaket ve madalyalar okulun tarihini ve sosyal etkinliklerdeki başarılarını anlatmaya yetiyor. Okul eski olmasına rağmen oldukça bakımlı ve temiz görülüyor. Belki de bunun nedeni, ziyaret tarihinin şubat tatiline denk gelmiş olmasıdır, kim bilir? Okul Müdürünün odasına yöneliyoruz. Bizi karşılayan memur, yöneticilerinin birazdan makamında olacağını söyleyerek, okul müdürünün odasını açıp bizleri içeriye davet ediyor. Kısa bir süre sonra, içeriye üzerinde yağ ve pas lekeli kapkara bir iş önlüğü bulunan bir hizmetli giri-

İNŞAAT AMELELERİ VE OKUL İDARECİLERİ NE İŞ YAPARLAR?

yor. Daha doğrusu biz öyle zannediyoruz. İçeriye giren kişi meğer bu okulun müdürüymüş. Bizlere; “Hoşgeldiniz” diyerek, kendini tanıtıyor. Bir anlık şaşkınlıktan sonra, bizler de kendimizi tanıtarak, sebep-i ziyaretimizi açıklıyoruz. Okul müdürü, binanın ısıtma sisteminin fuel-oil’den, doğalgaza geçişi nedeni ile montajın daha sağlıklı yürümesi açısından mecburen kalorifer dairesinde bulunduğu belirtiyor, sıcak çaylarımızı yudumlar. Bu durum oldukça sevindirici olduğu kadar, düşündürücü de... Sevindirici tarafı; yüklenici firmanın yapmış olduğu işin teknik şartnameye uygunluğunun bir okul müdürü tarafından takip ediliyor olması. Düşündürücü tarafı ise, yaptığı faaliyetin görev tanımına uygun olup olmaması meselesi....

Okul müdürleriyle ilk tanıştığımda, öteden beri kafama takılan ve aslında cevabını aşağı-yukarı tahmin etmiş olduğum bir soruyu sormadan edemem. Şu ki; “Müdür Bey; Acaba zamanınızın yüzde kaçını doğrudan eğitimin niteliğini artırmak için harcarsınız? Ne kadarını da okulun personel, teçhizat, taşıma, bakım ve tamirat gibi lojistik hizmetlerine ayırırsınız? Evet, aynı soruyu söz konusu okul müdürüne de sorduğumda, aldığım cevap, şu saymış olduğumuz ve ağırlıklı olarak tamiratlardan oluşan faaliyetlere % 85 zaman harcadığı şeklindeydi.

Ortaya çıkan tablo çoğu devlet okullarında benzer şekildedir. Eğer içinizde “Amma da abartmışsınız” deyip, şüpheyi düşenleriniz varsa, üşenmesin ve yukarıda altı çizili, siyah harflerden müteşekkil soruyu uzak veya yakın istedikleri okul müdürlerine sorsun ve aldığı cevabı da 100’den çıkartsın, yeter. Cevap ne işe mi yarayacak? İşte geriye kalan 0’dan (sıfır) büyük, 100’den küçük bu rakam, aslında eğitimin niteliğini artırmaya yönelik olarak okullara gönderilen okul müdürlerinin, esas potansiyellerinden geriye kalan çalışma veriminin öğrenilmesine yarayacaktır. Tabii bütün bunlara rağmen, gecesini gündüzüne katarak büyük işler çıkartan –bahse konu örnekte olduğu üzere- idareciler de yok değil, demek oluyor ki bu arkadaşlarımız esas potansiyellerini sahaya daha verimli yansıtmış olsalar, eğitim adına daha da büyük iş başarmış olacaktırlar.

Hâlbuki kurumsallaşma sürecini tamamlamış (özel) okul yönetimlerine bir göz attığımızda, okul müdürlerinin görev tanımlarının net olarak ortaya konulmuş olması ve de kaynak sorununun yaşanmaması dolayısıyla böyle boş ve angarya işlerle uğraşmadığını görürüz. Tabii olarak, idare-

ciler zamanlarının çoğunu eğitim seviyesini nasıl artıracaklarına kafa yormakla meşgul olur veya hut öğrencilerde özgüven oluşması, sorumluluk alma bilincinin gelişmesine yönelik sosyal etkinlikler planlamakla iştigal ederler. Elbette bunda, hizmet satın alan öğrenci velilerinin, çocuklarını ilgilendiren konularda alınacak kararlarda etkin olarak rol almaları önemli bir fark oluşturmaktadır.

“Okulu, okul müdürü değil, eğitim çalışanları yönetir”

MEB, son dönemde geleneksel okul yönetim sistemini değiştirmeye yönelik hamleler kapsamında, “Okulu, okul müdürü değil, eğitim çalışanları yönetir” kalite yaklaşım temennisini ileri sürse de, lojistik destekten yoksun bu hamleler bir anlam taşımamaktadır. Zira mesaisinin büyük bölümünü envai çeşit ve nereden geleceği belli olmayan arıza ihbarlarının karşılanması nedeniyle, sanayi kalfalığı veyahut inşaat ameleliğine soyunmak zorunda bırakılan okul yönetimlerinden, eğitimde beklenen hedeflere ulaşılmasını beklemek oldukça lüks bir beklenti olacaktır.

Peki Çözüm Nedir?

Okullarımızda mutlaka karşılaşılan ve ortaya çıktığında da oldukça can sıkıcı olan ve de eğitimin niteliğine dolaylı olarak etki eden; kırık kapı, temizlenmemiş derslik, vidası çıkmış sıra, akan çatı, boyası dökülmüş duvar, kırılmış cam, yanmayan kömür, ısıtmayan kalorifer, çekmeyen baca, yerinden çıkmış lavabo, tıkanmış lagar tamiri gibi lojistik hizmetlerin yürütülmesi ve sorumluluğu yerel yönetimlere, yani birçok AB ülkesinde olduğu üzere, gibi belediyelere devredildiği takdirde, okul idareleri mevcut potansiyellerini doğrudan eğitime yönlendirebileceklerdir. Böylece, demokratik seçimler sonucu göreve gelen belediyeler, bahsedilen hizmetlerin oya tahvil edilecek olması nedeniyle performanslarında oldukça itinalı olmak zorunda kalacaklardır.

MEB eğitim politikaları belirleyicilerinin, okullardaki bahsetmiş olduğumuz hizmetlerin belediyelerce yerine getirilmesine yönelik öneriler hususunda ne söyleyeceklerini tahmin edememekle birlikte, okullara ellerinden iş gelen bir “Ustabaşı” gönderilmesi halinde “Buna da şükür” diyecek binlerce idarecinin var olduğunu rahatlıkla tahmin edebiliriz.

Allah hakkıyla şükreden kullarından eylesin.

TÜRKİYE'DE EĞİTİMİN ÇERÇEVESİ

Hüseyin MUTLU – Eğitimci

Türkiye'nin en büyük gücü, insan kaynağıdır ve büyüyen nüfustur. Türkiye'nin güçlü olabilmesindeki en büyük etken eğitim sektörüdür.

Dolayısıyla, eğitim Türkiye için çok önemlidir. Eğitim sektörünün değişen dünyaya hızla ve etkin bir biçimde ayak uydurması büyük önem taşımaktadır. Gelecekte bireylerin ve toplumun ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir eğitim sisteminin geliştirilmesine büyük ihtiyaç vardır.

Her ülke kendi eğitim sistemini değerlendirerek, hızla gelişen teknoloji ve sosyal şartlara uyum sağlaması için çabalamaktadır. Bu çabalar her zaman yeterli değildir. Her ülke kendi tarihsel gelişimi

ve geleneklerine uygun olarak eğitim sistemini geliştirir. Türkiye'nin en büyük gücü, insan kaynağıdır ve büyüyen nüfustur. Türkiye'nin güçlü olabilmesindeki en büyük etken eğitim sektörüdür. Dolayısıyla, eğitim Türkiye için çok önemlidir. Eğitim sektörünün değişen dünyaya hızla ve etkin bir biçimde ayak uydurması büyük önem taşımaktadır. Gelecekte bireylerin ve toplumun ihtiyaçlarını karşılayabilecek bir eğitim sisteminin geliştirilmesine büyük ihtiyaç vardır.

Millet bünyesinde inkılaplar okulda başlar ve her milletin, kendine özel olan bir okulu vardır. Millî okul, zihniyet ve örfleriyle, metotları ve müfredatlarıyla, terbiye prensipleri ve psikolojik temelleriyle, hatta binasının yapı tarzıyla kendini başka milletlerinkinden ayırır. Bizde vaktiyle medrese millî mektepti. Lakin milletin ruhu ve içtimai gelişimini takip edememiş ve cihanın fikir ve irfan

hayatıyla bağlarını çoktan koparmış olduğundan, olduğu yerde enkaz halinde yıkılmıştır.

Batıda gelişen insan düşüncesinin seyrini biz kendi dünyamızda geliştiremediğimiz için, açılan yeni okullar hakikat aşkının mabedi olamayıp ruhsuzlaştı. Hakka götüren yol diye kendini hakikate adanmak, gerçek okulun yoludur. Hakikat aşkına sahip insanlar cemiyet içinde çoğalmadıkça, en yüksek yeri tutmadıkça ve büyük bir hareket haline gelmedikçe, millî okul gerçekten var olmayacaktır.

Milletimizin üç asırdan beri geçirmekte olduğu buhranların sebebi kültür ve eğitim sahasındaki gerilemedir. Millet ruhunu yapan eğitimidir. Eğitime değer vermeyiş millet ruhunun yıkılışını hazırlar. Eğitim hangi yönde yürürse millet ruhu da onun arkasından yürür. Dinde ve dilde, sanatta ve devlette büyük millet varlığını yok olmaktan kurtaracak olan millet eğitimidir. Düşmüş bir milleti ayağa kaldıracak olan da okuldur.

Amerikan felsefesi pragmatizmi, milletimizin ruhçuluk idealine son vererek bu vatani yakın bir gelecekte kör ve sağır makinenin vatani yapma gayretinde olduğundan dolayı her şeyden önce eğitimde benimsenmiş bir musibettir.

Amerikan eğitimi bütünüyle benimsenmiş ve teknik hâkimiyeti okullarımıza, öğretimimize yerleşmiştir. Bu eğitimin amacı ise gençliğin eğitimini ahlaktan maddeye yöneltmek olmuştur. Eğitimin işlevlerinden birisi de, toplum içinde idealler doğurucu olmasıdır. İdeal, genç ruhların hayat sahnesinde tırmanmayı gaye edindiği ilim, sanat, ahlak ve din dünyasına ait zirvelerdir .

Okul her şeyden önce bizi Hakka götüren bir yol olmalıdır ki, bu, tam da idealizmin temelidir. Okul, yalnız bilgi yükleyici değil, aklın yetilerini ayrı ayrı işletmeyi öğretici bir maharet kazandırma ve olgunlaştırma yeri olmalıdır.

Millî okulun kapıları, toplumu her yönden kavra-

yacak, ilimde ve sanatta, iktisatta üstat, ahlakta önder ilim adamlarının yetişip toplumun kalbine hakikat aşkının tohumlarını serptikten sonra açılacaktır. Bu yetişecek zümre ise hareket kuvvetini Kuran'dan alacaktır.

Ancak her şeyden önce böyle bir sistemin esaslarını hazırlayacak felsefi görüşün doğması lazımdır. Millî okulun dört unsuru vardır. Bunlar: Ders, öğretmen, öğrenci ve okulun kendisidir.

Ancak her şeyden önce böyle bir sistemin esaslarını hazırlayacak felsefi görüşün doğması lazımdır. Millî okulun dört unsuru vardır. Bunlar: Ders, öğretmen, öğrenci ve okulun kendisidir.

Ders, hakikatlerin araştırılmasıdır. İlköğretimde kalp eğitimi, orta öğretimde akıl eğitimi, yüksek öğretimde ihtisas esas olmalıdır. Bu nedenle ilkökulda fazla bilgi verilmesine gerek yoktur. İlkokulda öğrencinin kalbi, dinin sevgi telkinleriyle ve millî, tarihi gururla yoğrulmalı ve her eğitim kademesindeki dersler bu aşamalara göre düzenlenmelidir. Öğrenci, hakikatler peşinde koşmayı meslek edinen insandır. Halka karışan değil, halkın önünden yürüyen bir sınıf olmalıdır. Öğrenci, ilim dışında herhangi bir şeyle meşgul olmamalıdır.

Hayatımızın düzen vericisi devlettir. Okul, ahlaki hayatımızda etkisi olan devletin kurduğu bir büyük aile ocağıdır. Milli Eğitimin alan ve istikameti herhangi bir idare tarafından değil, millet üniversiteleri tarafından düzenlenmeli ve devlet tarafından gerçekleştirilmelidir.

İslam'ın ilk öğretmeni Hz. Peygamber (sav)'dir. O, öğreten, inandıran ve yürütendi. Devlet işleri ile mektep işlerini birleştirmişti. Devleti okul haline getirmişti. Sonraki devirlerde ise bu ikisi ayrılmakla beraber birbirlerine sıkı teması korumuşlardır. Devlet adamı öğretmenin emrinde

TÜRKİYE'DE EĞİTİMİN ÇERÇEVESİ

bulunduğu müddetçe toplum ikbal halinde yaşamıştır. Öğretmen devlet adamının bendesi olduğu zaman ise toplum bozulup felaketler baş göstermiştir. Hz. Peygamber devrinde her şey hakikat yolculuğu diyebileceğimiz ilim ve eğitim çabalarına araç iken, bu durum sonradan tersine çevrilmiştir. Eğitimin temeline Kuran ile sünnetin koyulması gerekmektedir.

Yeni yetişen nesilleri hayata hazırlamak ve onlara iyi bir eğitim vermek konusunda ana babayı sorumlu tutan ve bugünkü cemiyetin tutum ve davranışları sonucu geleceğin cemiyetine şekil vereceğini belirten Allah'ı Teala, zor ve çetin görevin nasıl yapılacağı konusunda insanı yalnız bırakmamış, ona bazı ilkeler, metod ve yollar göstermiş, ışık tutmuştur. Böylece bu güç işte, insanı karanlıklardan kurtarmış, vahyin ışığı ile yollarını aydınlatmıştır.

Duygu ve düşünceleri, psikolojik yapısı, zayıf ve güçlü yönleri ile çok karmaşık bir yapı arz eden insanın bu özelliklerini en iyi bilen şüphesiz ki Yüce Allah'tır. İşte böyle bir varlığı, gene çok karmaşık usuller sistemi olarak bilinen cemiyet hayatına intibak ettirmek hadisesi de, şüphesiz çok karmaşık bir iştir. Bundan dolayı, yollarını vahyin aydınlığında aramayanlar, bu konuda bir fikir birliği gösterememiş, fasit bir dairede dönüp durmuşlardır.

Toplumsal değişimin de bazı kuralları vardır: "Bir topluluk özündeki güzellikleri değiştirmedikçe, Allah da o toplumun durumunu değiştirmez." (Enfâl, 53) Değişim önce fertten başlar. Zafer için insanın zihnen hazır olması gerekir. Nefis muhasebesi yaparak hedefini bilmeli ve bu hedefe ulaşabileceğine inanmalıdır. Bu bir iç mücadeledir. Yani tek insanın, tek kişiyle mücadelesi.

Bir kurumun yeniden yapılanmasının nedenleri vardır. Her teşkilatın zamanla eskiyeceği, işlevini yitireceği ve birtakım sorunların ortaya çıkması gerçeğinden hareketle kurum mensupları, içeriden ve zamanında kurumun yenileşmesi ile ilgili müdahalelerde bulunurlar.

Kurumları kendi iç dinamikleri ile yenileştirmeyi öğrenmemiz gerekiyor. Kendi içinden yeniden yapılanamayan kurumların yaşama şansı yoktur. Aslında Eğitim sisteminin anaokulundan üniversiteye kadar baştan sona yeniden formatlanması ve değerlerimize göre şekillenmesi gerekiyor.

Kurumları kendi iç dinamikleri ile yenileştirmeyi öğrenmemiz gerekiyor. Kendi içinden yeniden yapılanamayan kurumların yaşama şansı yoktur. Aslında Eğitim sisteminin anaokulundan üniversiteye kadar baştan sona yeniden formatlanması ve değerlerimize göre şekillenmesi gerekiyor.

Eğitime çeki düzen verme, millî ve bilimsel bir temele oturtma konusunda sonuna kadar kararlı olunması gerekiyor. Bu anlamda kararlı ve cesur adımlar atılmalıdır ki eğitimde ulaşmak istenilen hedefe varılabilsin. Çünkü çok zaman kaybedildi ve sistemin bir an önce toparlanması gerekiyor.

Eğitim sistemimiz, köhnemiş, dayatma ve dogmalardan kurtuldukça Türkiye'nin önü daha da açılacaktır. Aksi halde demokratik, eşitlikçi ve ilmi bir eğitim sistemine geçilmediği müddetçe Türkiye rahat bir nefes alamayacaktır. Dünyada ve Türkiye'de artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmadığını, büyük bir değişimin yaşandığını, bu yüzden eğitim sistemimizin bu yeni dünyadaki risklere göğüs gerebilmesi için yeni fikirler geliştirmek, eğitime daha fazla bütçe ayırmak, eğitim çalışanlarının ekonomik, demokratik sorunlarını öncelikle sağlamak gerekir. Türkiye'de eğitimin kaliteli, verimli ve eşitlikçi bir form kazanması için sadece teşkilat yapısında değil; kapsamlı bir millî, ahlâkî, idari, hukuki, mali ve teknik reforma ihtiyaç bulunduğu kaçınılmaz bir gerçektir.

HADİS

ALLAH'IN HÜKMÜNE BOYUN EĞMEK

Müslüman Allah ve Resulünün emirlerine teslim olmuş kimsedir. Teslim olmanın gereği ise “İşittik ve itaat ettik” diyebilmektir. Bunu diyebilenler Allah'ın lütfuna mazhar olabilirler.

Ebu Hüreyre (r. a) şöyle dedi: Resulullah (s. a. v)'a: “Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. İçinizdekini açıklasanız da, gizleseniz de, Allah sizi o yüzden hesaba çeker ve neticede dilediğini bağışlar, dilediğine de azap eder. Allah, her şeye gücü yetendir” (Bakara 284) mealindeki ayet nazil olunca, bu durum Resulullah (s. a. v)'in ashabına ağır geldi. Bunun üzerine sahabe, Resulullah (s. a. v)'in huzuruna gelerek dizleri üzerine çöküp şöyle dediler: Ey Allah'ın Resülü! Biz, namaz, cihad, oruç ve sadaka gibi gücümüz yeten amellerle mükellef kılınmıştık. Oysa şimdi sana, gönlümüze gelen ve kalbimizden geçen şeylerden de hesaba çekileceğimize dair bu ayet nazil oldu; buna güç yetiremiyoruz. Bunun üzerine Resulullah (s. a. v) şöyle buyurdu: “Sizden önce kendilerine kitap verilen Yahudi ve Hristiyanların dediği gibi, işittik ve isyan ettik demek mi istiyorsunuz? Bilakis siz, işittik ve itaat ettik. Ey Rabbimiz! Bizi mağfiret eyle, bizi bağışla, nihayet dönüş sadece sanadır, deyiniz.” Sahabeler bu sözleri okuyup, dilleri de ona güzelce alışınca, Allah peşinden şu ayeti indirdi: “Resul, Rabbinden kendisine indirilene iman etti, müminler de iman ettiler. Hepsi, Allah'a, meleklerine, kitaplarına, resullerine inandılar. Peygamberleri arasında hiç bir ayrım yapmayız, dediler. İşittik ve itaat ettik bağışlamayı dileriz ey Rabbimiz, dönüş de ancak sanadır dediler” (Bakara 285)

Ashap inen ayetin gereğini yapıp, bu sözü söylemeye alışınca, Allah (c. c) daha önceki ayetin hükmünü kaldırdı ve şu ayeti indirdi: “Allah hiç kimseye gücünün üstünde bir şey teklif etmez. Herkesin kazandığı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararınadır. Ey Rabbimiz! Unutur veya yanılırsak bizi sorguya çekme!” Allah (c. c): “Evet” buyurdu. “Ey Rabbimiz, bizden öncekilere yüklediğin gibi, bize ağır yük yükleme.” Allah (c. c): “Evet” buyurdu. “Ey Rabbimiz! Gücümüzün yetmeyeceği şeyleri de bize taşıtma. Bizi bağışla, kusurlarımızı yok say, bize acı. Sen Mevla'mızsın, o kâfirler güruhuna karşı bize yardım et” (Bakara 286) Allah (c. c): “Evet” buyurdu. (Müslim)

Hadisten Öğrendiklerimiz

1. Allah (c. c), İslam ümmetine şeriatı hafifletmiş, ancak güçlerinin yeteceği kadar yük yüklemiştir.
2. İnsan, gücünün yettiği amelleri işleyip, Allah'tan mağfiret ve bağışlanma dileğinde bulunmalıdır. Hemen isyan havasına girmemelidir.
3. Allah (c. c), insanlara kendisine nasıl dua edeceklerini ve Allah'tan nasıl isteyeceklerini öğretmiştir.

MODERN OKULUN SINIRLILIKLARI VE BAŞARISIZLIKLARI

YAZAN: **Prof. Yusuf PROGLER**

ÇEVİREN: **Zeynep MOLLAOĞLU DEMİR** - Eğitimci

■ Başarı Ölçütü

Modern okulluğun başarısızlıklarından bahsetmeden önce , Batı'da ya da herhangi başka bir yerde okulun hangi amaçla yola çıktığını göz önünde bulundurmak gerekir. Okulun tam olarak ne olduğuna ilişkin net bir fikrimiz olmadan neyi başarıp, nerede başarısız olduğunu ölçmemiz mümkün olmayacaktır. Ayrıca tarihsel süreç de dikkate alınmalıdır ki, bir dönem başarı olarak görülen bir durum daha sonra başarısızlık olarak da sayılabilir. Bu sebeplerle eğitimin başarı ya da başarısızlığı belli bir zamanda ve mekanda ondan beklenenlerle bağlantılıdır.

■ Yaftalanmış ve Sınıflandırılmış Eğitim

Dildeki ve kültürdeki yüzeysel farklılıklar dışında, modern okulluk büyük ölçüde küresel bir değişmezlik göstermektedir. Günümüzde herhangi bir yerde herhangi bir okula giden bir ziyaretçi aynı tip ortamlarla karşılaşacaktır: kutu şeklinde bir fabrikaya (ya da hapishane veya hastaneye) benzer beton bina, daha küçük odalara bölünmüş sınıf denilen, içinde büyük bir öğretmen masası , tahta ve bir saate bakan sıralar bulunan bölmeler. Tüm bu eşyaların yeri çok az farklılaşabilir ama İstanbul'dan Tokyo'ya; New York'tan Londra'ya ; Karaçi'den Rio De Janerio'ya

eşyaların tümü aynıdır. Bir bayrak ya da devlet başkanının resmi gibi millî bir sembol mutlaka göz önündedir ve hatta her okul günü törenle selamlanır, millî marş okunur. Öğrenciler bu bölmeler arasında sıkı zaman aralıklarında ve zillerle bölünen, 8’de başlayıp yaklaşık 3’te biten, hemen hemen 50 dakikalık zaman dilimleri arasında hareket ederler. Bu düzen haftada 5 gün, yılda on ay ve toplamda 12 yıl devam eder. Öğrenciler çoğunlukla yaşlarına ve akademik düzeylerine göre ve daha pek çok şekilde sınıflandırılır ve derecelendirilirler. Bu sınıflandırma ve derecelendirme, ellerine tecrübe ve performanslarının belgelendiği bir sayfa kağıdın verildiği mezuniyet yaklaştıkça daha da belirginleşir.

Dildeki ve kültürdeki yüzeysel farklılıklar dışında, modern okulluk büyük ölçüde küresel bir değişmezlik göstermektedir.

Bir sebeple okullar bu şekilde yapılandırılmıştır. 19. yüzyılda Avrupa’da başlayıp bütün dünyaya yayılan bazı akımlara halk kitlelerini alıştırmak gerekti: sanayileşme ve milliyetçilik. Tekdüze fabrika hayatı gençlere istikrar, dakiklik, verimlilik ve hatta aynı işin yapıldığı uzun çalışma saatlerine dayanma kabiliyeti kazandırmayı gerekli kıldı. Sanayi ekonomisi ancak bu sistemde başarılı olanlara iş imkânı sundu. Benzer şekilde ulus-devletlerin kurulması insanların kendilerini bir devletin parçası olarak görmelerini, millî sembollere saygı göstermelerini ve gerekirse bu semboller uğrunda seve seve ölmelerini ve ayrıca diğer devletlerle spor karşılaşmalarında bile mücadele etmekten mutlu olmalarını gerektirdi. Modern okulluk çok kısa bir sürede bu amaçlara ulaşmakta başarılı oldu, öyle ki bugün çoğumuz onsuz bir hayatı düşünemeyiz.

■ Modern Eğitimin Küreselleşmesi

Avrupa’nın ekonomik ve askerî alandaki yükseli-

şi, eğitimin bu başarıya giden yol olarak görülmesine ve dolayısıyla dünyanın diğer bölgelerinde bu gücü isteyen ülkelerin Avrupalı eğitim sistemine rağbet göstermesine sebep oldu. Amerikalılar ve Japonlar bu sistemi benimseyen ilk milletler oldular. Ruslar ve Osmanlılar gibi başka milletler de zamanla onlara katıldılar. Sonunda İngiltere ve Fransa gibi sömürgeci ülkeler tarafından zorunlu kılındı ve bu sistem sömürgeleri arasında yaygınlaştı. 20. yüzyılın başlarında modern okulluk yerini sağlamlaştırdı ve bugüne ulaştı.

Avrupa’nın ekonomik ve askerî alandaki yükselişi, eğitimin bu başarıya giden yol olarak görülmesine ve dolayısıyla dünyanın diğer bölgelerinde bu gücü isteyen ülkelerin Avrupalı eğitim sistemine rağbet göstermesine sebep oldu.

Endüstriyel standartlaştırma ve milliyetçiliği öğreten eğitim yapısında elbette dil ve matematik becerilerini öğreten çeşitli akademik dersler de verilmekteydi. Modern ulus-devlet her devletin bir şekilde özel ve benzersiz olduğu, devlet başkanı ve siyasi sistemin en iyisi olduğu algısını oluşturmak için tarih ve yurttaşlık derslerini de eğitime kattı. Okullar ayrıca fen ve insani bilimleri de öğretmeye başladı. Ancak bunu sadece sınırlı bir elit tabakanın çocuklarına has kıldı ve bu durum zengin çocukların kendilerini diğerlerinden üstün ve farklı görmelerine sebep oldu. Fakat 20. yüzyılın ortalarında bugün her yerde gördüğümüz akademik dersler çoğu okulda verilmeye başlandı.

■ Modası Geçince

20. yüzyılın sonlarında sistemin miadını doldurduğu ya da modasının geçtiği ve reforma ihtiyaç duyduğu fikri ortaya atıldı. Bu yaşlanmış sistemin önde gelen liderleri (Amerika, Avrupa, Japonya) Dünya Savaşları denilen ve tüm dünyaya yayılan savaşlarda birbirleriyle hunharca savaşmışlar. Bunun yanında Üçüncü Dünya sistemin entrikalarını fark

MODERN OKULUN SINIRLILIKLARI VE BAŞARISIZLIKLARI

etmeye başladı çünkü oyunu kuralına göre oynamalarına rağmen hiç kazanç sağlayamadıklarını gördüler. Bu süreçte, küresel ekonomi baskın sömürgeci güçlerden küresel işbirlikçilerin eline geçti ve günümüzde bir zamanlar süper güç sayılan tüm ulus-devletler ekonomik gelişmişliğin hükmettiği küresel güçlerin etkisi altındadır. Bu arada, medya, her ne kadar reddedilse de yeni öğretmen haline geldi.

Sistemin değişmesi ve Dünya Savaşlarının patlak vermesiyle birlikte endüstriyel patronlar kendi aralarında kelime oyunlarına başladılar. Önce belki ekonomik gelişmede pastadan pay alabilmek umuduyla bir diğerinin millî eğitim sistemini kıskanıp taklit ettiler. Örneğin 1980'lerde Japonya'nın ekonomik yükselişiyle karşı karşıya kalan Amerikan teknokratlarının Amerikan eğitim sisteminden yakınması moda olmuştu ki bu yükselişin sadece devlete değil işbirliği düzenine sadakatin öne çıkarıldığı üstün eğitim sistemine borçlu olduğu düşünülmekteydi. Ancak bu görüş on yıl sonra Japon ekonomisinin çöküşü; umutsuzluğun, ahlaki bozukluğun ve intiharın gençler arasında yaygınlaşmasıyla geçerliliğini kaybetti. Bu dönemde sonu gelmeyen reformlar silsilesi eğitim sistemini istila etti, "gelişmekte" olan ülkeler "gelişmiş" patronlarının bu sefer ne ile geleceklerini beklediler. Moda, sistemin yönünü belirlemeye devam etti, yol açtığı büyük maliyet hesaba katılmaksızın yeni anlamlar ve varoluş amaçları arandı.

Bu noktada modern okulculuğun başarısızlıkları kolaylıkla görülebilir. Yüz elli yıl sonra, ortaya konulacak pek bir gelişme yok. Sözüm ona gelişmiş demokrasiler politik boşluk ve kültürel havailik içinde yerle yeksan edildi. Çeteler, katiller, dolandırıcılar, ırkçılar, yobazlar fütursuzca devlet görevlerine getirildiler. İnsanlar sınırsız ekonomik vaatlerin ötesini göremediler, bunun yerine kör bir şekilde tüketici yaşam tarzlarını sürdürmeye devam ettiler. Ekolojik sistemler bozulmak-

ta, türlerin soyu tükenmekte ve insanlar kendi habitatlarını sürekli olarak kirleten pek az canlı türünden biri olmaya devam etmekte. Hâlâ bir haritanın sınırlarını korumak adına kan döken ordularla ya da ünlü bir film yıldızı veya futbol "kahramanı" için yapılan çılgın tezahüratlarla değersiz savaşlar sürmekte.

Belki tüm bu olanların suçunu okula yüklemek, bugünün dünyasından tamamen okulun sorumlu olduğunu söylemek çok fazla olur. Ancak aynı şekilde bu problemleri tümüyle okulun tamir etmesini beklemek de hata olur. Yine de eğitimde yenilik çabalarının çoğu hâlâ aynı ekonomik gelişmişlik ve ırksal üstünlük fikirlerine çanak tutmakta ki elbette kaideyi bozmayacak "çevreci eğitim" ve "küresel farkındalık" gibi cılız çabalardan oluşan istisnalar da mevcut. Problem bir kez belirlendiğinde sebebin okul olduğunu düşünmeseler bile, insanlar çözümü için hemen okullara yönelirler.

Ulus devletlerin teknokratları bu çökmüş sistemi kendi eğitim sistemlerine empoze etmeye devam edebilirler. Buralarda zevk düşkünü Amerikalıların öncülük ettiği tüketim çılgınlığı hantal sanayi kültürünün yerini aldı. Bugün biri çıkıp zengin ulus-devletlerin tekdüze dekorlu fabrika-okullarının yerini renkli Disney karakterlerinin aldığını söylese çok saçma bulunabilir. Pek de zengin sayılamayacak ülkelerde bile, okulların 'Disneyleştirildiğini' görebiliriz. Bu durum bir yandan okulların tekdüze ve sıkıcı yerler olduğu kabulünü diğer yandan ise küresel eğlence pazarı için üretilmiş bu imajlara alternatif bulunamadığı gerçeğini ortaya koymaktadır. Fakirleştirilmiş ülkelerde ise bu oyunların hiçbirini oynanmadı. Onlar asla endüstriyel sistemden faydalanmadılar ve en son eğitim modasını takip edecek paraları hiç olmadı. Sonuç sömürge okulculuğunun çöküşü oldu. Her ne kadar bu çoğunlukla Birleşmiş Milletler ve zengin ülkelerin sivil toplum kuruluşları

MODERN OKULUN SINIRLILIKLARI VE BAŞARISIZLIKLARI

tarafından dillendirilse de dünyanın geri kalanı için de endüstriyel yaşam şeklinin ve modern ulus-devlet anlayışının çöküşünün bir göstergesi olmalıdır.

Pek çok insan için, bu kabul edilemeyecek kadar üzücü. Onlar kendilerini okulları daha iyi yerler haline getirmeye adanmayı tercih ederler. Kimileri ise okulların hâlâ insanların bir araya gelip entelektüel aktivitelerde bulunabilecekleri nadir yerlerden biri olduğunu ileri sürmekteler. Okul ile ilgili en çok neyi sevdikleri sorulduğunda çocukların çoğu, akademik yönlerinden çok sosyal yönlerini sıralayacaklar. Esasında kitlelerin sosyalleşme alanı olmaları belki de okulun başarısı sayılabilir. Ancak bu sosyalleşme bazen aile ve toplumun isteklerinin dışına çıkabilir, başarı olarak görülen durum başarısızlığa dönüşür.

Asıl mevzu şudur ki, okullar var olduğu sürece buraları yaşanabilir ve katlanılabilir yerler yapmak için çaba gösterilmesi şarttır.

Aslında modern okulculuğun başarı ve başarısızlıkları açısından bir çerçevesinin çizilmesi pek çok yönden sonuçsuz bir çabadır. Milliyetçi bağnazlar ve özellikle Amerika gibi “gelişmiş” ulus-devletlerdeki aç gözlü şirket patronları farklı kimliklere tahammülsüzlüğü ve dayatılan şiddeti haklı çıkarmak için hep okulun başarısızlığı söylemini dillendirdiler. Patronlar ve onların şakşakçıları olan politik elit okulların kaybettiğini, çünkü okulun insanlara ülkenin kasasını yağmalama hakkı verdiğini; çünkü çökmüş okul için harcanan paranın boşa harcandığını, oysa ki bu paraların kendi ceplerine doldurulmasının daha iyi olacağını iddia ederler. Tüm bu tartışmalar ise ancak zengin ve varoluşlarının anlamını arayan ayrıcalıklı toplumlarda bir anlam ifade eder.

Sebeup ne olursa olsun, dünya üzerinde her geçen gün daha fazla sayıda insan okulları başarısız gö-

rüyorsa, ne yapılması gerektiğiyle ilgili ciddi çalışmalar yapılmalıdır. Bu sorumluluk sadece politikacılara ve ekonomi patronlarına bırakılamaz ya da zengin ülkelerin çözümleri dünyanın geri kalanına dayatılamaz. En hararetli tartışmalar insanlığın çoğunluğunun yaşadığı, kazanacak ya da kaybedecek çok şeyin olmadığı yerlerde gerçekleştirilmelidir. Tüm okulları yıkmadan ya da onları alışveriş merkezleri gibi süslemeden önce onlardan ne beklediğimiz konusunda topyekûn bir çaba ortaya konulmalıdır. Bunu yaparken okulsuz eğitimden mesleki eğitim kurumlarına ve evde eğitime kadar tüm seçenekler ön yargısız bir şekilde incelenmelidir. Hepsinin ötesinde, okulun sınırlılıkları kabul edilmelidir. Kaybedenlerin ve kazananların olduğu bir oyun olan okul yoluyla servet ve statü edinmeyi istediğimiz sürece, “başarısız” olan modern okulculuk sisteminde değişim beklemek boşuna olur, çünkü sistemin temelleri ekonomik büyüme ve toplumsal üstünlük ilkeleri üzerine inşa edilmiştir.

İMAM HATİP LİSESİ MESLEK DERSİ KİTAPLARI NE KADAR DOĞRU?

İbrahim Halil ER-Eğitimci- Yazar

İmam Hatip Liselerinde okutulan Hadis kitabı ile ilgili gözden kaçan ilginç ayrıntılar bazı arkadaşların yönlendirmesiyle dikkatimizi çekti. Özellikle Milli Eğitim Bakanlığı yayınları arasında çıkan Dr. Ramazan Yıldırım, Dr. Eşref Altaş, Musa Şimşekçakan, Dr. Mehmet Akgül ve Mehmet Akif Özkiraz tarafından hazırlanmış olan bu kitabın 115. sayfasını sizlere sunayım, ardından tartışmamıza geçelim.

“Metin tenkidine verilebilecek örneklerden biri de gelecekte vuku bulacak olaylarla ilgilidir. Bir sonraki zamanın bir öncekinden daha kötü olacağını ve bunun kıyamete kadar böyle devam edeceğini bildiren rivayetler genellikle gelecek hakkında karamsarlığa sürüklediği için eleştirilmiştir. Bunun yanı sıra Hz. Peygamberin şahit olmadığı ve genellikle Peygamber dönemi sonrası gelişmeleri anlatan rivayetler de vardır. Örneğin, “Ahir zamanda Rum diyarının soğuğu Şam’a, Şam’ın soğuğu Mısır’a geçecektir.” gibi çeşitli sebeplerle

ona isnat edilen bu haberlerin de uydurma olduğu açıktır. Çünkü Kur’an’da onun gaybı bilmediği belirtilmiştir. Hz. Peygamberin tanık olmadığı olaylar hakkında tahminde ve uyarılarda bulunması söz konusu olabilir. Ancak kendi hayatında hiçbir belirtisi olmayan ve tamamen farklı şartlarda gelişen siyasi, sosyal ve kültürel olaylardan kesin bir bilgi ile bahsetmesi mümkün değildir. Örneğin, Hz. Peygamberin haber verdiği gelecekle ilgili haberler arasında, Cemel (H 35) ve Sıffin (H 36) Savaşı, Harre Vak’ası (H 63), Hz. Ali ve Hz. Hüseyin’in şehit edilmesi, hilafetin otuz yıl sürüp sonra saltanatın başlayacağı, Kaderiye ve Mürcie gibi fırkaların çıkacağı, Arapların Türklerle savaşmadan kıyametin kopmayacağı gibi pek çok rivayet vardır. Mehdi, Deccal, Hızır ve Hz. İsa’nın nüzülü ile ilgili haberler de böyledir. Bunun gibi “Tabiinin hayırlısı Uveys’tir...” rivayeti de Hz. Peygamber sonrası döneme ait bir iz taşır. Bu haberlerin pek çoğunun sosyal ve siyasi olayların etkisiyle ortaya çıktığı ve uydurulduğu açıktır. Hz. Peygambere ait hadisler,

İslam dininin doğru anlaşılması ve sağlıklı yaşanması açısından son derece önemlidir. Bunun için söz ve uygulamalarından ona ait olanla olmayanı ayıklama çabalarına devam etmek gerekmektedir. Bu anlamda sened ve metin tenkidi, ulaşacağı sahih metinlerle Hz. Peygamberin örnek kişiliğini ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır.”

Bu bölümleri okuduğumda İmam Hatiplerde öğretilen İslam konusunda endişe etmeye başladım.

Bahsedilen bölüm Peygamberimizin kıyametin alametleri, mehdi, hilafetin otuz yıl süreceği ve gelecek ile ilgili hadisleri inkar etmekte ve işin ilginç yanı bu inkarını hadis ilminin cerh ve tadil erkanına göre değil, tamamen kendi akıl, heva ve heveslerine dayanarak inkar etmektedirler. Şöyle demektedir kitabın yazarı:

Gelecekteki olaylarla ilgili haberleri içeren hadisleri eleştirmektedir.

Cevap: Burada bir anlamda Peygamberin geleceği bilemeyeceği, dolayısıyla Allah'ın da bilemeyeceği gibi bir sonuç çıkmaktadır. Çünkü nihayetinde Peygamber bu haberleri kendisi uydurmamakta, bir şekilde Allah'ın bildirmesi veya ilhamıyla haberdar olup bize bildirmektedir. Allah'ın geleceği bilmemesini iddia etmek Allah'a cehalet yakıştırmaktır.

Bu hadislerin sonraki zamanların hep daha kötü olacağını anlattığını ve bu yüzden karamsar bir tablo çizdiğini belirtmektedir.

Cevap: Yani bu nasıl bir iddia? Peygamber, insanları kötü olaylara karşı uyarmasın mı? O hadisleri reddetmek için ilgi kriterler yerine duygularımızı, heva ve heveslerimizi mi koyacağız. Ölçümüz, kriterimiz bu mu?

Peygamberin gelecekle ilgili haber verdiği hadisleri sıralayıp, hiçbir ilmî kriterle dayanmadan bu hadislere uydurma diyebilmekte ve delil olarak da Kur'an'da onun geleceği (gaybı) bilemeyeceğini söylemektedir. Doğru, Peygamber geleceği bilemez. Ama Allah bilir ve gelecekle ilgili haberler bizzat Allah'ın haber vermesiyle Peygamber vakıf olmuş ve bizi uyarmıştır.

Peygamberin gelecekteki olaylarla ilgili olarak kesin bir bilgiyle bahsetmesinin mümkün olmadığını belirtmektedir. Bu da yanlış. Çünkü yukarıda da belirttik. Peygamber kendi kafasından

bunu uydurmuyor. Bizzat Allah'ın bilgi vermesiyle bu bilgiye sahip oluyor. Bunlar, vahiy olabileceği gibi, ilham ve bizim anlamadığımız başka bir bilgi yoluyla kendisine öğretilmiştir.

Mehdi, deccal ve kıyamet alametleriyle ilgili bilgileri ve hadisleri de bu mantık çerçevesinde toptan reddetmektedir ki bu ehli sünnet anlayışına ve akidesine aykırıdır. Ebu Hanife Fıkhi Ekberinde bunları kesin olarak kabul etmektedir.

Okuduğumuz kitapları sahih kaynaklarla ve salih alimlerle teyit etmeden okumayalım. Bu mantık ve yaklaşım görebildiğim kadarıyla birçok dinî kitap ve ders kitaplarında mevcuttur.

Kitabın sadece bir bölümünü incelediğimde böyle Mutezili yaklaşımlar gördüm. Kitabın muhtevasına hakim olan akıl Mutezili bir akıl olup ne hadis ehlinin ve ne de ehli sünnet akaidinin kriterine uygundur. Hadis diye öğretilen aslında hadissizliktir. Doğru bilgilerin arasına sıkıştırılmış birkaç satırlık sapık fikirler ile gençlerimiz ifsat edilmeye çalışılmaktadır. Günümüzde de böyle bir çalışma yolu ortaya çıkmıştır. Okuduğumuz kitapları sahih kaynaklarla ve salih alimlerle teyit etmeden okumayalım. Bu mantık ve yaklaşım görebildiğim kadarıyla birçok dinî kitap ve ders kitaplarında mevcuttur. İnşallah fırsat buldukça bunları ortaya çıkaracağız.

Çocuklarımızı İmam Hatiplere göndermeye çalışıyoruz. İmam Hatip yapmak için boğazımızdan kesiyoruz. Ama “ Orada öğretilen İslam nasıl?” hiç araştırmıyoruz. Bence Müslüman aydınların İmam Hatiplerde okutulan bütün kitapları mercek altına almaları gerekir.

Çocuklarımızı İmam Hatiplere göndermeye çalışıyoruz. İmam Hatip yapmak için boğazımızdan kesiyoruz. Ama “ Orada öğretilen İslam nasıl?” hiç araştırmıyoruz. Bence Müslüman aydınların İmam Hatiplerde okutulan bütün kitapları mercek altına almaları gerekir.

YENİ MEB TASARISININ OLUMLU VE OLUMSUZ YÖNLERİ

Hüseyin GÜDÜLLÜ- Araştırmacı- Eğitimci

Toplumsal var olan değerleri o toplumu ayakta tutar. Bunun için zaman kaybetmeden, kararlılıkla, sonraki iktidarların nasıl kullanabileceği de düşünülerek bilinçli ve şuur sahibi olarak çözüme gidilmelidir. Sonradan “eyvah yanlış yapmışız” demek çare olmamaktadır. Eğitimde haksızlıkları ve yanlışlıkları hep ilgililere hatırlattık. Bu çizgide “Yeni MEB Tasarısı”nın değerlendirilmesi ve bazı gerçekleri gözden geçirmeliyiz. **Tasarıyla getirilen bazı düzenlemeler özetle şöyle:**

- Aday öğretmenlikten öğretmenliğe geçişte sınav uygulanacak.
- Yurt dışına eğitim amacıyla gönderilecek öğrencilere, yurt dışında yaşayan vatandaşların eğitim ihtiyaçlarına ve yükseköğretime ilişkin Bakanlığa verilen görevleri yürütmek üzere, Yükseköğretim ve Yurt Dışı Eğitim Genel Müdürlüğü kurulacak.
- Ölçme ve Değerlendirme Genel Müdürlüğü kurularak, Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü tarafından görülen sınav hizmetleri ihtisaslaştırılacak, öğrencilerin seçimi yazılı ve/veya sözlü sınavla yapılacaktır.
- Talim ve Terbiye Kurulu Bakanlığı bilimsel danışma ve inceleme organı olarak düzenlenecek ve böylece Kurulun eğitim politikaları konusundaki karar alma yetkileri ilgili hizmet birimlerine devredilecek.
- Lisansüstü eğitim amacıyla yurtdışına Milli Eğitim Bakanlığı merkez teşkilatında Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı ve üyesi, müsteşar yardımcısı, genel müdür, strateji geliştirme başkanı, inşaat ve emlak grup başkanı ve grup başkanı olanlar taşra teşkilatında il müdürü kadrolarında bulunanların görevleri, bu düzenlemenin yayımı tarihinde sona erecek. Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı ve üyesi, müsteşar yardımcısı, genel müdür ve strateji Geliştirme başkanı bakanlık müşaviri kadrolarına atanacak.

- Bakanlıkta grup başkanı ve il müdürü olarak görev yapanlar ile halen şahsa bağlı daire başkanı, şube müdürü ve il müdürü kadrolarında bulunanlar, özlük hakları korunmak suretiyle eğitim uzmanı kadrolarına atanacak, bu şekilde eğitim uzmanı olarak atanmalar harcırah almaksızın okullarda öğretmen olarak görevlendirilebilecek.
- Milli Eğitim Bakanlığı adına yurt dışına gönderilenlerden, gönderildikleri ülkede doktora öğrenimlerini başarıyla tamamladıktan sonra mecburi hizmet yükümlülüklerini ifa etmek üzere yurda dönenler eğitim uzmanı kadrolarına atanacak.
- Özel dershaneler faaliyetlerini 1 Eylül 2015 tarihine kadar sürdürebilecek ve bunlardan özel okula veya başka bir özel öğretim kurumuna dönüşmek isteyenler desteklenecek; öğrenci etüt eğitim merkezleri ise 12 yaş ve altındakilere yönelik olacak
- Hazineye ait taşınmazlar üzerinde, dönüşüm programına dahil dershaneler lehine bedelsiz olarak en fazla 25 yıl süreli irtifak hakkı tesis edilebilecek ve mülkiyeti Hazine'ye ait olup Milli Eğitim Bakanlığına tahsis edilen taşınmazlar üzerindeki **okul binaları kiraya verilebilecek.**
- Dershanelerde çalışan öğretmenler bakanlıkta istihdam edilebilecek.
- Dönüşüm kapsamındaki dershanelerde ve diğer özel öğretim kurumlarında okuyan öğrenciler için eğitim öğretim desteğinde bulunulacak.
- Her ne ad altında olursa olsun tüm eğitim ve öğretim hizmeti sunanlar, Bakanlığın izin ve denetimine tabi kılınacak.
- Grup başkanı kadroları “daire başkanlığına” dönüştürülecek.
- Uzmanlaşma, etkinlik ve iş bölümünün sağlanması amacıyla, il milli eğitim müdürlükleri bünyesindeki eğitim denetmenleri başkanlıkları

YENİ MEB TASARISININ OLUMLU VE OLUMSUZ YÖNLERİ

rehberlik ve denetim başkanlığının taşra birimlerine dönüştürülecek ve bakanlık denetçileri ile il eğitim denetmenleri eğitim denetmeni unvanı altında birleştirilecek.

- Öğretim üyelerine verilebilecek disiplin cezaları kanunda açıkça belirlenecek.

Adı geçen tasarıya ait olumlu ve olumsuz şu değerlendirmeler yapılmaktadır:

Bu MEB tasarısı, öğretmenlerimiz ve diğer tüm eğitim bileşenleri için kariyer mi, bariyer mi? Merdivenleri çıkıyor musunuz, iniyor musunuz? Merdivenin son basamağı nereye takılı, nereye asılı? Bunların çok iyi düşünülüp, istişare edilip, planlanması gerekiyor. Aday öğretmenlere sınav şartı getirilmesi, 2 yıl üst üste sınavda başarılı olamayan öğretmenin öğretmenlikle ilişkisinin kesilmesi birçok AB üyesi ülkede uygulanan bir sistemdir. Öğretmenlerin kendini geliştirmesi ve öğretmenlik mesleğinin nitelikleştirilmesi açısından değerlendirirsek; sınav uygulamasının objektif, adaletli ve eşitlikçi kriterler doğrultusunda planlanması kesinlikle sağlanmalıdır.

Sınavda başarılı olamayan öğretmenin memuriyetle ilişkisinin kesileceği belirtilmektedir. Bu durum bireylerin öğretmen olmadan önce defalarca yaşadıkları sınav stresini bir kez daha yaşamalarına neden olacağı gibi maddede belirtilen sözlü sınav ifadesi objektiflikten uzak insanların devlet olan güvenlerini sarsacak niteliktedir.

Bu MEB tasarısı, öğretmenlerimiz ve diğer tüm eğitim bileşenleri için kariyer mi, bariyer mi? Merdivenleri çıkıyor musunuz, iniyor musunuz? Merdivenin son basamağı nereye takılı, nereye asılı? Bunların çok iyi düşünülüp, istişare edilip, planlanması gerekiyor.

Dershanelerin kapatılması sonrasında kurslar ve 12 yaşın altındaki çocuklar için etüt merkezlerinin serbest bırakılması ve dershane sahiplerine makul seçenekler sunulması hem müteşebbisleri hem de öğrenci ve ailelerini zor durumda bırakmama adına önemlidir. Dershanelerin kapatılması sonrasındaki teşvik ve destek uygulamalarının

dershanecilere, buralarda çalışan öğretmen ve personele dönük haksızlıkların yapılacağı ihtimalini dahi akıllara getirmemelidir. Bundan başka, mevcut sistemde merdiven altı diye tabir edilen dershanelerin artmasına (kurs adı altında) sebep olacağı gibi hem müteşebbisleri hem de aileleri zor durumda bırakacaktır. Ayrıca uygulama ve takiplerde bazı haksızlıkların yapılacağı ihtimali görünmektedir.

Tasarıda özel okul ve etütlere gidecek öğrencilerin devletçe desteklenecek olması önemli bir yaklaşım. Eğitimde yüzde 3'lük bir oranı temsil eden özel okulların günümüzde yarı kapasiteyle çalıştığı göz önüne alınarak, eğitim sistemimize dinamiklik kazandırması için özel okulluğun daha kapsamlı politikalarla geliştirilmesi ve pekiştirilmesi gerekmektedir.

Dershanelerde çalışan öğretmenlerin mağduriyet yaşamamalarını sağlamak adına 6 yıldan fazla dershanelerde öğretmenlik yapanların sözlü sınavla MEB kadrolarına alınmasının yeni mağdurlar oluşturulmamasına özenle dikkat edilmelidir. Öncelikle yapılacak eleme sınavlarının hakkaniyetli ve nesnel ölçütlerle yapılması elzemdir. Öte yandan 6 yıl dershane çalışmış olma şartı çok abartılıdır. Bu nedenle bu sürenin 2 yıla indirilmesi gerekir. Malum sebepler nedeniyle sigortasız çalıştırılmış on binlerce dershane öğretmeni haksızlığa uğramış olacaktır. Öte yandan sigortası yıl bazında eksik yatırılmış öğretmenler de müstakbel mağdur aday olacaktır.

Bir diğer önemli husus da çeşitli nedenlerle dershanelerde çalışmamış yahut dershanelerde çalıştığını belgeleyememiş, başka özel eğitim kurumlarında çalışan yahut özel ders ve etüt çalışmalarında bulunan öğretmenlerin mağduriyet yaşamamasının sağlanmasıdır. Bu nedenle tasarının vicdanları kanatmaması, adalet ve eşitlik prensiplerini yaralamaması çok önemlidir. Dershane öğretmenlerini mağdur etmeyeyim derken yeni ve başka mağdurlar ortaya çıkartılamamalıdır.

Tasarıdaki 25. Madde ile okul idarecilerinden 4 yılı tamamlayanların görevlerinin sona ermesi söz konusu olmaktadır. Yine ayrıca MEB Müsteşarlığı makamı hariç tüm idari ve bürokratik makamlar tasarının yasalaşmasıyla görevleri sona ermiş olacaktır. Bu husustaki temel beklentimiz; Milli Eğitimdeki tayin, atama, terfi ve görevde yükselmelerin tamamen liyakat ve ehliyet prensiplerine göre tanzim edilmesidir. Şube müdürlü-

YENİ MEB TASARISININ OLUMLU VE OLUMSUZ YÖNLERİ

ğü üstündeki makamların siyasi tercihlerle belirlenmesi ve bu makamlardakilerin bakanlarla ve iktidarlarla birlikte gelerek, bakan ve iktidarlarla birlikte makamlarını terk etmesi bizce de makul karşılanmaktadır. Sorumluluk ve sağlıklı yönetim kriterleri doğrultusunda Bakanlar istediği ekiple çalışmalı ve başarı-başarısızlık adına mazerete matuf bırakılmamalıdır. Fakat bu yetki, kurum hafızası ve kültürünü yok etmemelidir.

Talim ve Terbiye Kurulunda tanınmış eğitimci, çevirmen, pedagog, şair, yazar ve bilim insanları görev almalıdır. Bugün Talim ve Terbiye Kurulu eğitime yön verebilecek yeterliliğe sahip olmayan ve Türkiye'deki eğitimin geleceği açısından ciddi endişe duyulan bir yapı özelliği taşımaktadır.

Özür grubu atamalarının yarı yıl ve/veya yaz tatilinde yapılacağı maddesini oldukça sevindirici bir gelişme ve yine uzman öğretmenlik ve başöğretmenlik unvanlarını mahkeme kararıyla elde edenlerin, mahkeme kararının aleyhlerine kesinleşmesi halinde bu kişilere unvanlarının iptal edildiği tarihten önce yapılan ödemelerin geri alınamayacağına dair hüküm de tasarısındaki çok olumlu hususlardan biridir. Bütün devlet ve özel okullardaki kursların, halk eğitim merkezlerinde açılan kursların ücretsiz olacak olması önemli ve değerli bir düzenleme olarak görülmektedir.

Özel okul etütlerine teşvik verilirken zengin fakir, başarılı başarısız ayrımı yapılmaması da ayırım gözetmeksizin her çocuğun desteklenmesi önemli bir adım olarak görülmelidir. Öğretmen ve öğrenci merkezli tüm hususlardaki kıstaslarda kim ve ne olursa olsun fişlenme korkusu yaşamadan, ayırım yapılmayacağının garantisi olacaktır. Herkesin haklarının eşit, adil ve şeffaf bir şekilde korunacağının garantisini sağlamak ve bu hususta vatandaş samimiyetle ikna etmeye çalışmak her şeyden daha değerli olacaktır gibi görüşlerin yanı sıra Tasarının, mevcut durumu yeterli görmeyerek eğitimde devlet otoritesini daha da güçlendirdiği, eğitimi piyasa için cazip bir yatırım alanına dönüştürdüğü iddia edilmektedir.

Yaygın kanının aksine tasarı, esas olarak dershanelerin kapatılmasıyla ilgili değil. Çünkü dershaneleri ortadan kaldırmadığını; dershanelerin, "kurs" ve "etüt merkezi" adıyla varlığını devam ettireceğini, kamu okullarının dersanelere kiralanması, öğrenci başına para yanında, arsa, mekân ve materyal teşviki verilmesi, dershanelerin kapatılmasıyla değil özel okula devam eden

öğrenci oranını artırmakla ilgili olduğunu iddia edenler de bulunmaktadır.

Madde 12 ile özel okullara gitmek isteyen öğrencilere belirli ölçütler içerisinde destek sağlanacağı belirtiliyor. Ancak her özel okulun ücretinin aynı olmadığı dikkate alınırsa bazı özel okulların bu uygulama ile velilerden fark talep edeceği ihtimali gözden kaçırılarak öğrenci ve veli daha farklı maddi külfetlerin altına sokulacaktır.

Madde 25 ile genel olarak uygulayıcıların yeni "kadrolaşma" hedefledikleri belirtilmektedir. Bu madde ile okul idarecilerinden 4 yılı tamamlayanların görevlerinin sona ermesi kararlaştırılıyor. 15-20 yıldır idarecilik yapan birinin tekrar öğretmen olarak sınıfa girdiğinde ne kadar verimli olacağı tartışılır bir durum olduğu gibi idarecilik süresinin 4 yılla sınırlandırılması birçok sorunu da beraberinde getireceği. Kazanılmış hakların gasp edilmesi anlamına gelecek olan bu durum daha önce milli eğitim müdürlerinin valiler tarafından atanmasına benzer bir uygulamaya geçilmesi ihtimalini de beraberinde getirerek sınavsız sistemle MEB'de kadrolaşma yapılacağı ihtimali ve kaygısını doğuracağı iddiaları da medyaya yansımış vaziyettedir.

Son olayda görüldüğü gibi Türkiye siyasal yapılanması ile hâlâ çok kırılmalı ve normalleşme düzeyinden belirgin bir şekilde uzaktır. Normal şartlarda hiç şüphesiz hükümetin birtakım düzenlemeler yapması elbette mümkündür ve birilerinin buna muhalefet etmesi de aynı derecede makuldür. Ancak Türkiye'de siyasetin rutin bir pratiği olması gereken her girişimi anormal bir hüviyete bürünmektedir.

Modern eğitim denen olgunun bizatihi kendisinin krizde olduğu tartışmalarının yürütüldüğü bir zaman diliminde, heyecanla dershaneleri tartışmak ve özellikle bu şekilde tartışmak ancak eğitime ilişkin seviyemizin ne kadar geri olduğunu göstermektedir.

Eğitimin birikim ve metot bakımından yerli kaynakların belirleyiciliğinden uzaklaşmasından beri nitelikli insan yetiştirme konusunda problem yaşanmaktadır. Eğitim sistemimizin milli ve manevi değerlerimizden yoksun bir süreçte gerçekleştirilmesinin önüne geçilmeli; vicdanı, irfanı, izanı gelişmiş bireyler için eğitim, mevcut köksüz ideolojik yüklemelerden arındırılarak milletimizin milli ve manevi değerlerine göre yeniden inşa edilmelidir.

İSİLAM

(İslami İlimler Araştırma Merkezi)

İKEV ÜSKÜDAR ANADOLU GENÇLİK İLAHİYAT ERKEK ÖĞRENCİ YURDU

EĞİTİM

- ✓ Klasik ve Pratik Arapça eğitimi
- ✓ İngilizce eğitimi
- ✓ Uzmanlardan İslami ilimlere dair ders ve eğitim seminerleri
- ✓ Mukayeseli doğu-batı okumaları
- ✓ Akademik kariyer planlamaları
- ✓ Yabancı hocalar ile pratik imkanı

İMKANLAR

- ✓ Başarılı öğrencilere yurt dışı olanağı
- ✓ Ücretsiz barınma ve iye
- ✓ Burs imkanı
- ✓ Sosyal etkinlikler
- ✓ İstanbul'un merkezi Üsküdar'da
- ✓ İstanbul'un dört bir yanına kolay ulaşım
- ✓ Temiz ve modern ev sıcaklığında
- ✓ Uzman idareci ve personel desteği

ADRES: Kısıklı Mah. Mihriban sok. No:22

İRTİBAT: 0532 503 99 00 / 0212 653 54 56

Siyonistlerin İnanca Dönüştürdüğü Teori: DARWİNİZM

Nizamettin KARS - Eğitimci

Bir şeyin bilimsel olması, mutlak doğru olmadığının baştan kabul edilmesidir. Bilimsel teoriler, mutlak doğru sayılamazlar. Eğer mutlak doğru sayılırlarsa bilim olmaktan çıkar, inanca dönüşürler. Ne yazık ki siyonizmin bilinçaltımıza zerk ettiği bir hastalık şu ki; bilimsel bir teoriyi çok çabuk inanca dönüştürüyoruz. Evrim Teorisi de bu teorilerin başında geliyor. Zaten teorinin Darwinizm olarak bilinmesi de bu teorinin artık bir inanç ve bir ideolojiye dönüştürüldüğünü göstermektedir. Her ne kadar Charles Darwin'den (1809-1882) önce canlıların evrimini Lamarck (1744-1829) ortaya atmışsa da Evrim Teorisi Darwin'le özdeşleştirilmiş durumda.

Evrin Teorisi'nin en geniş kabul gören açıklamasına göre bütün canlılar birkaç milyar yıl önce oluşmuş tek hücreli 'ortak bir ata'nın soyudur. Bu 'ortak ata'nın soyları boyunca ortaya çıkan değişimler, bütün canlılığın açıklaması olarak kabul edilir ve bu değişikliklerin sebebi genlerdeki 'mutasyonlarla, dünya ortamına uygun canlıların hayatta kalıp diğerlerinin elenmesi ise 'doğal seleksiyon' mekanizmasıyla açıklanır. Teorinin en dikkat çeken sapkın görüşü ise insanın maymunumsu bir hayvandan evrimleştiğidir. Burada evrenin ve canlıların varoluşlarıyla ilgili ne evrim teorisinin ne de diğer teorilerin üzerinde duracak değiliz. Bediüzzaman Saidi Nursi hazretleri

Tabiat Risalesi'nde bütün bu teorileri hem ilmen hem aklen hem de iman noktasında çürütmüştü. Biz bu teorinin arka planına bakmaya çalışacağız.

Hiçbir bilimsel gelişme ve felsefî tartışma, tarihsel arka planından soyutlanarak anlaşılamaz. Onun için Evrim Teorisi'ni gerçek anlamda anlayabilmek için hem o dönem ve o dönemdeki düşünsel gelişmelere hem de Charles Darwin'in kimliğine bakmak gerekir. Bu noktada dedesi Erasmus Darwin karşımıza çıkıyor. Evrim teorisinin ilk fikir babası Erasmus Darwin'dir. İskoçya'nın Edinburgh kentindeki ünlü Canongate Kilwinning locasının üstadı olan kıdemli bir masondu dede Darwin. Dahası, o sıralarda Fransa'daki devrimi organize eden Jakoben masonlarla ve din düşmanlığını bir numaralı görev haline getiren masonik İllüminati örgütüyle de yakın bağlantısı vardı. Yani Erasmus Darwin, Avrupa'daki din aleyhtarı masonik organizasyonun önemli isimlerinden biriydi. Erasmus Darwin, geliştirdiği "Doğa Tapınağı" teorisini ve masonluğu torunu Charles Darwin'e miras olarak bıraktı. Darwin'in teorisi, "bilimsel" bir görünüm taşımasına rağmen, gerçekte doğayı yaratıcı olarak kabul eden Natüralist dogmanın ve her türlü metafiziği reddederek bilimi inanç olarak kabul eden Pozitivizmin bir ifadesiydi. Siyonistler, amaçlarına hizmet edeceğini düşünerek Darwinizm'in kitlelere yayılması konusunda da büyük bir rol oynadılar. Darwin, teorisini yayınlar yayınlamaz, etrafında bir grup gönüllü propagandacı oluştu. Bunların en önde geleni ise, o zamanlar kendisine "Darwin'in çoban köpeği" sıfatı bile yakıştırılan Thomas Huxley'di. Huxley, İngiltere'nin en önemli bilim kurumlarından biri olan Royal Society'nin bir üyesiydi ve bu kurumun neredeyse tüm diğer üyeleri gibi kıdemli bir masondu. Kısacası Darwin tek başına değildi. Teorisini ortaya attığı andan itibaren "örgütlü" bir şekilde desteklendi. Bu örgütlü destek, çekirdeğini masonların oluşturduğu sosyal sınıf ve gruplardan geliyordu. Üstad mason Selami Işındağ, masonlara özgü yayınlanmış olan Evrim Yolu adlı kitabında bu konuda şu açıklamayı yapıyor: "Ahlak okulumuzun en önemli niteliği, bilim ve akıl ilkelerinden ayrılmamak, Theisme'in bilinmez-

lerine, gizli anlamlarına ve dogmalarına girmemektir. Buna dayanarak diyoruz ki, yaşamın ilk oluşması, bugün bilemediğimiz, bulamadığımız koşullarla, kristallerde başladı. Evrim yasasıyla canlılar doğdu ve yavaş yavaş yeryüzüne dağıldı. Evrim sonucu olarak bugünkü insan oluştu. Bilinci ve aklı ile hayvanlığın üstüne yükseldi."

Siyonistler ve Masonlar Darwin'i neden destekledi?

Darwin, bu teori ile İngiliz sömürgeciliğine biyolojik bir temel sağladı. O; "Farklı ırklardan iki insan karşılaşınca tıpkı iki farklı türden hayvan gibi davranırlar. Dövüşürler, birbirlerini yerler, birbirlerine zarar verirler. Ama ardından en güçlü bünyenin (yani insandaki aklın) kazanacağı daha ölümcül bir mücadele başlar. Doğal seleksiyon o kadar etkilidir ki, tüm dünyada alt ırklar üst medeniyetlerin ırkları tarafından zamanla bertaraf edileceklerdir." diyordu. İngilizler, sömürgecilik yaparken doğanın bir gereğini yerine getirdiklerini düşündükleri için güven tazeliyorlardı ve tabii ki bu durum teorinin, ilk ortaya çıktığı yer olan İngiltere'de benimsenmesini kolaylaştırdı. Bakıldığında teoriyi ortaya atan iki evrimcinin de (Wallace ve Darwin) İngiliz olması tesadüf olmasa gerek. Doğal Seleksiyon ve insanın maymunumsu bir hayvandan evrimleştiği görüşü Siyonistlere ilham kaynağı oldu. Ya da bu iki görüşe Siyonistler ilham kaynaklığı etti. Her iki taraftan da bakınca aynı yere çıkılıyor; Siyonizm...

Allah'ın, Rabbin oğullarısınız. Çünkü sen, Allah'ın, Rabbe mukaddes bir kavimsin ve Rab üzerinde olan bütün kavimlerden üstün olarak, kendine has bir kavim olmak üzere, seni seçti."

(Tevrat, Tesniye Bölümü, 14/2)

"Ve Allah'ın Rabbin sana teslim edeceği bütün kavimleri bitireceksin, gözün onlara acımayacak."

(Tevrat, Tesniye Bölümü, 7/16)

Siyonistlerin İnanca Dönüştürdüğü Teori: DARWINİZM

Tahrif edilmiş Tevrat'ta da geçtiği gibi Yahudiler, kendini insanüstü varlık olarak görürler. İnsanlar onlar için birer hayvandan farksız, Yahudilere hizmet etmek için yaratılmış kölelerdir. Siyonizmin, Darwinizmi yaymasının altındaki temel sebep bu inançtan ileri geliyor. Toplumların bilinçaltına "Sizin aslınız bir maymundur." düşüncesini yerleştirmek için her türlü propagandayı yaptılar, yapıyorlar. Evrim teorisi çürütüldüğü halde bilim dergilerinde, ders kitaplarında; X Man gibi, mutasyon sonucu mutanda dönüşmüş yaratıkların öykülerini konu alan filmleriyle ve Ben 10 gibi, yaratıktan yaratığa dönüşen bir çocuğun maceralarını konu alan çizgi filmleriyle hem bizim hem de çocuklarımızın bilinçaltını zorlamaya devam ediyorlar. Doğal Seleksiyon saf-satasıyla toplumların kendini değersizleştirerek hayvan mertebesine indirgemesini ve üstün olana (Yahudilere) karşı yenilgiyi kabullenmesini sağlamaya çalışıyorlar. Masonluğun bazı ritüellerinde de üyelerin hayvan mertebesine indirgenmesini görebiliyoruz zaten. Masonluğa kabul edilen üye çıplak veya yarı çıplak, boynunda bir tasma ile dört ayak üzerinde dolaştırılıyor. Böylece Yahudi olmayan Masonlara, kedilerine hizmet eden birer hayvan oldukları bilinci veriliyor. İşte siyonizmin Evrim teorisini, Darwinizm olarak bir inanca dönüştürmesindeki asıl amaç bu. Yanlış inançlarına diğer milletleri de (Müslüman, Hristiyan ve diğerleri) ortak ederek köleleştirmek...

Darwinizm İsrail okullarında okutulmadığı halde bizim okullarımızda okutuluyor.

Darwinizm'in dayandığı iki felsefik düşünce, Natüralizm ve Pozitivizm aynı zamanda Türk Milli Eğitim Sistemini de etkisi altına almış durumda. Bu yüzden, ne gariptir ki Darwinizm İsrail okullarında ve teorinin ana yurdu olan İngiltere'nin bazı okullarında okutulmadığı halde, birer İslam ülkesi olan ülkemizde ve İran'da müfredattaki yerini alıyor.

On ikinci sınıf Biyoloji kitabında evrim teorisi karşı görüşlere dahi yer verilmeden bir dogma olarak çocuklarımıza dayatılıyor. Kitabın ikinci ünitesinde yer alan Hayatın Başlangıcı başlığı altında konuyla ilgili dört görüşe yer veriliyor. Bu görüşlerden biri de Yaratılış Görüşü. Evrim Teorisine ve Darwin'in görüşlerine sayfalarca yer verildiği halde Yaratılış Görüşüne On Dokuz buçuk satır ayrılmış. Hem de tek bir Allah lafzı kullanılmadan. Ne Kur'an'dan, ne İncil'den ne de Tevrat'tan konuyla ilgili tek bir ayete yer verilmeden. Bu bile kitabın nasıl bir Darwinist bakış açısıyla yazıldığını göstermeye yetiyor. Kitapta *"Bilim insanları canlı türlerinde zamana bağlı olarak meydana gelen değişimleri, fosilleri inceleyerek tespit edebilmektedirler. Fosiller bize; yeryüzünde canlıların nasıl ortaya çıktığı, yeryüzünde nerelere ve nasıl yayıldığı, yayılırken ne gibi değişimler geçirdiği konusunda ipuçları sunmaktadır."*denilerek bilimsel bir sahtekarlık ve Yahudi kurnazlığı yapılıyor. Sanki bulunan fosiller zamanla değişime uğramış ve Evrimleşmiş canlıların varlığına bir kanıtmış gibi bir algı oluşturuluyor. Oysa şimdiye kadar evrimcilerin sunduğu hiçbir fosil varlığın başlangıcını ve nasıldan ortaya koyamazken, canlıların zamanla değişerek başka türlere dönüştüğünü de kanıtlayamamıştır. Darwinçilerin ileri sürdüğü birçok fosilin sahte olduğu da ortaya çıkarılmışken kitapta böylesine yanlış bir bilginin yer almasının altında kasıt aramak zorundayız.

Siyonistlerin İnanca Dönüştürdüğü Teori: DARWINİZM

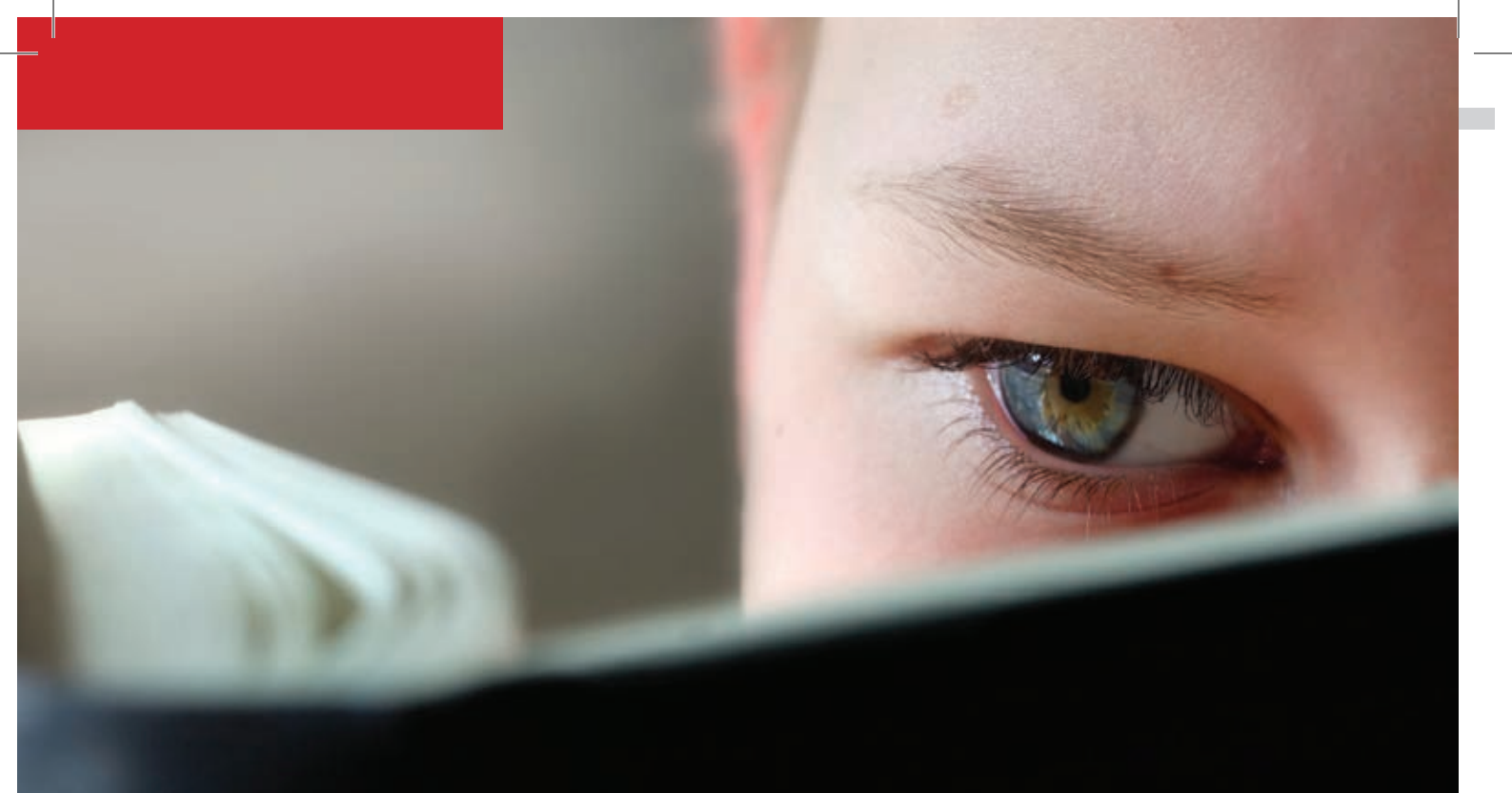
“Evrım araştırmaları yapan bilim insanlarına göre canlılarda küçük değişimlerin oluşması asırlarca sürebilir, bu da insan hayatı için oldukça uzun bir süredir. Bu nedenle bir türün geçirdiği evrimsel sürecin belirlenmesi, türler arası benzerliklerin gözlenmesine ve bu türe benzerlik gösteren fosillerin incelenmesine dayanır.” Kitapta bu düşüncelere yer veren yazarlar, karşı tez olarak “Evrım Teorisi’ni savunmak için; evrimin uzun bir süreçte gerçekleştiği için gözlenemeyeceğinin söylenmesi, bu teorinin olgusal destekten yoksun olduğunun bir itirafı olarak anlaşılmalıdır. Ernst Mayr gibi en ünlü evrimcilerin belirttiği gibi bu sürecin gözlemlenmesi mümkün değilse, olgusal ve tümevarımcı bir bilimsel metot ve bilgi teorisi açısından Evrim Teorisi’nin gerekli desteği olmadığı söylenmelidir.” tezine de yer vermeliydiler. Ancak kitap objektif bir bakış açısıyla yazılmadığı için karşı tezlere hiçbir şekilde yer verilmemiş. Jeremy Rifkin, Evrim Teorisi’nin bilimsel metodoloji açısından sorunlu olduğunu şu şekilde ifade etmektedir: “Asgariden söylemek gerekirse, önümüzde utanılacak, şaşılacak bir durum vardır. Bir düşünce ki, bilimsel olduğunu söylüyor ama bilimsel ölçüme elverişli olamıyor. Gözlemlenemiyor, yeniden türetileniyor, ölçüleniyor. Ama savunucuları, hayatın başlangıcı ve gelişimi konusunda onun yüce ve çürütülemez bir gerçek olarak görülmesini istiyorlar!.. O halde, bilimsel gözleme dayanmayan bu evrim görüşü kişisel bir inanç meselesi olmalıdır.” Ne yazık ki müfredatı belirleyenlerin ve bu kitabı yazanların evrimi bir teori olmaktan ziyade bir inanç olarak önümüze koymaya çalıştığı görülüyor.

“Farklı türlere ait embriyoların gelişim basamaklarının karşılaştırılması evrimsel akrabalıkların ve farklılıkların açıklanmasında önemli bilgiler vermektedir. Bu konudaki çalışmalardan birisi Ernest Haeckel (Ernest Hekil) tarafından yapılmıştır. Haeckel çeşitli embriyo örnekleri ve bunların gelişim süreçlerini incelemiştir. Bu embriyoların başlangıçtaki şekillerinin birbirine çok benzediğini tespit etmiştir.” Kitapta, bu sahte bilgi bir de

Haeckel’in sahte çizimleriyle desteklenmiş. Ünlü bilim dergisi Science, 5 Eylül 1997 tarihli sayısında bu konuda özel bir makale yayınlamıştır. Makaleye göre, “Gerçekte birbirlerine çok yakın olan balık türlerinin embriyolarında bile, görünüşleri ve gelişim süreçleri açısından çok büyük farklılıklar bulunmaktadır.” Dergi, Haeckel’in çizimlerinin “biyolojideki en büyük sahtekarlıklardan biri” olduğunu da not etmiştir.

Ünlü evrimci biyolog Stephen Jay Gould, modern ders kitaplarında hâlâ Haeckel’in çizimlerinin olmasını hayret edilecek ve utanılacak bir durum olarak değerlendirmektedir. 1995 yılında embriyolog Michael Richardson, Haeckel’in embriyonun geçirdiği aşamalar ile ilgili yanıltıcı bilgiler verdiğini detaylı bir şekilde göstermiş ve bunun biyolojideki en ünlü sahtekârlıklardan biri olduğunu söylemiştir. Gerçekte böyle iken ders kitaplarımızda neden hâlâ yalan-yanlış ve sahte teori, kuram ve bilgilere yer veriliyor? Anlaşılan o ki; geleceğimiz olan gençleri, televizyon, internet, sinema gibi yollarla ifsat eden güçler kendilerine hizmete memur ettikleri insanların yazdığı ve yayınladığı ders kitapları ile de gençlerimizi ifsat ediyorlar.

On iki Eylül darbe öncesini bilmem ama darbe sonrası başbakanlardan Demirel hariç, hiç birisi Darwinist değildi. Yine son dönem milli eğitim bakanlarından da hiçbirisi Darwinist değildi. Peki o halde neden hâlâ Öğretim programları ve İçerik Yenileme Gurup Başkanlığında Siyonist uzantılar var? Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı bu Siyonist uzantılara neden göz yumuyor? Ders Kitapları ve Öğretim Materyalleri Gurup Başkanlığındaki yetkililer bilinçaltına zerk edilen zehrin etkisi altında kalarak, Siyonizme hizmet ettiklerinin farkındalar mı? Anlaşılan o ki; yaklaşık bir asırdır milletimizin bilinçaltına zerk edilen “kendini değersizleştirme ve yenilgiyi kabullenerek Siyonizme köle olma” hastalığına TTKB’deki bazı birimler yakalanmış bir durumda.

EĞİTİM VE DÜNYALAR KAZANMAK – 5 **DİKKAT!** OKULLAR CAHİL YETİŞTİRİYOR

Mustafa AYDIN-Eğitimci

Günümüzde eğitimin tartışılmadığı bir tek gün bile neredeyse yok gibi. Herkes şikâyetçi çocuklardan yok öyle yok böyle diye. Çocuklar haklı oysa ne verdik ki onların iyi, faydalı, doğru ve adil bir insan olmaları için. Yaratan'ı tanımayan, kendisini ve çevresini tanıyamayan, edep ve terbiye eğitimi alamamış, gideceği yerden habersiz, hazırlıksız, bencil ve mutsuz. Başarı sadece istemekle olmaz. "Derviş olunsaydı giymekle hırka / Biz de alırdık otuza kırka" demiş şair. Şartlarını yerine getirmekle başarı elde edilebilir. Acı da olsa gerçek budur. Yonca ekerek gonca biçme sevdası içerisinde olanlar beyhude beklemektedirler.

Eğitimi batıcı materyalist bir temele oturtmanın sonuçlarını yaşıyoruz. Bu durumdan şikâyet hakkımız yok. Çünkü böyle bir nesil yetiştirmek için kurgulandı adeta her şey.

Eğitimi batıcı materyalist bir temele oturtmanın sonuçlarını yaşıyoruz. Bu durumdan şikâyet hakkımız yok. Çünkü böyle bir nesil yetiştirmek için kurgulandı adeta her şey. Örnek mi, geçtiğimiz yıllarda yapılan bir araştırma sonucunda elde edilen bulgular korkunç: "İstanbul'un 39 ilçesindeki 154 lisede çoğunluğu lise birinci sınıfta okuyan 32 bin öğrenciyi kapsayan araştırmaya göre, her 100 öğrenciden 45'i sigara, 32'si alkol ve 9'u uyuşturucu kullandığını ifade etti. Meslek liselerinde sigara, Anadolu liselerinde ise alkol daha fazla tüketiliyor. Amerika Rowan Üniversitesi Cooper Tıp Fakültesi Psikiyatri Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Andres Pumariaga, İstanbul Emniyet Müdürlüğü ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün davetiyle 2010-2012 yılları arasında bir anket yaptı ve değerlendirmesinde "Önleminizi bir an önce alın. Yoksa durumunuz Batı ülkelerinden farklı olmaz." uyarısı yaptı."

Pumariaga'nın ifadesi batı eğitiminin çöküşü-

nü ilan ediyor bir anlamda. Vahim olanı ise bizim Milli Eğitimimizin yanı sıra ısrarı. Aynı şeyi yaparak farklı sonuç beklemek herhalde akıl işi değildir. Biz eğitimciler batıcı eğitim ısrarını anlamakta zorluk çekiyoruz.

Prof.Dr.Andres Pumariega:"Önleminizi bir an önce alın.Yoksa durumunuz Batı Ülkelerinden farklı olmaz. "

Çözüm için uzaklara gitmemize gerek yoktur; aslımıza , köklerimize dönmemiz ivedi ve zorunludur. Çözüm için dünya ve ahiret dengesini gözetken bir eğitim şarttır.

"Allah insana iki kulak, iki göz verdi. Biri ile bu dünyaya bakarsa diğeri ile de ahirete bakmalıdır. Uzanıp elde etmek için iki el verdi, birini bu dünya için kullanırsan diğeri de ahiret için kullan. Yürümek için iki ayak verdi, biri ile bu tarafa adım atarsan, diğeri ile de her ne kadar zahmetli olsa da öbür tarafa adım at. Her iki dünyayı da Allah yarattı, birini bulunca koş diğeri de ara. Allah her şeye kâdirdir."** Bu dengeyi sağladığımızda "Fatih" de yetişir fetih de gerçekleşir. Aksi halde manasız bir sözden ,fuzuli bir uğraştan öteye geçmez çabalarımız, projelerimiz.

"Yıl 1915... Çanakkale'de kızılca kıyametin koptuğu günler... Aylardan mayıs...

Fransızca öğretmeni Ahmet Rıfki, mektepten içeri girer.

Selam verir Ahmet Rıfki ama çocuklar selama karşılık vermezler!

Ahmet Rıfki iyice şaşırmıştır.

Arka sıralarda oturanlardan biri ayağa kalkarak; "Hocam, mahallemizde eli ayağı tutan ağabeylerimiz Çanakkale'ye gönüllü gittiler ama siz hala buradasınız! Biz de gitmek istiyoruz fakat yaşımız tutmuyor. Söyler misiniz bize, vatanımız elden giderse sizin verdiğiniz eğitim ne işe yarar?"

Ahmet Rıfki, yaşlı gözlerle sınıftan çıkar ve mektebin idaresine dilekçesini verir. Arkadaşlarıyla, talebeleriyle vedalaşır; evine gelir.

Ahmet Rıfki'nın hayattaki tek varlığı yaşlı annesi Ayşe Hanım, Göztepe Semt'i'nde oturmaktadır. Du-

rumu annesine anlatır; hakkını helal etmesini ister.

Ardından mahallenin bakkalı, güngörmüş bir zat olan Selahattin Adil Efendi'ye uğrar ve şöyle der:

"Selahaddin Amca, Allah'ın izniyle vatanın bağrına saplanmış olan düşman hançerini çıkartmaya gidiyorum. Senden isteğim, anamı iâşesi bırakma! Kismetse dönüşte borcumu öderim!"

Ahmet Rıfki, çeşitli cephelerde savaşa katılır. 19 Aralık 1915 günü şehit olur...

Annesinin aklına bir gün veresiye yiyecek aldığı bakkal gelir. "Yedi aydır senden veresiye alırız, borcumuzu verelim de oğlum borçlu yatmasın!" der.

Bakkal Efendi şöyle cevap verir:

"Ayşe Hanım, okuma bilen bir yakını getir de hesabı o çıkarsın!"

Ayşe Hanım, komşusunun kızı Gülşah'la birlikte dükkâna gider.

Selahaddin Adil Efendi, "Ahmet Rıfki" bölümünü açarak veresiye defterini Gülşah'ın önüne koyar!

Defterde kırmızı harflerle yazılı satırları şehit anasına okumasını söyler. Defterde şu yazılıdır:

"Bu hesap Ahmet Rıfki'nın kaniyla ödenmiştir, vesselam!"***

İşte böyle milli ve manevi yönlerden de yetişmiş öğretmen ve öğrenci yetiştirmek için :

"Ne dünyası için ahiretini, ne de ahireti için dünyasını terk eden - her ikisinden de nasibini almayan kimse - sizin hayırlınız değildir. Çünkü ahiretin ulaşım ve hazırlık yeri dünyadır." ****

Şuurunu verecek müfredat ve şuurlu öğretmenler kaçınılmazdır.

"Ne dünyası için ahiretini, ne de ahireti için dünyasını terk eden - her ikisinden de nasibini almayan kimse - sizin hayırlınız değildir."

*<http://www.kamudanhaber.com/meb/iste-okullardaki-korkunc-gercek-h233885.html>

**Yusuf Has Hacib, Kutadgu Bilig

***<http://www.milliyet.com.tr/muallim-ahmet-rifki-/hamdi-turkmen/eg/yazardetay/28.03.2012/1520873/default.htm>

****İbn Asakir'in Hz. Enes'den rivayet ettiği hadis Kenzu'l-ummal, h. No: 6334.

TARİHİ DİZİLERDEN ÖĞRENMEK veya ŞUURSUZLUK HALİ ÜZERİNE

Ömer ERDEVE-Sosyolog-Eğitimci

Medyanın insanlar üzerindeki etkisi malum. Lakin son zamanlarda gördüklerimize şaşırılmamak elde değil. Resmen ülke gündemi değişir oldu. Bir TV dizisi insanların tarihe ve hayata bakışını etkiler ve hatta değiştirir oldu.

Diğer taraftan bu dizi sayesinde tarihe karşı bir merak uyandı. Tarih programlarının önce sayıları sonra da izlenme oranları arttı. Buna ilaveten tarih kitaplarının satışında da ciddi bir artış oldu. Tek bir sorun vardı; Dizideki her şey gerçek ve doğru değildi. Bilgisizlik ve şuursuzluk halinin yan etkileri gözle görülür oldu. Manşetlerde artık yepyeni bir konu vardı; Şehzade katli.

■ KANUNİ HAKKINDA

Osmanlı Padişahlarının onuncusu, İslam halifelerinin yetmiş beşincisi olan Kanuni Sultan Süleyman 1494 doğumlu olup 1520 yılında tahta çıkmıştır ve 1566 yılında ölünceye kadar tahta kalmıştır. Yaklaşık 46 yıllık padişahlık döneminin 10 yılını seferlerde geçirmiştir.

Tahta geçtiği ilk haftadan itibaren kanunnameler çıkarmaya ve adaleti tesisi etmeye çalışmıştır. Döneminde bütün vazifeliler adalet ve hakkaniyet dairesinden çıkmamaya büyük bir itina göstermişlerdir. Her alanda çıkardığı kanunnameler o kadar yüksek sayılara ulaşmış ve o kadar isabetli olmuşlardır ki adaleti ile ün almış Sasani hükümdarı Nuşirevan'ın adı artık anılmaz olacaktır.

II. Dünya Savaşı'nın bitiminden sonra Alman Nazi Partisi üyeleri ve Alman ordusunun ileri gelenleri 1945 yılında Almanya'nın Nürnberg şehrindeki mahkemede yargılandılar. Nürnberg Mahkemeleri olarak tarihe geçen bu davanın gerçekleştirildiği binanın oldukça önemli bir özelliği daha var. Binanın ön yüzünde tarihin on büyük kanun koyucusunun diğer bir deyişle adaletin tesisi konusunda tarihe geçmiş on kişinin heykeli vardır. Bunlardan biri de Kanuni Sultan Süleyman'dır.

Kanuni 13 Avrupa seferi düzenlemiştir. 1529 yılında Viyana'yı kuşatma altına almıştır. Fransa bu dönemde Osmanlı'nın bir vilayeti haline gelmiş, vergiler alınmış, kapitülasyonlar verilmiştir. Yapılan Hint Seferleri ile bu uzak kıtanın özellikle de Güney Doğu Asya'nın İslam ile tanışmasına vesile olunmuştur. Tüm bu sürecin sonunda İmparatorluğun sınırları üç kıtada yaklaşık 15 milyon kilometrekareye ulaşmış ve Osmanlı

bir cihan imparatorluğu haline gelmiştir. Kanuni tüm bunları sarayında, sıcak yatağında, has bahçede veya haremde değil at sırtında yapmıştır ve yine bir seferde (Zigetvar Seferi) ölmüştür.

■ BU KADARINI UNUTMAK

Şimdilerde tüm bunlar unutuluyor ve koca tarih tek bir olayın gölgesine gizleniyor. Şehzade katli. Evet, Kanuni şehzadesi Mustafa'yı doğru ifadesi ile "hal ediyor". Fakat bu tarihi vakıayı doğru bir şekilde anlamak lazım.

"Kanuni gibi adaleti ve kanunlarıyla nam salmış bir padişah şehzadesine kıyıyor. Hal edilmesine razı geliyor. Baba devlet için oğlundan vaz geçiyor." Burada bir tek anahtar kelime var: Selamet. Devletin, ülkenin, askerinin, toplumun selameti.

■ ŞEHZADE MUSTAFA MESELESİ HAKKINDA 15 GERÇEK

Osmanlı teamüllerine göre saltanata en yakın şehzade Manisa sancakbeyliğine gönderilir. Şehzade Mustafa da 1534 yılında Manisa sancağına gönderilmiştir. Ancak 1541 yılında da Manisa'dan alınarak Amasya sancağına tayin edilmiştir. Şehzade Mehmet Manisa'ya tayin olmuştur. Bu durum Şehzade Mehmet'in babası tarafından veliaht makamına düşünüldüğünü de ortaya koymaktadır.

Şehzade Mehmet'in 1544 te aniden rahatsızlanarak ölümü üzerine Mustafa bir kez daha ümitlenir lakin bu seferde Şehzade Selim Manisa'ya tayin olunur. Bu durum Mustafa'nın taht için düşünüldüğünü bir kez daha açık bir şekilde göstermiştir. Bu tarihten sonra Şehzade Mustafa ile babası arasında gerginlikler yaşanmaya başlanmıştır.

Her durumda Manisa sancağına Hürrem Sultan'ın oğulları tayin olunmuştur. Mustafa ve annesi Mahidevran ister istemez kendilerini oyunun dışında tutuluyormuş gibi hissetmeye başlamışlardır.

Mustafa en önemli hamisi Veziriazam İbrahim Paşa'nın 1536 yılında idam edilmesinden sonra bürokrasideki desteğini yitirmiş ve sonraki Veziriazam Rüstem Paşa'nın da desteğini kazanamamıştır.

Dedikodu kazanları kaynamaya başlamıştır. Baba oğulun arasına girmeye çalışılmıştır. Hatta bazı sahte mektupların da yazıldığı rivayet edilmektedir.

TARİHİ DİZİLERDEN ÖĞRENMEK VEYA ŞUURSUZLUĞUN BİLİNÇ HALİ

Mustafa bu dönemde doğudaki sancak beyleriyle yazışmaya başlamış ve desteklerini istemiştir.

Ekonomideki değişimler özellikle enflasyonun ortaya çıkışı halkı alternatif aramaya bu nedenle de Mustafa ya temayül etmeye sürüklemiştir.

Şehzadeler sakal bırakamazlar, bu isyan alameti olarak kabul edilir. Lakin Mustafa sakal bırakır ve de tuğ diker.

Dedikodular o kadar yüksek bir seviyeye çıkar ki Kanuni 1552 yılı sonlarına doğru İran Seferi için yola çıkan orduyu geri çağırır. Dedikodulara bir kez daha mahal vermemek için 28 Ağustos 1553 te bizzat kendi komutasında III. İran seferi için yola çıkar.

Kanuni, oğlunu hal' edebilmek için idam emrini Divan-ı Hümayun'dan, fetvayı Şeyhülislam Ebussud Efendi'den alır ve kendisi de bir kez daha düşüncü ve onaylar.

Mustafa da İran seferine katılmak için beş bin kişilik askeri ile Kanuni'nin ordugâhının olduğu mevkie gelir. Tüm vezirler ve diğer yönetim kademesi onun çadırına gidip el öper ve saygı da kusur etmezler.

Mustafa kendisine bir tertip hazırlandığı yolundaki uyarılara aldırmaıyıp babasının çadırına girer. Lakin girmeden önce gelenek-kural olduğu üzere kılıcını ve hançerini teslim eder.

Ve içeride zorlanarak da olsa hal' edilir.

Naaşı, İtalyan kaynaklarına göre, şahla işbirliği yaptığını belirtmesi için bir İran halısının üzerine konularak otağın önünde teşhir edilir. Daha sonra Ereğli'ye götürölüp cenaze namazı kılınır ve ardından Bursa'ya gönderilerek II. Murat Türbesi yanına da toprağa verilir.

Aslında dedikodu kazanlarını kaynatanların ve bu olaylara neden olanların esas arzusu Şehzade Mustafa'yı öldürtmek değildir. Amaçları Ereğli ovasında bir araya gelen padişah ordusu ile şehzade ordusunun savaşıması ve Osmanlı'nın yara almasıdır. Yoksa bir şehzadenin katli fırsatçılara çok şey kazandırmaz, kazandırmamıştır.

■ İLLE DE ŞUUR

Gelin görün ki 16.yüzyılda yaşanan bu olayı insanımız bir dizi filmde öğreniyor. Kıtayı yeniden keşfetmek diye buna denir. Şaşırlıyor. Üzölüyor. Gürültü koparılıyor. Hatta bazı densizler mahkemelere gidip Kanuni'yi yargılatmak istiyor. Tarihini kütüphanelerden, kitaplardan, tarihçilerden değil de televizyonlardan ve senaristlerden öğrenirsen olacağı bu. Ama kızmamak lazım. İnsanlar tarihini

okulda öğrenmeyeceklerse nerede öğrenecekler.

Okul müfredatlarının tarih öğretimindeki başarısızlığı, tarihi sadece bir kronolojik olaylar silsilesi olarak vermesi, resmi ideoloji ve resmi tarih tezlerinin dışında kalan şeyleri görmezden gelmesi, özellikle de Osmanlı mirasına bir reddiye şeklinde tarih yazımının öne çıkması ve iki binli yıllardan itibaren tarih derslerinin içeriğinin boşaltılması ve sosyal bilgiler derslerinde ise geçmişin bilgisine önem verilmemesi sonucunda tarih ve insanımız arasına ciddi bir set çekilmiştir.

Hâlbuki tarih geçmişin bir hikâyesi değil geleceğin inşası için gereken bir mayadır. Özellikle de bulduğumuz coğrafyanın taşıdığı değer ve üzerinde vuku bulan hadiselerin sadece burası için değil insanlık için bir anlam ifade etmesi nedenleriyle tarihi öğrenmek her insan için elzendir.

Elbetteki teknoloji ilerlemiş, mühendislik hem bir meslek hem de pozitivist bir bakışın sonucu olarak bir düstur haline dönüşerek önplana çıkmıştır. Lakin hayat o kadar katı bir yapı değildir. Unutmamak gerekir ki bugün bize normal gibi gelen her davranışımız, düşüncemiz, geleneğimiz tarihin inşa sürecinden geçerek davranış kodlarımızı oluşturmuştur.

Geçmişin mirası ancak tarih bilgisi ile anlaşılır ve değerlendirilir. İnsan ancak tarihin bilgisiyle şuurlu bir hale gelir. Milli olanı inşa etmek ancak tarih ile mümkündür. Tarih şuuruna sahip olmayanların diğer ülkeler ve medeniyetler karşısında nasıl bir psikolojiye ve ne gibi komplekslere sahip olduğunu yıllardır görebiliyoruz. Bu coğrafyanın insanı tarihini ve tarihteki eşsizliğini fark edebildiği ölçüde özgüven kazanacak ve daha güçlü bir yarın tahayyül edebilecektir.

Lakin şunu da ifade etmek gerekir ki politika yapıcılarının eğitim sistemi üzerindeki baskıları kaldırarak, akademik ve entelektüel birikimi önplana çıkaracak, yüzyılların mirasını bugüne taşıyacak ve milli şuurun tesisini sağlayacak tarih ders ve müfredatını bir kez daha gözden geçirmeleri gerekecektir. Bu da onların tarihi mesuliyetleridir. Yoksa tarih her gün yeni bir reyting absürtlüğüyle intikamını alacaktır.

■ REFERANSLAR

Ord. Prof. Dr. İsmail Hakkı UZUNÇARŞILI; Osmanlı Tarihi; II. Cilt;s.379-385; TTK

Prof. Dr. Ahmet ŞİMSİRGİL; Kayı IV-Osmanlı Tarihi - Ufukların Padişahı: Kanuni; TİMAŞ

Talha UĞURLUEL; Dünyaya Hükmeden Sultan - Kanuni'nin Akıl Oyunları;2 Cilt; TİMAŞ

“Rüşvet alan da veren de melundur”

BELEDİYECİLİK VE MİLLİ GÖRÜŞ KADROLARININ BAŞARILARI

Biol DUMAN-Eğitimci

Bilindiği üzere belediye il, ilçe ve belde gibi yerleşim merkezlerinde yaşayan insanların yol, su, ulaşım, kanalizasyon, temizlik, imar gibi genel ihtiyaçlarına çözüm arayan, insanların huzuru, rahatı, sağlığı için bu yerleşim merkezlerinde esnafı denetleyen belli harç ve vergileri belirleyen, tahsil eden ve gerektiğinde kurallara uymayanlara cezai müeyyide uygulayan tüzel bir kuruluştur. Bu kuruluşun başkanını ve meclis üyelerini halk seçer, belirli bir süre için görevlendirir.

Osmanlı'da Tanzimat Dönemine kadar bu kurumun görevlerinin büyük bir kısmını Kadılar, bir kısmını ise vakıflar ile fütüvvet ve ahilik gibi Lonca (meslek odaları gibi sivil örgütler) teşkilatları yüklenmişti.

Mevzuat Dergisinde Türk Belediyeciliğinin Gelişim Süreci başlıklı yazısında Yönetim Uzmanı Fuat Yörükoğlu'nun araştırmalarına göre, Kadıların dini bir takım görevleri yanında yerleşim yerlerinde emniyet ve asayişten sorumlu subaşı, temizlik işleriyle ilgili çöplük subaşısı, imar ve şehir düzenleme çalışmalarını yürüten mimar-

başı, fiyat tespiti ve kontrolü, vergi toplama gibi ekonomik ve sosyal hayata ilişkin konularla ilgili muhtesibin gibi yardımcıları vardı. Kadı ve yardımcılarının yerel nitelikteki görevleri başlıca:

- 1- Mahallin dirlik ve düzenini temin etmek,
- 2- Ölçü ve tartı aletlerini kontrol etmek,
- 3- Gerekli imar ve düzenleme faaliyetlerini yürütmek,
- 4- İhtiyaç maddelerinin karaborsaya düşmesini önlemek,
- 5- Çevre temizliğini sağlamak,
- 6- Tembih, tedbir ve yasaklar koymak,
- 7- Emir ve yasaklara uymayanları cezalandırmaktı. (Agd, Yıl:12, Sayı: 135, Mart 2009)

Görülüşü gibi adı belediyecilik olarak konulmasa da Osmanlı'da Kadılık sistemi, bugün modern manada uygulanan belediyeciliğin büyük bir kısmını yüklenmişti. Ancak bununla birlikte bu günkü manada belediyeciliğin tüzel bir kişilik olarak temelleri yine Osmanlı İmparatorluğunda

BELEDİYESİCİLİK VE MİLLİ GÖRÜŞ KADROLARININ BAŞARILARI

Batılılaşma çalışmalarının 2. dönemi olarak bilinen Tanzimat'ta atılmıştır. Nitekim 1854 yılında İstanbul Şehremaneti'nin kurulmasıyla ilgili Kanun çıkarılmış, 1871 tarihinden sonraki yıllarda diğer il ve ilçelerde belediyeciliğin yaygınlaşması için yeni kanunlar çıkarılmıştır.

Ancak bütün bu yenilik çalışmalarıyla birlikte, Tanzimat döneminde kurulan Belediye teşkilatını bugünkü belediyecilik sisteminden ayıran en önemli özellik, o dönemdeki belediyelerin maddi olarak merkezden bağımsız olamaması, özerklik sağlayamaması ve belediye başkanı ile organlarının merkezi idarece atanmasıdır. 1877 yılında tek dereceli de olsa seçim sistemine geçilmiş, gizli oy açık tasnif kuralı uygulanmıştır. 1877 yılında yürürlüğe giren "Dersaadet Belediye Kanunu" ile birlikte "Vilayetler Belediye Kanunu" 1930 yılında yayınlanan 1580 sayılı Belediye Kanununun yürürlüğe girmesine kadar uygulanmıştır. Osmanlı dönemi sona erdiğinde ülkemizdeki il, ilçe ve kasabalarda toplam 389 belediye bulunmaktaydı.

1963 yılına kadar belediye başkanlıkları hükümet tarafından atanıyordu. Doğal olarak iktidardaki parti belediyelere kendi yandaşlarını atıyorlardı. Hükümetin illere ve ilçelere atadıkları parti başkanları aynı zamanda vali veya kaymakam ve belediye başkanlarıydılar. 1963 yılında çıkarılan 307 sayılı yasa ile belediye başkanları halk tarafından seçilmeye başlandı.

Ne var ki, Osmanlı dönemindeki birçok kurum ve kuruluşu devralan Türkiye Cumhuriyeti de özellikle tek partili dönemde merkezîyetçilikten kopamamış, belediyeler merkezi idarenin bir şubesi gibi yürütülmeye devam etmiştir.

Daha sonraki yıllarda 1580 sayılı Belediye Kanununda sık sık değişiklikler yapılmak suretiyle Belediyecilikte özerklik ve yerellik ilkeleri geliştirilmeye çalışıldıysa da bu tür müdahalelerden beklenen sonuçlar alınamamıştır. Ta ki 2004 yılında 5393 sayılı Belediye Kanununun ve 5216

sayılı Büyükşehir Belediye Kanununun yürürlüğe girmesine kadar.

5393 sayılı kanunda nüfusu beşbin ve üzerinde olan yerleşim birimlerinde belediyelerin kurulabileceği, il ve ilçe merkezlerinde ise belediye kurulmasının zorunlu olduğu belirtilmiştir. Kanunun 14. maddesinde ise imar, su, kanalizasyon, alt yapı, temizlik, katı atık, zabıta, itfaiye işleri, acil yardım, kurtarma ve ambulans, şehir içi trafik, park ve yeşil alanlar, konut, kültür, gençlik, spor, sosyal hizmet, mağdurlara yardım, evlendirme, meslek kazandırma, ekonomi ve ticaretin geliştirilmesi gibi belediyelere birçok görev ve yetki verilmiştir.

Belediyelerin yetki ve görevleri kanunda sayılanlarla sınırlandırılmamış, belde sakinlerinin mahallin müşterek nitelikteki ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla her türlü faaliyet ve girişimde bulunmak esası benimsenmiştir. Örneğin beklenmedik veya daha önce rastlanılmamış bir sorunla karşılaşıldığında ve kanunda da bununla ilgili bir madde bulunmuyorsa konunun mahalli müşterek nitelikte olup olmadığına bakılarak, soruna çözüm bulunabilecek.

Yeni kanunla belediyelerin görev ve yetkileri artmakla kalmamış, bu görev ve yetkiler oldukça ayrıntılı bir şekilde ifade edilmiştir. Yerel yönetimler oldukça fazla güçlendirilmiştir.

Kanun, hizmetlerin yerine getirilmesinde öncelik sırasını bile belirtmiştir. Buna göre belediyenin mali durumu ve hizmetin aciliyeti dikkate alınır. Hizmet sunumunda özürlü, yaşlı, düşkün ve dar gelirli olanların durumuna uygun yöntemler uygulanır. Hatta nüfusu elli binin üstündeki yerlerde belediyeler, kadın ve çocuklar için koruma evleri bile açabilir. Bu durum kanun koyucunun Anayasa'ya uygun olarak sosyal devlet anlayışının bir yansımasıdır.

Belediyeler bu kanunla verilen yetkileri ve görevleri hakkıyla yerine getirebildiği takdirde belde

BELEDİYESİCİLİK VE MİLLİ GÖRÜŞ KADROLARININ BAŞARILARI

sakinlerinin yaşamı her yönüyle güzelleşir, kolaylaşır. Çünkü bu kanun ve kanunu destekleyen yönetmelik ve genelgelerle, halkın temizlik, yol, su, imar gibi daha önce belirtilen hizmetlerin yanında trafik, sağlık, eğitim gibi ek destekle hayatı güçlenecek. Hatta ekonomik alanda bile Belediye tarafından yardım ve destek alacak. Belediye mahalli sınırları içindeki vatandaşını ekonomik ve ticari alanda yetiştirecek, geliştirecek. Bu da hem belde ekonomisine, hem ülke ekonomisine bir ivme ve güç kazandıracak.

Belediye mahalli sınırları içindeki vatandaşını ekonomik ve ticari alanda yetiştirecek, geliştirecek.

Mulumdur ki 1990'lı yıllara kadar belediyeler kentin gelişmesine, halkın ihtiyaçlarının karşılanmasına yeterince katkı sunamamıştır. Ülkemizde 1990'lı yılların başından itibaren Refah Partili kadrolar belediyecilikte büyük bir çığır açtı. Milli Görüşlü hemen hemen bütün belediye başkanlarının göstermiş olduğu üstün performans 1996 yılında RP'yi iktidara taşımıştır.

Peki Milli Görüşçü Belediyeciler bunu nasıl başardı?

Öncelikle belediyelerimizin kapıları tüm halka açıldı. Halkımızın dertleri dinlendi, onlarla hemhal olundu. Dertlerini, sorunlarını çözmek konusunda sergilenen samimi gayret halk nezdinde takdir ediliyor. Çünkü çıkara dayalı çalışma görüntüsü değil, hizmete yönelik gayret açıkça görülüyor. Ayrıca halkımız Refah Partili Başkanların ahlakına ve maneviyatına güveniyor. Çünkü bu kadrolarla karşılaştıklarında karşılarında kendilerine tepeden bakan başkanlarla değil, kendileri gibi inanan, kendileri gibi davranan başkanları görüyorlar.

Refah Partili Belediye Başkanları diğer başkanlar gibi partizanlık, ayrımcılık, israfılık, gösterişçilik yapmıyorlar, adaletli, dürüst ve hakkı üstün tutan anlayışla, ibadet aşkıyla herkese hizmet ve-

riyorlar.

Refah Partili belediyeler sadece imar, altyapı, sağlık, temizlik, ulaşım, çevre, sosyal ve kültürel hizmetlerle yetinmeyip, hizmet sahalarını genişletmesini çok iyi başarmışlardır. Nitekim belediyelerimiz bu işlerle birlikte yoksul, özürlü, mağdur, kimsesiz insanımızın sığınabilecekleri aş evleri, lokaller, ve kimsesizler yurtları, sığınma evleri, bakım evleri gibi sosyal meskenler, kültür siteleri, spor tesisleri gibi sosyal ve kültürel binalar inşa etmişlerdir.

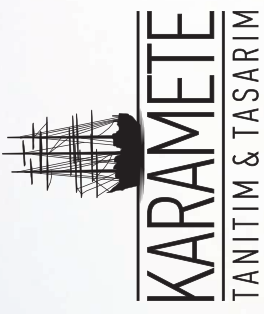
Ayrıca öğrenci bursları en çok Refah Partili Belediyelerce yaygınlaştırılmıştır. Bunun yanında meslek edinme kursları, cenaze işlemleri, sağlık kuruluşları gibi birçok alana el atmışlardır. İsrafi engelleyip, yeni kaynaklar bularak, meslek edinme kurslarını yaygınlaştırarak gençlerimize meslek kazandırmış ve işyerlerine kalifiye ara elemanı kazandırmışlardır. Böylece ülkemizin ve insanlarımızın ekonomik kalkınmasına katkıda bulunmuşlardır. Bu da yetmemiş, asgari müştereklerimizle halkı bütünleştirmiş; ayrılığı, gayrlığı ortadan kaldırmışlardır.

Refah Partili belediyeler sadece imar, altyapı, sağlık, temizlik, ulaşım, çevre, sosyal ve kültürel hizmetlerle yetinmeyip, hizmet sahalarını genişletmesini çok iyi başarmışlardır.

Refah Partili kadrolar bunları gerçekleştirirken maddi ve manevi konuda hiçbir mazeret kabul etmediler. Çünkü Milli Görüş lideri bu kadrolara ihtiyaç duydukları formülü vermişti. Şöyle demişti İslam Dünyasının büyük lideri Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN: "İman varsa imkan vardır."

Bu anlayışla hareket eden Milli Görüşçü belediyeler, hizmet alanında başka belediyelerle değil, adeta birbirleriyle yarıştılar. Diğer belediyeler ancak Milli Görüşçüleri taklit etmeye çalıştılar. Kısacası Milli Görüş kadroları icraatlarıyla şunu gösterdi:

BELEDİYESİCİLİK MİLLİ GÖRÜŞÇÜLERİN İŞİDİR.

Hayalinizdeki Dünyaya Açılın

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA
Tel : 0312 287 40 47 Faks : 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com

“ Aynı zamanda geri dönüşü olan hizmetler ”

Halil İbrahim KABAK-Eğitimci

Adı: Fedakâr, yani inandığı mukaddes değerleri için şahsi menfaatlerini hiçe sayan... Böyle miydi gerçekten? Evet, hem de kelimenin tam anlamıyla öyle bir insandı.

Soyadı: Gülderen, yani gül toplayan, gülleri bir araya getiren... Büyüklerimizin deyimiyle; ismiyle müsemma olarak görebileceğimiz ender şahsiyetlerden biriydi Fedakâr Gülderen hocamız. Onun kişiliği, kimliği, mücadelesi ve ahlakı hakkında aslında çok şey söylemeye gerek yok, çünkü bütün vasıfları hem adında hem de soyadında saklı zaten.

Bu zamanda da böylesi bir insan var mıymış denilecek kadar kıymetli bir insanın hayatını, çektiği sıkıntıları, yaşadığı acıları ve yaptığı çalışmaları bilmeden kişiliğinin, fedakârlığının ve mücadelesinin tanınması mümkün değildir.

Merhum Fedakâr Gülderen hocamız 1953 yılında Yozgat ili, Çayıralan İlçesi, Elçi Köyü'nde dünyaya gelmiştir. İlkokulu köyünde İmam Hatip Lisesini Yozgat'ta okumuş, zamanın şartları gereği İmam Hatipliler diğer alanlarda tahsilini sürdürmedikleri için fark dersleri sınavına girerek liseyi de bitirmişti. 1973 yılında ailecek Kayseri'ye yerleştiler. Yüksek tahsilini Erzurum İslâmi İlimler Akademisinde tamamladı. 1980 yılında Siirt Endüstri Meslek Lisesi'ne öğretmen olarak atandı. On- on beş gün kadar görev yaptıktan sonra Behçet hastalığının belirtileri ortaya çıkarak rahatsızlanmış ve tedavi olmak üzere Kayseri'ye gelmişti. Tedavisinin uzaması sebebiyle bazı milli Eğitim yetkilileri elinden bir istifa dilekçesi alır ve işleme koyarlar. Böylece çok sevdiği ve salih nesiller yetiştirmek için seçtiği öğretmenlik hayatı başlar başlamaz ve memuriyette asaleti tasdik olmadan bitmiş olur. Artık Behçet hastalığı

ğının pençesine de yakalanmış olan Fedakâr Hocamızın bir sosyal güvencesi de kalmadığından çileli ve zor günleri başlamıştı.

Hastalığının bu ilk yıllarında görme kabiliyetinin yüzde yetmiş beşini de kaybetmişti. Bu şartlar altında imkânları tekrar zorlayarak Diyanet bünyesinde imamlık görevi alarak Yeni Sanayi Camii'nde göreve başlamış fakat hastalığı iyice ilerleyip görme yeteneğini tamamen kaybedince artık uzun süreler hastaneler onun mekânı olmuş ve elinde olmayan sebeplerden dolayı görevinde aksaklıklar meydana gelmeye başlamıştı. Bu durum karşısında da zamanın İl Müftüsü tarafından "Daha fazla seni idare edemeyiz." denilerek bu görevinden de istifa etmek zorunda bırakılmıştır.

Dünya hayatının bu kadar acımasızlığı, insanların böyle vefasız ve zalimce tutumlar gösterdiği bugünlerde ise, o bunları umursamamış ve Milli Gençlik Vakfı Keykubat Mahalle Temsilciliği'ni açarak tek başına o mekânın kira, elektrik, su, telefon vs. gibi bütün giderlerini hayır sahipleri aracılığıyla karşılamıştı. Vefat ettiği güne kadar da bu hizmetine, Anadolu Gençlik Dergisi Melikgazi İlçe Temsilciliği olarak devam etmiş ve burada yüzlerce gencimize İslam ve dava şuuru vermiştir.

O, bir yandan hastalığın ıstırabıyla cebelleşirken diğer yandan gençlerle ilgileniyor, en sıkıntılı zamanlarında dahi davet edildiği sohbetlere git-

mezlik etmiyordu. Hatta son günlerinde mevcut hastalığına ilaveten bir de fitık rahatsızlığı ortaya çıkmıştı. O kadar muzdaripti ki mutlaka hastaneye kaldırılması gerekiyordu. Fakat AGD'de mübarek Mevlid Kandili sebebiyle program düzenlenmiş, sohbet yapabilecek hangi hoca efendi arandıysa hepsi de bir programa katılacağı için müsait olmadığını belirtmiş. Durum hocamıza iletilince o rahatsızlığına rağmen kalkmış gitmiş, hastalığı ile ilgili herhangi bir sızlanma belirtisi göstermeden orada bulunan gençlere Resul-i Ekrem (S.A.V) efendimizi anlatmış ve dolu dolu geçen bir program ifa etmişti.

Kendisi Yahyalı'lı merhum Hacı Hasan Efendi (K.S)'ye intisab etmiş hal ehli iyi bir derviş olmasının yanında cihad çalışmalarına daima öncelik verir ve "Kardeşlerim, karargâh olmadan dergâhın hükmü olmaz." derdi. Bir tasavvuf toplantısı ile gençlik sohbeti arasında tercih yapmak durumunda kaldığında "Buralarda manevi irşada orada bulunmaktan daha çok ihtiyaç var." diyerek hep sohbetleri tercih ederdi. Dünya gö-

Şahsiyet...

züyle göremediği insanların manevi gözle fark ettiği eksiklerini dile getirerek güzel bir üslupla uyarılarda bulunurdu.

Onun yetiştirdiği güzide gençlerimizden olan Yunus Emre Göksu kardeşimiz 2007 Aralık ayında elim bir trafik kazasında vefat edince hastanede yatmakta idi. Zamanımızda kaybedilmiş değerler arasına girmeye başlayan ahde vefada örnek olan hocamız hastaneden izin alarak çıktı. Merhum Yunus Emre kardeşimiz için yapılan hatim merasimine iştirak ederek gençlerimize hem güzel bir vefa dersi vermiş, hem de Yunus Emre gibi örnek, model bir genç olmaları yönünde onlara sohbet yapmıştı.

Vefat etmeden önce yaptığı vasiyetinde kendisinin vefatı münasebetiyle ne etkinlik yapılırsa AGD'de yapılmasını istemişti. Bu haliyle sadece yaşarken değil, ölürken bile davasını düşünen bir mücahid olduğunu müşahade ettik. Ayrıca yok 40. gece yok 52. gece gibi Kur'an ve Sünnette olmayan etkinliklerin kendisi için yapılmamasını isteyerek ölümüyle bile Kur'an ve Sünnete sadık, hurafelerle mücadele eden bir Allah eri olduğunu tüm dost ve sevenlerine bir kez daha göstermiştir.

O, hastanede yatarken kendisinin maddi hastalığına deva bulmaya çalışan doktor, hemşire gibi

hastane personeline gönül doktorluğu yaparak onlara manevi şifa dağıtmıştır. Hatta o doktorlardan bazıları da cenazesine ve akabinde yapılan anma programına katılarak onun bu çabalarının boşa gitmediğini, kendileri üzerinde ne kadar olumlu bir etki bıraktığını göstermişlerdir. Velhasıl o, ecdadın iman ve irfan sahibi gönül erleri yetiştirerek gül bahçesine çevirdiği Anadolu'nun diken çalılığına dönüşmemesi ve gül bahçesi olarak kalması için soyadında olduğu gibi, GÜLDEREN; gül toplayan, gülleri bir araya getiren, onlara gül olmalarının, gül kalmalarının değerini anlatan ve bu şuura sahip olmaları için çalışan bir mücahid idi.

Velhasıl o, ecdadın iman ve irfan sahibi gönül erleri yetiştirerek gül bahçesine çevirdiği Anadolu'nun diken çalılığına dönüşmemesi ve gül bahçesi olarak kalması için soyadında olduğu gibi, GÜLDEREN; gül toplayan, gülleri bir araya getiren, onlara gül olmalarının, gül kalmalarının değerini anlatan ve bu şuura sahip olmaları için çalışan bir mücahid idi.

Fedakâr Gülderen Hocamız, hayatında olduğu gibi vefatında da ders veren, öğreten bir mualim olarak 19 Mayıs 2008 tarihinde dar-ı Bekâ'ya irtihal eyledi. Hastayım, işim çok, vaktim yok, fırsat bulamadım vs... gibi gerekçelerle davasına hizmette tembellik eden kardeşlerimizin onu tanımaya ve onun gibi olma gayretine gerçekten çok büyük ihtiyaçları var. Çünkü yarın Hakk'ın divanında bu mazeretleri ileri sürenlerin karşısına Allah (c.c.) Fedakâr hocayı çıkarıp "Bu kulumdan daha mı çok derdin vardı?" diye sormaz mı?

Rabbimizden, makamını âli eylemesini, tüm insanlığın muallimi olan Efendimiz (S.A.V)'e komşu eylemesini niyaz ederim. Yetiştirdiği gül bahçesini kıyamete kadar soldurmamasını, yolundan gidenlerin sadakat ve gayretlerini arttırmasını temenni ederim.

ŞÖZÜN ÖZÜ

Müslüman'ca düşünmenin üç temel esası vardır:

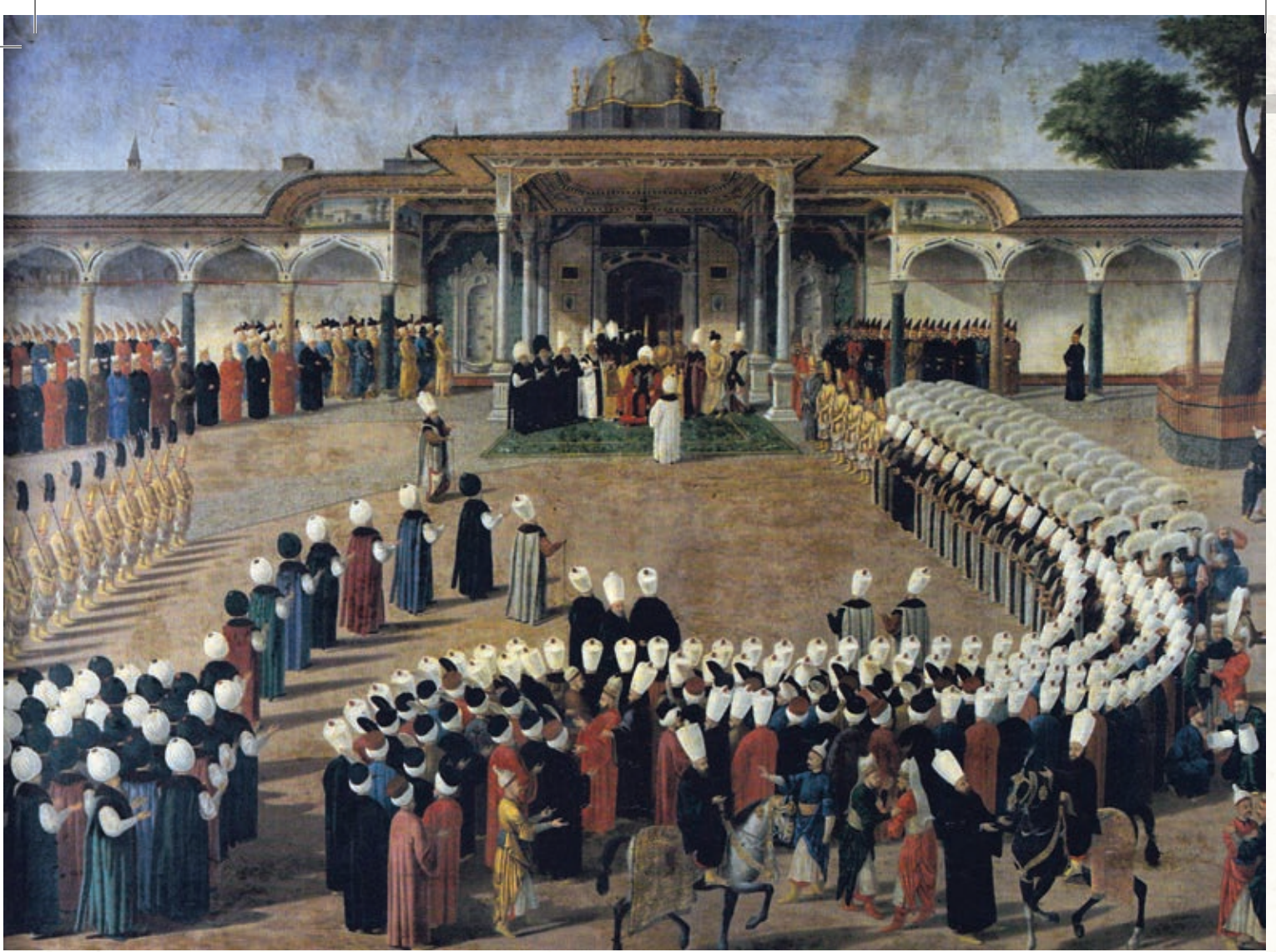
1- Dünya hayatı, çok önemli bir imtihandır. Ahiret ise, dünya hayatının hesabı ve imtihandaki artı ve eksi puanların karşılığıdır. Nefeslerimiz sayılıdır, bunlar Allah yolunda harcanmalıdır. Çünkü ölüm bize, çok yakındır.

2- İslâm dini, Allah yapısıdır. Bunun için mükemmeldir ve tastamamdır. Hâşâ, zerre kadar noksanı, fazlası ve hatası bulunmamaktadır.

3- İslâm dini, bir bütündür. Ona bir şey katılamaz ve ondan bir şey çıkarılamaz. Baştan sona haktır, hayırdır ve hepsi, herkes için ve her yerde lazımdır. Çünkü İslam, dünya ve ahiret saadetinin tek ilacıdır.

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN

Milli Görüş Lideri

İNGİLİZCE KILIFLI İŞGAL VE TÜRKÇE KILIFLI SÖMÜRGEÇİLİK

Yunus YAĞMUR-Eğitimci

Ülkemizde yabancı ve azınlık okulları hep sorun olmuştur. Lozan'ın da en çok tartışılan maddelerinden biri olmuştur yabancı okulları. Bugün ise birçok ilimizde yabancı okul statüsünde dahi olmayan pek çok yabancı okul açılmış durumda ve ne yazık ki bu okullar ne gündeme geliyor ne de tartışılıyor. Markalar Birliği adı altında ABD ve İngiliz Kültür Derneklerinin özellikle 2006 yılından itibaren açtığı kreş, etüt merkezleri ve kolejler hemen hemen her ile yayılmış durumda. Toplumsal hafızamız zayıf olduğu için de tehlikenin farkında değiliz. Hatırlayalım...

Osmanlı Devleti'nde azınlıklara ve yabancılara

ait binlerce okul faaliyet gösteriyordu. Bu okullar devletin birliği için zararlı faaliyetlerini 18. Yüzyıldan itibaren göstermeye başlamışlardı. Azınlıklar, yabancı devletlerin desteklerini de yanlarına alarak, başta Tanzimat ve Islahat Fermanları olmak üzere, her fırsatta bu haklarını ve ayrıcalıklarını devletin siyasi birliği aleyhine genişletmişlerdir. Özellikle de Tanzimat'ın ilanından sonra zararlı faaliyetlerini hızlandırmışlardı.

Kapitülasyonlar yabancılara Osmanlı topraklarında rahatça seyahat etme, ticaret, din, adalet, siyaset, eğitim, kültür ve konsolosluk konularında imtiyazlar tanıyordu. İşte bu imtiyaz-

lar sayesinde Osmanlı Devleti'nin her tarafında misyonerlik faaliyetleri başlamıştı. Bu Hristiyan misyonerlerinin üç çeşit çalışma alanı vardı. Birincisi dinî teşkilat, ikincisi okullar ve kültür kurumları, üçüncüsü ise maskeli teşkilattır.

Dinî teşkilatın amacı, Hristiyanlığı veya Hristiyanlığın mezheplerini yaymaktır. Bu faaliyetler henüz uyanmamış Asya ve Afrika'da etkili oluyordu. Okulların ve kültür kurumlarının açılış amacı, azınlıkta bulunan Hristiyan çocuklarını eğitmek ve onları Müslümanlara karşı üstün hale getirmektir. Bu okulların açılmasında güdülen diğer bir amaç da Müslüman çocukları millî değerlerinden koparmaktır. Maskeli teşkilatın amacı ise, halkın arasına girmek, millî birliği bozmak ve sömürgeciliğin devamını sağlamaktır. Bu maskeli teşkilat yenilik hareketlerine düşman unsurların doğması ve gelişmesinde de önemli role sahiptir. Bu faaliyet türlerinin içinde Osmanlı Devleti'ni en çok uğraştıran, yabancı okullardı. Dünyanın hiçbir ülkesinde bu kadar çok sayıda ve türde yabancı okul yoktu. Ve ne yazık ki bu okulların tamamı I.Dünya Savaşı ve Milli Mücadele yıllarında alenen düşmanla işbirliği içine girmişlerdi. Örneğin Merzifon Amerikan Koleji'nin bir silah deposu ve ihanet ocağı haline getirildiğini, Mustafa Kemal 06.06.1919 tarihinde Havza'dan Harbiye Nezareti'ne çektiği şifreli telgrafta da belirtmişti.

Tarih tekerrürden ibarettir. Görüldüğü gibi dün Osmanlı üzerine oynanan oyunların aynısı bugün de Türkiye ve diğer İslam ülkeleri üzerinde oynanıyor.

Amerikan Kültür Derneği

Web sitelerindeki tarihçede "100 yılı aşkın süredir ülkemizde eğitim hizmetleri vermekte olan Amerikan Kültür Kuruluşları 2002 yılından beri Türkiye Markalar Birliği tarafından yönetilmektedir. Kuruluş amacı Türkiye Cumhuriyeti ile Amerika Birleşik Devletleri arasındaki ilişkileri geliştirmek olan Amerikan Kültür bu sebeple ülkemizin 100'ü aşkın noktasında dil okulu, 50'yi aşkın noktasında anaokulu ve 30 ayrı noktada da kolej işletmenliği yapmaktadır." denmektedir. Başta Ankara , İstanbul olmak üzere İzmir, Antalya gibi birçok ilde 25 temsilciliği olan etüt merkezleri mevcut. Merkezin, Batman da dahi olmak üzere 11 ilkokulu, 9 ortaokulu, 7 lisesi faaliyet gösteriyor. Niğde'de de olmak üzere 4 yeni lise de açacaklarmış.

Yine web sitelerinde misyonlarını şöyle açıklıyorlar: "Amerikan Kültür Kolejlerinde öncelikli hedef kendi ayakları üzerinde durabilen, dünyanın her yerinde kendisini ve yaşadığı toplumu sağlıklı yönetebilen güçlü, başarılı, sevgi dolu bireyler yetiştirmektir. Bu sebeple tüm öğrenciler yöneticilik ve liderlik eğitimi alırlar."

İngiliz Kültür Derneği

İngiliz Kültür Derneği'nin başta Antalya ve Ankara olmak üzere birçok ilde yirminin üzerinde anaokulu mevcut. Ankara'da 2, İstanbul, Sakarya, Kocaeli ve Diyarbakır'da birer olmak üzere 6 koleji ; Ankara, İstanbul, İzmir ve Antalya'da 6 tane etüt merkezi bulunuyor. Onlar da yine Amerikan Kültür gibi tüm öğrencilere yöneticilik ve liderlik eğitimi veriyor.

Gerek Amerikan Kültür Derneği gerekse İngiliz Kültür Derneği, kurumlarının tamamının yöneticilerinin Türk olduğunu yazıyorlar. Sınıfta bir yabancı bir de yerli öğretmen bulunuyor. Bilingual Eğitim, iki dilli (İngilizce-Türkçe) eğitim veriyorlar.

İNGİLİZCE KILIFLI İŞGAL VE TÜRKÇE KILIFLI SÖMÜRGEÇİLİK

Emperyalistler, burslu okuttuğu yüksek öğrenim öğrencilerini işbaşına getirerek ülkeleri kendine bağlayıp sömürmektedirler. Bu yöntemden yeterli verimi almamış olacaklar ki çekirdekten yetiştirme yöntemine yöneldiler. Kreş, anaokulu, ilkokul, ortaokul ve lise... Çocuğu bebeklikten alıp öğrenim hayatının sonuna kadar kendi istedikleri şekilde, kendilerine hizmet edecek bir nesil yetiştirmek istiyorlar. Hem Amerikan Kültür hem de İngiliz Kültür kurumlarında yöneticilik ve liderlik eğitiminin verilmesinin bir amacı bu olabilir mi? Her iki derneğin de niyetini bilmemiz mümkün değil. Ancak bizler tarihten

rika, küresel bir Cihat hareketinden çekindiğinden, İslam coğrafyasında kendisine karşı oluşan alerjik atmosferi dağıtmak için ılımlı İslam ya da Protestan İslam safsatasını çıkarmıştır. Dinler arası diyalog bu projenin bir ayağıdır. Bu projenin bir diğer ayağı ise ABD ve Siyonizme düşman olmayan, hatta ABD sevdalısı ılımlı Müslüman bir nesil yetiştirecek okulları açmaktır. Bütün İslam coğrafyasında lider ülke pozisyonunda olan Türkiye'den birilerinin buralara okullar açması çabuk kabul göreceğinden bu iş bir cemaate ihale edilmiştir. Özellikle Afrika ve Türkiye Cumhuriyetlerine öncelik verilerek okullar açıldı. Birçok

dersler çıkarmak mecburiyetindeyiz. Onun için de bu tür kurumlara çocuklarımızı, İngilizceyi ana dili gibi bilsinler, diye gönderirken düşünmemiz gerekir. Kim bilir belki de İngilizce işin sadece maskesi ve kılıfıdır.

Ülkemiz bu kuşatmanın altındayken ülkemizden bir cemaat, başka ülkelerde okullar açıp Türk-Müslüman kimliğini ön plana çıkararak yine emperyalistler için oraları kuşatmaya kalkışıyor. Emperyalizmin "Maskeli teşkilatlar" çalışması olarak çoğu zaman vakıfları, dernekleri ve cemaatleri kullandığı biliniyor.

Komünizmin çöküşüyle birlikte Batı, İslam'ı kendisine yeni düşman seçmiştir. Özellikle Ame-

okulu UNESCO, ABD, İngiltere ve İsrail yani Siyonistler finanse etti ve aç kuruldu.

Her şeyden habersiz insanların Türkçe Olimpiyatlarında siyahi bir çocuktan "Ankara'nın Bağları" türküsünü ya da Malezyalı bir kızdan Tarkan'ın "Oynama Şıkıdım Şıkıdım" şarkısını dinlerken duygulanıp haklı ve gururlu(!) gözyaşı dökmeleri ılımlı ağın meyvelerini vermeye başladığının bir göstergesidir. Ancak yine de bir şeyler eksikti. İşin Türkçe yönü tamamı ama, İslami yönü eksikti. Onun için de bir meczup hikayesi uydurularak Hz Peygamber'in(sas) olimpiyatlara teşrifi sağlandı. Ve böylece gayri İslami Olimpiyatlar kutsanarak meşrulaştırıldı. Türkçe ise işin maskesi ve kılıfı olarak hafızamızda yer etti.

DİZİLER SİGARADAN DAHA ZARARLI!

Abdullah İKİNCİ-Eğitimci

Haftanın her günü izlenen en az bir dizi var. Misafirliğe gidecek olsak dizimizin olmadığı bir akşama denk getirmeye çalışıyoruz ziyaretimizi. Biri gelecek olsa evimize, dizimiz başlamadan kalkıp gitse diye saate dikeyoruz gözümüzü. Bir hafta yayınlanmasa merakımızdan ölüyoruz. Artık değme senaristlere taş çıkaracak kadar takipteyiz yalan rüzgarlarını. İlk bölümden finalde olacakları tahmin ediyoruz. Abarttığımızı düşünmeyin aramızda diziye dalıp namazını geçirenler bile olabiliyor.

Milletçe o kadar hoşgörülü(!) olduk ki entrikalarla, gayri ahlâkî sahnelerle dolu dizileri bile yüzümüz kızarmadan seyredabiliyoruz. Senarist ve yönetmen bir kardeşimiz “Bir şeyi devamlı

görürseniz, sizi başta rahatsız etse de zamanla alışır ve normal görerek zamanla benimsersiniz” diyerek açıklıyor bu durumu. Milletçe televizyon dizilerine düşkünlüğümüz 1980’li yıllarda televizyonun evlerimizin başköşesine kurulmasıyla başladı. Ne zaman ki aile büyüklerinin, dede ve ninelerin anlattığı mesellerin, kıssaların yerini o aptal kutusunun beyaz camında görünen hikâyeler almaya başladı o zaman ailelerimizde de bir şeyler değişmeye başladı. Hayata bakışımız, alışkanlıklarımız, selamlaşmalarımız bile farkında olmadan bize ait olmayan bir hale geldi.

“Kendine iyi bak” demeye başladık “Allah’a emanet ol” yerine. Komşuluk ilişkilerimiz, aile bağlarımız bambaşka bir hal aldı.

DİZİLER SİGARADAN DAHA ZARARLI!

Günümüzde diziler ve filimler toplum hayatımızı maalesef olumsuz etkiliyor. Dizilerdeki karakterlerin seçiminde yanlışlıklar var. Şiddet içerikli dizilerdeki işlenen suçlar, senaryo gereği karakterlerin tutum ve davranışları gençlerimizi olumsuz yönde etkiliyor.

Milletçe televizyon dizilerine düşkünlüğümüz 1980'li yıllarda televizyonun evlerimizin başköşesine kurulmasıyla başladı. Ne zaman ki aile büyüklerinin, dede ve ninelerin anlattığı mesellerin, kıssaların yerini o aptal kutusunun beyaz camında görünen hikâyeler almaya başladı o zaman ailelerimizde de bir şeyler değişmeye başladı. Hayata bakışımız, alışkanlıklarımız, selamlaşmalarımız bile farkında olmadan bize ait olmayan bir hale geldi.

Gençlerimiz, kendilerini bu karakterlere benzetmeye çalışıyor. Onların senaryo gereği yaptıkları yanlışları gerçek hayatta uygulamak istemeleri hem kendilerine hem ailesine hem de çevresine zararlar veriyor.

Dizilerde tozpembe gösterilmeye çalışan ve Türk toplumunun aile yapısına hiç uymayan renkli hayatlara genç kızların özendirildiğini görmekteyiz. Kızlarımız o renkli karmaşık uçuk ilişkilerle bezendirilmiş filmi izlemekle bir anda o diziden etkilenebilmektedir. Bu yüzden onlar gibi konuşmakta, onlar gibi davranmakta, onlar gibi yaşamak istemektedir. Zaman zaman özellikle ailelerinin maddi durumu iyi olmayan genç kızların evden kaçmalarına macera içerisine girmelerinde de bu gibi dizilerin etkisi çok büyük.

Dizilerde çarpık ilişkiler, istenmeyen arkadaşlıklar, istenmeyen ilişki sonucu doğrulmuş ço-

cuklardan bahsedilmekte ve bunlar drama haline getirilip daha fazla reyting yapılmaya çalışılmaktadır. Bunların hem aileler üzerinde, hem de gençler de nasıl bir olumsuz sonuçlar doğuracağı düşünülmemektedir.

Geçmişte şaban figürü ile “şabanlaştırılmak”, hababam sınıfı figürü ile “aptallaştırılmak” istenen toplumumuz bu günlerde film ve dizilerle köküne dinamit konularak II. Dünya savaşındaki atom bombasından daha etkili güçle yok edilmek istenmektedir.

Aile büyükleri dizileri izlerken çocuklarının da kendileri ile beraber bunları izlediklerini unutmamalı. Gençler dizilerden çabuk etkilenebilir. Dizideki hayatları, olayları sanki kendileri de yapabilir gibi kafalarında senaryolar üretir. Bu gün olmasa yarın çok büyük yaralara sebebiyet verebilir.

Tarihimizde önemli yeri olan Padişahların adı ve sanı verilerek tarihi gereklere aykırı yayımlanan dizi ve filmlerle sanat adına tarih katliamı yapılmaktadır. Tarih boyunca Osmanlı'yı yanlış tanıtmak için yoğun çaba sarf eden batıların hedeflerine hizmet eden film ve dizilere de sınırlandırma getirilmelidir. Senarist kendi dedesinin hayatını yazıp oynatabilir ama toplumun gözdesi olan, örnek alınan ve yaptıkları ile tarihe mal olan Fatih, Yavuz, Kanuni, IV. Murad, II. Abdulhamid gibi padişahların manevi şahsiyetleri tahkir ediliyor. Kişilik haklarına saldırıdan, iftiradan bu film ve dizilere dava açılmalıdır. Dizi senaryosu tarihi gerçeklere uygun değilse yayınlanmamalıdır. Dünyada tarihi şahsiyetlerini tahkir eden, yanlış gösteren hatta iftira derecesinde isnatlarla sahnede gösteren tek ülke herhalde biziz.

Okullarımızda derslerde işlenen tarih konularına aykırı olarak hazırlanan dizi ve filimler algı

DİZİLER SİGARADAN DAHA ZARARLI!

ve beyin formatlaması yapmaktadır. Öğrencilerin bu dizi ve filmleri izleyerek tarihi şahsiyetleri yanlış tanımları sağlanmaktadır.

Günümüzde diziler ve filmler toplum hayatımızı maalesef olumsuz etkiliyor. Dizilerdeki karakterlerin seçiminde yanlışlıklar var. Şiddet içerikli dizilerdeki işlenen suçlar, senaryo gereği karakterlerin tutum ve davranışları gençlerimizi olumsuz yönde etkiliyor.

Bunun yanında devletin 5 temel görevi vardır. Bunlar Akıl emniyeti, Din emniyeti, Can emniyeti, Mal emniyeti ve Nesil emniyetidir. Bunlardan birisi olan Nesil emniyetinin korunması noktasında ahlaki değerleri yok eden, değerlerimizi paramparça eden dizi ve filmlere mutlaka sınır-lama getirilmelidir. Her türlü şiddet, ahlaksızlık, iffetsizlik içeren dizi ve filmlerin yayınına müsaade edilmemelidir.

Başbakanlık başta olmak üzere Kültür Bakanlığı ve RTÜK derhal olayın üzerine giderek sigaradan çok daha tehlikeli olan ahlaki ve kültürel yozlaşmaya sebep olan yanlışları düzeltmelidir. Siz bir yanlış gördüğünüzde “elinizle düzeltin” makamındakiler gereğini yaptırmalıdır. Türkiye’de hiç kimse toplumun huzur ve mutluluğunu, tarihi ve kültürel değerlerini aşağılayamaz, aşağılayamalıdır. Sanat yapıyorum diye topluma ve toplumun genç dimağlarına ahlaksızlık aşısı vuramaz.

Sigara Tv’lerde gösterilmezken sigaradan daha zararlı bu film ve dizilerin gösterilmesine müsaade edilmesi büyük yanlıştır.

Milli Eğitim Bakanlığımız ve Kültür Bakanlığı-

mız artık ahlaki değerleri yozlaştırmayan film, çizgi film çalışmasına ortaklaşa başlamalıdır. TRT artık farklı olmalı, farkını sadece ramazanda değil, dizi ve filmleri ile de ortaya koymalıdır. Sevgi, merhamet, ahlak ve maneviyatı esas alan dizi ve filmler çektermelidir. Diyanetimiz dini ve ahlaki değerlerimize uygun çocuk programları, dizi ve filmler hazırlatmalıdır. Yoksa toprak altımızdan kayarsa gençlikten söz etmek hayal olacak.

Müslüman Gençliği Allah'a Yaklaştırmamanın İpuçları

Sound Vision / Cuma, 27 Nisan, 2001

Tercüme-İbrahim PÜR-Gazi Üniv. İng.Okutmanı

Kanada'da yaşayan Müslümanların yaşadığı sorunlar, İslami geleneklerini muhafaza etme çabaları ve aynı zamanda kendi yaşam biçimlerini, inançlarını başkalarına anlatabilme gayretleri, bu ülkedeki İslami kuruluşlarca yakından takip edilmektedir. Hem üyelerinin, hem de ülke çapında yaşayan Müslümanların yaşamlarını kolaylaştıracak, inançlarından taviz vermeden iyi bir ortamda hayatlarını idame ettirecek çeşitli kolaylıklar, tavsiyeler ve sorunları çözüm yolları bu kuruluşlar tarafından geliştirilmektedir.

Kanada ve bunun gibi ülkelerde İslam'ı yaşama ve yaşatma konusundaki en büyük sorunlardan birisi de Müslüman gençlerin mevcut sisteme çok kolay adapte olabilmesi, Batılı yaşam biçimlerini benimsemesi ve kendi değerlerinden uzaklaşmasıdır. Resmî olarak faaliyet gösteren sivil toplum kuruluşları ve eğitim merkezleri bu gençlere sadece eğitim vermekle kalmıyor, aynı zamanda onlara yaşam biçimlerini nasıl dizayn edecekleri, potansiyel tehlikelerden nasıl korunması gerektiği konusunda da liderlik yapmaktadırlar. Ancak

İslami tarzda bir yaşam biçimine itiraz bazen de bilinçsiz ailelerden de gelebilmektedir.

Bu kuruluşlarda çalışan şuurulu yöneticiler gençlere bir takım tavsiyelerde bulunmakta, ister Müslüman olsun, isterse başka dine mensup olsun diğer gençleri İslam'a çekebilmek için tebliğ yöntemlerini kullanarak belli bir yöntemle çalışmaları gerektiğini açıklamaktadırlar. Doğu Kanada'da Kuzey Amerika Müslüman Gençlik kuruluşunun önceki danışmanı olan Sheema Khan bu konuda şöyle diyor: *"Genç bir Müslüman olarak kendi arkadaşlarını Allah'a yaklaştırmak için neden çalışmıyorsun?"*

Kanada ve bunun gibi ülkelerde İslam'ı yaşama ve yaşatma konusundaki en büyük sorunlardan birisi de Müslüman gençlerin mevcut sisteme çok kolay adapte olabilmesi, Batılı yaşam biçimlerini benimsemesi ve kendi değerlerinden uzaklaşmasıdır.

Her şeyden önce başa çıkman gereken kendi mücadelelerin bulunmaktadır. Bunlar; sana karşı olan öğretmenlere neden namaz kıldığını açıklamaya çalışman, başörtüsü ayrımcılığı, hoca İslam'a hakaret ettiğinde senin susup kalman, anne ve babanın sen sakal bıraktığında senin psikolojik olarak bozulduğunu düşünmeleri. Ayrıca, birçok Müslüman gencin karşılaştığı ve uygulamada zorluk yaşadığı birçok diğer zorluklar.

İslam hiçbir zaman seçilmiş azınlıkların hak ettiği bireysel bir inanç olmamıştır. Müslümanların dini yayma, ister yeni Müslüman olmuş olsun ister başka bir düzeyde olsun İslam'ı uygulama gibi önemli bir rolü vardır.

Allah sizleri belki de hiç kimsenin olmadığı bir konuma getirdi. Kendi akranlarıyla iletişim kurabilecek araçlara sahipsiniz, neyin olup bittiğini anlayabilecek kapasitesindesiniz ve ayrıca İslam'ın rehberliğinin şuurundasınız.

Sizin çocukluk arkadaşınız kim, Cuma günlerini mescit yerine Mc Donalds'da geçiren kim, ya da adı Müslüman olan ve yalnızca Müslümanların domuz eti yemediğini bilen sınıf arkadaşınızla İslam'ı konuşacak olan, ona telkinlerde bulunacak kimdir?

Elbette sen!

Hemen panikleme! Birçok Müslümanın da uyguladığı tavsiyeler ve ipuçları aşağıda verilmiştir. Sana düşen bunları hakkıyla takip etmendir:

İpucu 1: Niyetinde samimi ol.

Yaptığımız her iş Allah rızası için olsun. Bunun içinde birisini Allah'a yaklaştırmak görevi de var. Elbette bunun kibirden uzak olması gerekir. Sen sadece bir aracısın ve senin onu kurtarma işine girdiğin için bunlar kendilerini şanslı hissetmelidir. Hidayet Allah'tandır. Sen sadece dua et ve gayretlerinde samimi ol. Unutma ki, eğer isterse Allah seni de yanlış yöne sevk edebilir (Bundan Allah'a sığınıyoruz).

"Genç bir Müslüman olarak kendi arkadaşlarını Allah'a yaklaştırmak için neden çalışmıyorsun?"

İpucu 2: Söz olarak ifade ettiğin şeyi sen de uygula.

Söylediğin şeyi yapmamak yanıltır ve bu durum, ister yaşlı, isterse genç olsun bir kez bunu anlarsa, karşı taraftaki kişinin güvenini kaybetmesine neden olur. Bunu yapma. Allah birçok kez bizi Kur'an'da ikaz etmektedir: "Yapmadığınız şeyleri neden söylersiniz?"

İpucu 3: Dava kılavuzu olarak Kur'an ve Siyer-i Nebi'yi kullan.

Kur'an'dan peygamberlerin kendi halkına İslam mesajını nasıl verdiğini anlatan bölümleri oku ve anla. Ayrıca Peygamber efendimizin (SAV) genç-

Müslüman Gençliği Allah'a Yaklaştırmının İpuçları

ler dahil birçok insanı nasıl İslam'a davet ettiğini ve onları kazandığını öğrenmek için Siyer-i Nebi'yi oku.

İslam hiçbir zaman seçilmiş azınlıkların hak ettiği bireysel bir inanç olmamıştır. Müslümanların dini yayma, ister yeni Müslüman olmuş olsun ister başka bir düzeyde olsun İslam'ı uygulamaya gibi önemli bir rolü vardır.

İpucu 4: İnsanlarla gerçekten onları tanıımıyormuşsun gibi konuş.

Kendini bir bakışta karşıdaki kişiyi anlayacak kişi olarak görme. Okul bahçesinde manken edasıyla yürüyen Müslüman bir kızın İslam anlatılacak doğru kişi olmadığını zannedersin. Ya da Cuma namazında hiç karşılaşmadığın bir erkeğin "kötü bir Müslüman" olduğunu düşünürsün. Belki de bu kişiye hiçbir zaman bu tür şeyler anlatılmamış olabilir, ya da özellikle Müslüman erkekler için Cuma namazının ne denli önemli olduğu konusunda hiçbir fikri olmamış olabilir.

İpucu 5: Gülümse

Peygamber efendimizin tebessüm etmede en önde geldiğini biliyor muydun? Ancak bazı Müslümanların kaşları çatık, yüzleri gülmemektedir. Tebessüm etme, kibar ve nazik davranma gibi özelliklerin tümü Peygamber efendimizin hasletlerindendir ve bizim de günlük hayatımızda uygulamamız gereken özelliklerdir. Eğer başkalarına İslami kimlikle yaklaşıyorsak, kendimizin de yaklaşılabılır bir kişi olması gerekir. Tebessüm de bunun anahtarıdır.

Ancak unutmamak gerekir ki, yaklaşılabılır olmak karşı cins ile flört edeceğiniz anlamına gelmez. Erkek ve kadınların birbirleriyle nasıl bir araya gelecekleri ve konuşacakları konusunda İs-

lami kurallar vardır. Örneğin davayı anlatma bahanesi dahi olsa karşı cinsle uzun süreli ve özel konuşmalar yapmanın mazereti olamaz. Yanınızda İslami hassasiyetleri bulunan aynı cinsten bir başkasının bulunduğu bir ortam oluşturun.

İpucu 6: İnisiyatif al ve bunlara bağlı kal

Bir öğle yemeğinde birkaç defa bir araya gelip konuşabileceğiniz kişiyle ilgili ilk adımı siz atın ve onu davet edin. Onu bir sportif faaliyete ya da Ramazan ayında bir iftar yemeğine davet edin. Ayrıca zorlukları, üzüntüleri ve hayal kırıklıklarını da onunla paylaşın. Mesela ev ödevlerine yardımcı olun, depresif durumlar olduğunda onun ağlamasında yanında olun. Ya da neden üzüldüğünü size anlatsın ve siz de dinleyin Ortak problemleri tartışın ve bunları sır olarak saklayın. Sırların açığa çıkması ve ifşa edilmesi kadar incitici bir durum yoktur. Ancak şurası önemlidir. Eğer problem ciddi ise (örneğin arkadaşınız intihar etmeyi düşünüyor ya da uyuşturucu almak istiyorsa) bunu hemen bir yetişkine bildirin ve onun fikrini alın.

İpucu 7: Onlara hemen orada, bugün İslam'ın uygulanabilir olduğunu gösterin.

Gençler İslam'ın modası geçmiş olduğunu ve modern çağ ile uyumadığını düşünebilirler. Onlara bunun yanlış olduğunu gösterin. Allah size şah damarınızdan daha yakındır ve O her şeyi işitir ve bilir. Arkadaşlarını sınavlarda onlara yardımcı olması, anne ve babalarla ve kardeşlerle ilgili sorunları çözmede yardımcı olması konusunda Allah'a dua etmesi konusunda teşvik edin. Ayrıca İslam'ın gençlere ne kadar önem verdiğini onlara söyleyin: Allah size gençlik kültüründe bulunmayan bir konu olan, kim olduğun, nereye gittiğin konusunu anlamada size bir yol gösterecektir.

İpucu 8: Sizinle beraber gönüllü çalışmalar yapmaya katılmalarını sağla

Eğer bir hayır çalışması içindeysen, arkadaşının

da sana yardımcı olmasını sağla. Bu yıl okulda düzenlenebilecek aktiviteler konusunda bir liste hazırla ve onlardan bu konuda beyin jimnastiği yapmalarını iste. Böylece her ikiniz için de yararlı şeyler üzerinde çalıştığınız için onlar da kendilerini bu tür İslami çalışmaların içerisinde hissedeceklerdir ve dostluklar gelişecektir.

İpucu 9: Onlara 4 temel soru sor

Arkadaşlığınız geliştikçe, tartıştığınız konuların daha ciddi konular olduğunu da fark edeceksiniz. Örneğin, gelecekteki hedefleri ve planları konuşuyor olabilirsiniz. Konuyu Allah'a ve İslam'a yöneltmek için şu dört soruyu sorun:

1. Hayatta nereye gidiyorum ve beni bu hayatta gerçekten mutlu edecek şeyler nelerdir?
2. Neye inanıyorum?
3. Kime minnettar olmalıyım?
4. Bugün geldiğim yere bir başkasının yardımı olmadan mı geldim?

İpucu 10: İslam'ın başka yönlerinden bahsetmeden önce mutlaka beş vakit namazın önemini vurgula.

Bir kişinin Allah Teala ile günlük bağı beş vakit namazla olmaktadır. Arkadaşınız beş vakit namaz için gerçek çaba göstermeye başlayana kadar İslam'ın diğer yönlerinden bahsetmeyin. Kişinin Allah ile doğrudan bağının namaz olduğunu vurgulayın. Eğer bir sıkıntıyla karşılaşırsa ona namaz kılmasını, namazda Allah'a kendisine yardım etmesi için dua etmesini söyleyin. Mükün olduğunda boş zamanlarda birlikte namaz kılmaya çalışın. Eğer arkadaşınız namaz kılmaya başlarsa, küfürü konuşmayı bırakma, ebeveynlere saygıyla davranma, İslami tarzda giyinme gibi İslam'ın diğer yönlerinin ilk adımını atmış demektir.

İpucu 11: Yetişkinlere güvenme ko-

nusunu aşılama çalış.

Bart Simpson'ın babası Home "genç kültüründe" aptal olarak verilmeye çalışılır. Genç bir Müslüman olarak sizin işiniz bu yanlış ve İslami olmayan düşünceyi değiştirmeye çalışmaktır. Yapaçağın tüm şey, Müslüman bir yetişkin iyi bir şey yaptığında (örneğin birinin hayatını kurtarmak, hayır için bağışta bulunmak, İmam'ın iyi bir konuşma yapması, ailesine iyi bakması), bunu arkadaşınızla konuşun ve bu konuda yetişkinleri övün. Bunu düzenli olarak yaptığınızda sadece arkadaşınızın bakış açısını değiştirmekle kalmayacaksınız, aynı zamanda kendi ebeveynlerine daha saygılı bir şekilde davranmalarına neden olacaktır.

İpucu 12: İslami uygulamaları arttıkça onları daha fazla desteleyin.

Unutmayın ki, bir kişi İslam'ı düzenli olarak yaşamaya başlarsa, durum bundan sonra da böyle gideceği anlamına gelmemektedir. Elbette zor zamanlar ve sıkıntılar olacaktır. Arkadaşınız yeni yaşamaya başladığı bu durumla ilgili şüpheler yaşıyor olabilir. Bu konuda ona telkinlerde bulunun, bunların normal olduğu konusunda ona teminat verin.

Gayret bizden başarı Allah'tandır.

HABER KARMAŞASINA MÜSLÜMANCA BAKIŞ

Nurullah ÖZKUL-Eğitimci-İlahiyatçı

Günümüzde teknolojinin baş döndüren bir hızda ilerlemesi habere ve haber kaynaklarına daha hızlı erişmemizi kolaylaştırmıştır. Haber kaynaklarının oldukça fazla olması, bu kaynaklardan yayılan haberlerin de sayıca fazla olmasına sebep olmuştur. Nitekim bu husus, haberin güvenilirliği konusunda endişeleri de beraberinde getirmiştir. Bir haber kaynağından bir günde yüzlerce haber dünyaya yayılabilmektedir. İnsanoğlu bu kadar haberin karmaşası karşısında, düşünce dehlizlerine sürüklenmekten kendini maalesef kurtaramamaktadır. Herkesin aynı haber karşısındaki duruşu, düşüncesi aynı olmayacaktır. Peki şuurlu bir müminin duruşu, çizgisi ne olmalıdır? İşte bu yazımızda bunu tetkik ettik. Rehber olması bakımından Kuran ve hadisleri referans aldık.

“Kendilerine güvenlik veya korku ile ilgili bir haber geldiğinde onu yayarlar. Hâlbuki onu peygambere ve içlerinden yetki sahibi kimselere götürselerdi, elbette bunlardan, onu değerlendirip sonuç (hüküm) çıkarabilecek nitelikte olanları, onu anlayıp bilirlerdi. Allah’ın size lütfu ve merhameti olmasaydı, pek azınız hariç, muhakkak şeytana uyardınız.” Nisa Suresi 83. Ayet

“Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde bir hastalık bulunanlar ve Medine’de kötü haberler yayıp ortalığı karıştıranlar (tuttukları yoldan) vazgeçmezlerse, elbette seni onların üzerine gitmeye teşvik edeceğiz. Onlar da (bundan sonra) orada lanete uğramış kimseler olarak seninle pek az süre komşu kalacaklardır.” Ahzab Suresi 60. Ayet

“Ey iman edenler! Size bir fasık haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için o haberin doğruluğunu araştırın.” Hucurat Suresi 6. Ayet

“Ey iman edenler! Size bir fasık haber getirirse, bilmeyerek bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için o haberin doğruluğunu araştırın.” Hucurat Suresi 6. Ayet

Yüce kitabımız Kuran-ı Kerim’de haber üzerine birçok ayet bulunmaktadır. Bunların bir kısmı kıyamet günü, bir kısmı inanan ve inanmayanların durumu, bir kısmı da dünya halleri üzerinedir. Günümüze ışık tutması bakımından ve önemine binaen, haberlerle ilgili bazı ayeti kerimeleri burada göstermeye gayret ettim. Ayeti kerimeleri bir müslüman, Allah’ın vermiş olduğu akıl süzgecinden ferasetiyle süzerse; Rabbimizin sadece o günkü şartlara değil; bütün zamanlara seslendiğini görecektir.

Ayetleri icmalen veya tafsilatlı tefekkür ettiğimizde; Rabbimiz, güven ve korku hallerindeki sağanak sağanak yağın haberler hususunda biz müminleri ikaz etmiş ve takip etmemiz gereken ilahi yöntemleri müminlere göstermiştir. Haberin yayılmadan önce yetkili-ilim ehli kimselere

götürülmesi gerektiğini ve bu yetkili kişilerin haberin doğru olup olmadığını tetkik edebileceklerini bize haber vermiştir. Rabbimizin üzerimizdeki lütfu olmasa çoktan helak olmuştuk. Ancak bugün (zamanımızda) yayımlanan haberler önce yayılmış; sonra doğruluğu-yanlışlığı tartışılmaya başlanmıştır. Bu da Kuranın ahlakına muhalif bir durum oluşturmaktadır.

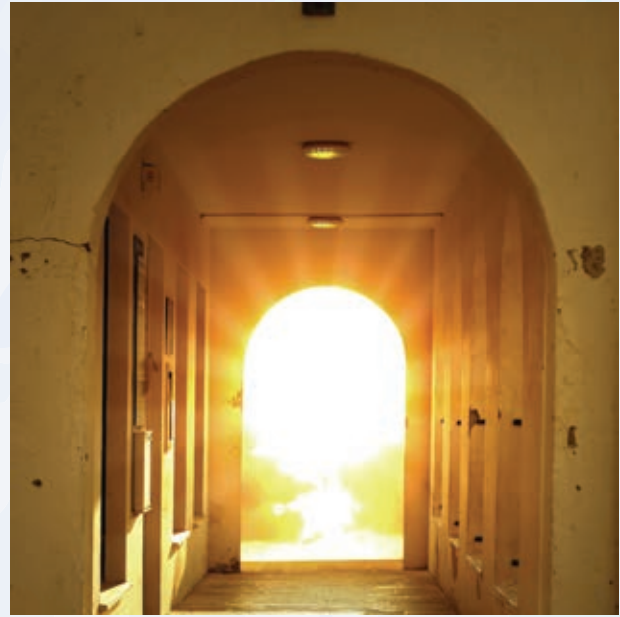
Ayetler dikkat çekici noktalara işaret etmeye devam etmektedir. Bütün zamanlarda münafık ve kalplerinde hastalık bulunanların olacağını işaret ederek; bu kimselerin dedikodularla hemhâl olacaklarını ve bu dedikoducuların sağlam ve dik duran bir topluluk içerisinde bulunamayacağını; yok olup gideceklerini haber vermektedir. Bugünün şart ve imkânlarına baktığımızda bu tip insanların aramızda barınmamaları gerekir. Ancak bunun tek şartı vardır. O şart da, bizim sağlam karakterli insanlarla (şuurlu bir müslüman toplulukla) beraber olmamıza bağlıdır.

Evet, haberlerle müslümanlar imtihan edilmektedir. Haber kaynağınız kime aitse zihniniz de ona aittir. Bizim zihnimiz Kur'anî mi düşünmektedir; yoksa batıl düşüncelere mi sahiptir?

Son ayeti kerime ise bir müslümanın haber konusunda el kitabı hükmündedir. Fısk ve fücür sahiplerinin haberlerinin iyi tetkik edilmesi-araştırılması gerektiğini emretmektedir. Yani haberler hakkında (günümüzde olduğu gibi) peşin hükümler verilmemesi ve beklenilmesi gerektiğini emretmiştir. Bugün olduğu gibi Müslümanların birbirlerine karşı farkında olmadan kötülükler yapabileceğini ve sonu çok büyük pişmanlık olan (cehennem azabı gibi) durumlarla karşılaşmak için Rabbimiz bizleri uyarmaktadır.

Peygamber Efendimiz (sav) bir hadisi şerifinde, "Kul şaka da olsa yalan söylemeyi, doğru da olsa münakaşa etmeyi bırakmadıkça iyi bir mümin olmaz." (Kütüb-i Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, 15. cilt, s. 209) buyurmuşlardır.

Yine Peygamber Efendimiz (SAV) şöyle buyur-

muşlardır: "Siz doğruluğa devam ediniz, çünkü doğruluk muhakkak sahibini hayırlara erıştırir. İyilikler de cennete hidayet eder, götürür. Doğruluğa devam ettikçe ve doğruyu aradıkça Allah Teâlâ'nın katında siddik (dâimâ doğruluk üzere olan; Allah'a ve Peygamber (sav)'e çok sâdik olan) olarak yazılır. Yalandan sakınınız, muhakkak yalan insanı fücra götürür, fücür ise ateşe yani cehenneme götürür, kul yalana devam ettikçe ve yalanı aradıkça (yalan haber peşinde koştuğça) indi İlahi'de yalancı yazılır." (Buhari ve Müslim'den, Mehmed Zahid Kotku, Hadislerle Nasihatlar, Cilt 1, s. 279;)

Zaman zaman cümlelerdeki haber sözcüğünün mecaz anlamda kullanıldığının tabiki de farkındayız. Doğru haber İslam'ın özünü yani sadakati; yanlış haber ise fasıklığı yani bir nevi küfrü temsil etmektedir. Önemli olan bizim hangi tarafta durduğumuzdur.

Eğer yaptığımız ve yaydığımız haber, İslami yani Kuran merkezli bir değer ve fayda taşımıyorsa vay halimize...

"Rabbim biz müminlere daima doğru sözlü, şuur ehli, ferasetli müminlerle olmayı nasip eylesin." Amin.

Vesselam...

HAYATIN SİVİL ANLAMİ

İbrahim VELİ-Eğitimci

Sivil toplum, hayatın her dönemini harcamak yerine değerlendirme ve her zaman anlam arayışını ilk sırada tutma mücadelesidir. Aksi takdirde bir üstünlük mücadelesi alanı olduğunda anlamını, bir haz alanı olarak inşa edildiğinde ise üstünlüğünü kaybedecek, hayatın anlamı da değeri de ortadan kalkacaktır. Bu açıdan sivil toplum, hem toplumun hem de hayatın turnusol kâğıdıdır. Hayatınızın her döneminde renkten renge giriyorsanız, hayatınızın sivil anlamını henüz kazanamamış olduğunuzdandır. Bu anlamı kazanmadan kazanacağınız şeyler bu yüzden hayatınıza renk de, anlam da katmaz.

Kalabalıklar içinde yalnız, makamlar içinde çaresiz kalır insan da kimse fark etmez. Bunu

fark edenlerin anlamlı sözleri de olmasa bir çıkış yolu bulamaz insan... Bu noktada hayat, insana verilmiş bir sermaye; irade ise, insanın bu sermayeyi, sermaye ya da mal gibi kullanma tercihidir.

Hayatınızın her döneminde renkten renge giriyorsanız, hayatınızın sivil anlamını henüz kazanamamış olduğunuzdandır. Bu anlamı kazanmadan kazanacağınız şeyler bu yüzden hayatınıza renk de, anlam da katmaz.

Tercih, insanın kendini keşfetmesiyle anlam kazanır, hayat ancak bu sayede değerlendirilmiş

olur. İnsanın kendini keşfi ise, yeteneklerini keşfinden başlar ve iyi bir insan olmakla noktalanır. Dünyanız hayalleriniz kadardır ancak hayalleriniz sürekli değişir. Bu değişimin hem insan hem de dünya lehinde olması için iki şey gerekir: Birincisi bildiklerinizi yapmak. Çünkü, bilmediklerinizi Allah'ın size öğretmesi için bu gereklidir. İkincisi ise; hayallerinizi değiştiren şeyin, güce dayanmaması! Aksi takdirde hayalleriniz değıştikçe sorun daha da derinleşir ve yönetim sorunu olmaktan çıkarak zihniyet sorunu olmaya başlar. Bugün liderlik algısının temelinde de bu zihniyet sorunu yatmaktadır.

Ekonomik değerden sosyal değere doğru hızlı bir geçiş yaşanması, zihniyetleri sorgulamakta öncelik sırasını değiştirmektedir. İnsanlık, önceleri haz peşinde koşarken aldığı hazzın yeterli olmadığını görmesiyle üstünlük arayışına geçmiştir. Günümüzde ise üstünlük arayışı yerini anlam arayışına bırakmakta, en azından sıralama olarak anlam üstünlükten öne geçmektedir. Hayat sermayesinin en iyi bir şekilde değerlendirilmesi bu "anlam" arayışına bağlıdır. Çünkü keşfettiğiniz yeteneğinizden istifade etme biçimi bu anlamla şekillenir.

Hayatın her dönemi insanın kendi yeteneğini arayışla geçerken, genellikle gençlik döneminde haz, orta yaş döneminde üstünlük, olgunluk döneminde ise anlam hep ön sıradadır.

Hayatın her dönemi insanın kendi yeteneğini arayışla geçerken, genellikle gençlik döneminde haz, orta yaş döneminde üstünlük, olgunluk döneminde ise anlam hep ön sıradadır. Bu sıralama yanlışlığından dolayı insan, genellikle hayatının gençlik ve orta yaş dönemini anlamsızca harcadıktan sonra bazı şeyleri anlamaya başlar. Geç kalmamak için hayatınızın anlamını erken kazan-

mak ve bunun için de gönüllü olmak bir zorunluluktur.

Gönüllü olmakta zorlanıyorsanız gönüllülerle birlikte olun. Onu da yapamıyorsanız gönüllülere destek olun.

Gönüllü olmakta zorlanıyorsanız gönüllülerle birlikte olun. Onu da yapamıyorsanız gönüllülere destek olun. Bu ise başlangıç noktasıdır. Bu işin zirvesi ise, hem gönüllü olabilen hem de gönüllülere destek olabilen olmaktır. Bunun için; beklentilerini net olarak ortaya koyabilir, bulduğu kaynağı doğru belirleyebilir ve gönüllüleri yöneten bir insan olarak, hayat sermayeni kaşıkkı elmasına çevirebilirsiniz.

DECOLIFE

MUTFAK-KAPI

portakalmecdy.com.tr

Zevkinize Özel Yeni Standartlar...

Mimarsinan O.S.B. 12. Cad. No: 6 Melikgazi / Kayseri / TÜRKİYE
Tel: +90 352 235 55 65 Fax: 290 02 43 www.decolifemutfak.com

Millî Şuur'un katkılarıyla

3. KISA FİLM

SENARYO YARIŞMASI

BAŞVURU ŞARTLARI
JÜRİ VE ÖDÜL
BİLGİLERİ İÇİN

www.ogder.org

Şuurlu Öğretmenler Derneği, ÖĞ-DER tarafından "Eğitimde Önce Ahlâk ve Maneviyat" konulu 3. Kısa Film Senaryo Yarışması düzenlenecektir. Yarışma, ülkemizde Türk Sineması'nın, kısa filmin ve milli şuurun gelişmesine katkıda bulunmayı, sinemamıza milli bir eğitim anlayışını kazandıracak senaryolar oluşturmayı ve senaryo yazarlarını desteklemeyi amaçlamaktadır. Senaryo yarışmamıza eli kalem tutan herkesi bekliyoruz.

Son Başvuru Tarihi: 17 Nisan 2014 Perşembe

Adres: Ziyabey Cd. 1420. Sk. No:2/1 Balgat / ANKARA

Tel: +90 (312) 286 18 83

Fax: +90 (312) 287 61 80

E-posta: info@ogder.org

BULMACA

ÇENGEL BULMACA SİZLERLE... İYİ EĞLENCELER... Hazırlayan: Ali ARSU e-mail: aliarasu38@gmail.com

				Sürekli bakmak/ Kur'an'da sure	Bir kuş türü/ Geliş getiren mülk	Keder	Söylemek suretiyle	Bir hayvan
							Bağlama/ Ömer Lütfi(...) Yönetmen	
				Nefret/ Saç tarama aleti		Parasal/ Evren		
				Oto arkasına takılan bir araç/ Bir harf			Saçsız	Gece gündüz eşit olması
Öğretmenin verdiği konu/ Otlak	Bir bağlaç/ Bir sanayi terimi/ Parmağa takılan iplik		Düz yer/ Öğrenmek	Bir harfin okunuşu	Atomla ilgili	Rütbesiz asker		
		Vucudda bir bölüm/ Zayıflık		Esas/ Notada durak		İlave/ En kısa zaman		
Bir erkek ismi/ Alt			Kuzu sesi	Bilgisayar oyunu/ Bir meyve				
		Kırmızı	Kimsasal bir sıvı/ Yarı açmak			Şehadet parmağı		
Gelecek	Bulmaya çalışmak/ Okullarda bir ders			Eşek sesi	Bir harf	Bir nota/ Ralli kelimesinin ünsüzleri		
		Işık/ Sözleşme		Deneye dayalı/ İngilizcede hız				
Fakat/ Yapılamaz anlamında		Bir sure/ İsviçrede bir ırmağın			Seçkin			
	Düz yer		Bir nota	Bir tahlül ölçüğü	Bir harf	Yabancı		
Sürekli çalışmalar/ Beddua				Sağ alt resimdeki nesne				
	Bir harf	Şehzade eğitmeni	Bir master eki/ Mavi					
Bir nota	Din bilgileri/ Eskiye mahvolma			Dör tarafı su ile çevrili				
	Eyalet		Çukur yer/ Lam kelimesi ünsüzleri					
(...)Şuor Üst resimdeki dergimizin/ Dinimizin adı				Rusçada evet				
			Yaratıcı					

